

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
87/C 54/01	nr. 1185/85 van de heer Klaus Hänsch aan de Commissie Betreft: Strafproces tegen Duitse toeristen aan de Duits-Nederlandse grens wegens een verlopen identiteitsbewijs (aanvullend antwoord)	1
87/C 54/02	nr. 2815/85 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Longziekten door luchtverontreiniging	1
87/C 54/03	nr. 2948/85 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Toepassing Conventie van Washington	2
87/C 54/04	nr. 3004/85 van de heer Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Uitsluiting van werknemers en werking van de Gemeenschappelijke markt	3
87/C 54/05	nr. 3111/85 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Toename van bronchitis ten gevolge van luchtvervuiling	4
87/C 54/06	nr. 161/86 van de heer Gérard Deprez aan de Commissie Betreft: Beperkingen in de Belgische wetgevingen op het vrije personenverkeer	4
87/C 54/07	nr. 175/86 van de heer Ernest Mühlen aan de Commissie Betreft: Consolidering en versterking van de rol van het midden- en kleinbedrijf in de Gemeenschap	4
87/C 54/08	nr. 198/86 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Posttarieven voor drukwerk binnen de Gemeenschap	6
87/C 54/09	nr. 270/86 van de heer Gerhard Schmid aan de Commissie Betreft: Bestrijding van bosbranden	6
87/C 54/10	nr. 275/86 van de heer Robert Battersby aan de Commissie Betreft: Wettigheid van het verbod op het vervoer van opgeborgen netten binnen de kustwateren	7
87/C 54/11	nr. 335/86 van de heer Christian de la Malène aan de Commissie Betreft: Regeling inzake het in de handel brengen van „sojamelk” in de Lid-Staten	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 54/12	nr. 403/86 van de heer Ernest Mühlen aan de Commissie Betreft: Sociale steun voor de communautaire landbouwers	8
87/C 54/13	nr. 437/86 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Uitzendfrequenties	9
87/C 54/14	nr. 447/86 van de heer Willy Vernimmen aan de Commissie Betreft: Communautaire maatregelen in de sector bosbouw	9
87/C 54/15	nr. 463/86 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de internationale posttarieven	10
87/C 54/16	nr. 489/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Verbod op sojamelk in Frankrijk	10
87/C 54/17	nr. 517/86 van de heer Luis Perinat Elio aan de Commissie Betreft: Gemeenschappelijk beleid ter bescherming van het milieu	11
87/C 54/18	nr. 549/86 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Speciale hogere uitvoerrestituties voor bepaalde produkten op bepaalde markten ...	12
87/C 54/19	nr. 577/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Superheffing voor zuivel	12
87/C 54/20	nr. 614/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Verfafval	13
87/C 54/21	nr. 628/86 van de heer Pieter Dankert aan de Commissie Betreft: De niet-naleving van de termijnen ter zake van de verbeurdverklaring van eigendommen	14
87/C 54/22	nr. 641/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Behoud van de bodem in de Europese Economische Gemeenschap	15
87/C 54/23	nr. 643/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Melkoverschot	15
87/C 54/24	nr. 652/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Walvisvangst op de Azoren	16
87/C 54/25	nr. 656/86 van de heer Joaquim Miranda da Silva aan de Commissie Betreft: Steun van de Gemeenschap voor de produktie van olijfolie	16
87/C 54/26	nr. 660/86 van de heer José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Vinho verde uit Portugal	16
87/C 54/27	nr. 677/86 van de heer Louis Eyraud aan de Commissie Betreft: Vaststelling van de prijzen voor geslachte lammeren	17
87/C 54/28	nr. 686/86 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Regeling van de produktie van en de handel in houtskool in de Gemeenschap	18
87/C 54/29	nr. 703/86 van mevrouw Barbara Castle aan de Commissie Betreft: Afzet van distillatieprodukten van wijn	18
87/C 54/30	nr. 745/86 van de heer Lambert Croux aan de Commissie Betreft: Erkenning van Limburg (B) als ontwikkelingszone; termijn van de erkenning	19
87/C 54/31	nr. 770/86 van de heer Louis Eyraud aan de Commissie Betreft: Opleiding van keurmeesters	20
87/C 54/32	nr. 773/86 van de heer Jean-Claude Pasty aan de Commissie Betreft: Bijzondere interventie maatregelen voor zachte tarwe van bakkwaliteit	20

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 54/33	nr. 799/86 van de heer Joaquim Miranda da Silva aan de Commissie Betreft: Tonijnvangst in de Portugese wateren door Spaanse vissersboten	21
87/C 54/34	nr. 803/86 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Invoer van „Hilton-beef”	22
87/C 54/35	nr. 815/86 van de heer Frank Schwalba-Hoth aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Levering van technische onderdelen voor de kerncentrale te Tsjernobyl door ondernemingen uit de Europese Economische Gemeenschap	22
87/C 54/36	nr. 824/86 van de heer Richard Balfe aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Recente Zuidafrikaanse aanvallen op buurstaten vanuit op onwettige wijze bezet Namibisch grondgebied	23
87/C 54/37	nr. 828/86 van de heer Jean-Pierre Cot aan de Commissie Betreft: Nadelige gevolgen van de verwezenlijking van de gemeenschappelijke markt voor bepaalde douane- en transitioactiviteiten.	23
87/C 54/38	nr. 837/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van de paddestoelenteelt	24
87/C 54/39	nr. 853/86 van de heer Amédée Turner aan de Commissie Betreft: Publikatie door de Duitse autoriteiten van een lijst benamingen van oorsprong voor wijnen	25
87/C 54/40	nr. 856/86 van de heer Amédée Turner aan de Commissie Betreft: Artikelen 30-36 van het Verdrag inzake het vrije verkeer van wijn	25
87/C 54/41	nr. 858/86 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Invoer ganzen en eenden	26
87/C 54/42	nr. 861/86 van de heer Lambert Croux aan de Commissie Betreft: Europees faillissementsrecht	26
87/C 54/43	nr. 872/86 van de heer Ray MacSharry aan de Commissie Betreft: Melkverbruik	27
87/C 54/44	nr. 874/86 van de heer Ray MacSharry aan de Commissie Betreft: Boteroverschotten	28
87/C 54/45	nr. 880/86 van de heer Horst Seefeld aan de Commissie Betreft: Vervoersonderhandelingen met Oostenrijk	29
87/C 54/46	nr. 885/86 van de heer Richard Cottrell aan de Commissie Betreft: Bestraling van voedsel	30
87/C 54/47	nr. 893/86 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Het snijden van vlees voor menselijke consumptie	30
87/C 54/48	nr. 900/86 van de heer Thomas Raftery aan de Commissie Betreft: Recht van vrij verkeer	31
87/C 54/49	nr. 912/86 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Commissie Betreft: Subsidies bijenteelt	31
87/C 54/50	nr. 918/86 van de heer Dominique Baudis aan de Commissie Betreft: Giersteelt	32
87/C 54/51	nr. 938/86 van de heer José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Aanstelling van Portugese ambtenaren bij de instellingen van de Gemeenschap	32

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 54/52	nr. 947/86 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Cafeïnevrije koffie — kankerverwekkend?	33
87/C 54/53	nr. 949/86 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Kartelvorming van verzekeringsmaatschappijen	34
87/C 54/54	nr. 951/86 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Kinderaspirine	34
87/C 54/55	nr. 952/86 van de heer Willy Kuijpers aan de Commissie Betreft: Internationale Walviscommissie 1986 in Zweden	35
87/C 54/56	nr. 955/86 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Catastrofale toestand in de Belgische en Europese hopsector	35
87/C 54/57	nr. 969/86 van de heer Reinhold Bocklet aan de Commissie Betreft: Wegvallen van de exportrestitutie bij de uitvoer van fokvee naar Spanje	36
87/C 54/58	nr. 984/86 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Geïntegreerd actieplan Westhoek	37
87/C 54/59	nr. 1005/86 van de heer Geoffrey Hoon aan de Commissie Betreft: Verkoop van een nadruk van een Commissiedocument in Frankrijk	37
87/C 54/60	nr. 1012/86 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Steun aan de bosbouw in de perifere kust- en eilandenregio's	37
87/C 54/61	nr. 1015/86 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Invoer van tomaten in 1985	38
87/C 54/62	nr. 1026/86 van de heer Jean-Pierre Abelin aan de Commissie Betreft: Schadeloosstelling Franse ondernemers in Zaïre voor de „Zaïrianisatie” van hun bezittingen	39
87/C 54/63	nr. 1027/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Scholen voor kinderen van Europeanen in het buitenland	39
87/C 54/64	nr. 1155/86 van de heer Michel Toussaint en mevrouw Anne André aan de Commissie Betreft: Scholing van ingezetenen van de Gemeenschap in derde landen	40
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1027/86 en nr. 1155/86 ...	40
87/C 54/65	nr. 1061/86 van mevrouw Yvonne van Rooy aan de Commissie Betreft: Lijst van bestanddelen voor dranken met een alcoholgehalte van meer dan 1,2 volumeprocent	40
87/C 54/66	nr. 1069/86 van de heer Pol Marck aan de Commissie Betreft: Afrikaanse varkenspest	41
87/C 54/67	nr. 1078/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Grenzen van de Mens	42
87/C 54/68	nr. 1093/86 van de heer Richard Cottrell aan de Commissie Betreft: Ziekte van Alzheimer	42
87/C 54/69	nr. 1109/86 van de heer George Cryer aan de Commissie Betreft: Schadeloosstelling voor de gevolgen van de inkrimping van de mijnindustrie	43
87/C 54/70	nr. 1114/86 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Oprichting van een administratieve rechtbank van eerste aanleg	43
87/C 54/71	nr. 1116/86 van de heer Luis Perinat Elio aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Verschijningsverbod voor onbepaalde duur voor het Nicaraguaanse dagblad <i>La Prensa</i>	43

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 54/72	nr. 1123/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Standpunt van Europa inzake Zuid-Afrika	44
87/C 54/73	nr. 1142/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Maïsmarkt	44
87/C 54/74	nr. 1152/86 van de heer Terence Pitt aan de Commissie Betreft: Verkoop van vuurwerk aan kinderen.....	45
87/C 54/75	nr. 1160/86 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Gebruik van phenothiazine bij jonge kinderen	45
87/C 54/76	nr. 1168/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: BICEP-programma en Europese Economische Gemeenschap	46
87/C 54/77	nr. 1175/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Dubbele mantel bij hogedruk-waterreactoren (PWR).....	47
87/C 54/78	nr. 1176/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Controle van incidentele werknemers en kerncentrales	48
87/C 54/79	nr. 1185/86 van de heren Horst Seefeld en Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: EG-Verordening inzake franchise voor reisbagage	48
87/C 54/80	nr. 1198/86 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Verbetering van het werkmilieu	49
87/C 54/81	nr. 1207/86 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Bevordering van het verbruik van olijfolie	49
87/C 54/82	nr. 1216/86 van de heer José Happart aan de Commissie Betreft: Gebruik van stikstof	50
87/C 54/83	nr. 1217/86 van mevrouw Anne-Marie Lizin aan de Commissie Betreft: Publikatie van aankondigingen van personeelsaanwerving van de Commissie in de Belgische dagbladen (662/IX/84-FR).....	50
87/C 54/84	nr. 1225/86 van de heer David Martin aan de Commissie Betreft: Jaarverslag van de Rekenkamer over 1983	51
87/C 54/85	nr. 1240/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Bacterievuur	51
87/C 54/86	nr. 1243/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Monocultuur.....	52
87/C 54/87	nr. 1244/86 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Verbod van somatotropine	53
87/C 54/88	nr. 1248/86 van de heer Jean-Pierre Abelin aan de Commissie Betreft: De crisis in de champignonindustrie	53
87/C 54/89	nr. 1252/86 van de heer Ernest Mühlen aan de Commissie Betreft: Inhoudingen op pensioenen van in het buitenland wonende pensioentrekkenden door de Belgische sociale zekerheid	54
87/C 54/90	nr. 1254/86 van de heer Horst Seefeld aan de Commissie Betreft: Vergrendelen van treindeuren bij grensovergangen.....	55
87/C 54/91	nr. 1261/86 van de heer Kenneth Collins aan de Commissie Betreft: Richtlijn van de Raad betreffende de vaststelling van de diensten van het verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche.....	55

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 54/92	nr. 1267/86 van mevrouw Sylvie Le Roux aan de Commissie Betreft: Monetaire compenserende bedragen (MCB)	56
87/C 54/93	nr. 1268/86 van de heer Emmanuel Maffre-Baugé aan de Commissie Betreft: Beperking van de uitbreiding van „intensieve bedrijven”	56
87/C 54/94	nr. 1269/86 van de heer Dimitrios Adamou en 54 andere leden aan de Raad Betreft: Bezoek van Ozal aan het door Turkse troepen bezette deel van de Republiek Cyprus.	57
87/C 54/95	nr. 1275/86 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Vastlegging van het begrip samenwonende	58
87/C 54/96	nr. 1292/86 van de heren Winston Griffiths, David Morris en Llewelyn Smith aan de Commissie Betreft: Regeling voor overheidssteun aan de kolenindustrie: steun voor exploitatietekorten.	58
87/C 54/97	nr. 1321/86 van mevrouw Jeanette Oppenheim aan de Raad Betreft: Betrekkingen met derde landen in verband met de liberalisering van de EG- vervoersmarkt.	58
87/C 54/98	nr. 1342/86 van de heer James Provan aan de Commissie Betreft: Griekenland — invoerverbod	59
87/C 54/99	nr. 1351/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Teelt van lupine — vervangingsprodukt voor soja	59
87/C 54/100	nr. 1353/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Cacaoconferentie — standpunt van de Europese Economische Gemeenschap.	60
87/C 54/101	nr. 1378/86 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Beschikking van de Commissie over invoervergunningen voor rundvlees	60
87/C 54/102	nr. 1390/86 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Handelsdelegaties in Latijns-Amerika	61
87/C 54/103	nr. 1512/86 van de heer Konstantinos Filinis aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van het Derde Financiële protocol Turkije	62
87/C 54/104	nr. 1516/86 van de leden Anne-Marie Lizin, Francesca Marinaro en Pancrazio De Pasquale aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Benoeming van een lid van de P2-loge tot woordvoerder van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken.	62
87/C 54/105	nr. 1591/86 van de heer Michael McGowan aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Mensenrechten en dienstweigeraars in de Europese Economische Gemeenschap	62
87/C 54/106	nr. 1707/86 van de heer Leen van der Waal aan de Raad Betreft: Definitieve marktordening van het goederenvervoer over de weg.	63
87/C 54/107	nr. 1714/86 van de heer Spiridon Kolokotronis aan de Raad Betreft: Schending van de mensenrechten op de eilanden Imbros en Tenedos	63
87/C 54/108	nr. 1728/86 van de heren Giorgio Almirante, Antonino Tripodi en Pino Romualdi aan de Commissie Betreft: Betrekkingen Italië — Taiwan	64
87/C 54/109	nr. 1735/86 van de heer Ernest Glinne aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Territoriale wateren van Malta.	64

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
87/C 54/110	nr. 1841/86 van de heer Bernard Antony aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Financieringshulp van de Europese Economische Gemeenschap aan Angola.....	65
87/C 54/111	nr. 1865/86 van de heren Jean-Marie Vanlerenberghe, Jean-Pierre Abelin en mevrouw Nicole Fontaine aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen Betreft: Ontslagen bij <i>La Prensa</i> bij gebrek aan financiële steun	65
87/C 54/112	nr. 1959/86 van mevrouw Dorothée Piermont aan de Commissie Betreft: Besmetting door chemische wapens	65
87/C 54/113	nr. 1982/86 van mevrouw Emma Bonino, de heren Roberto CiccioMessere en Marco Pannella aan de Raad Betreft: Restauratie van de Sixtijnse kapel	66
87/C 54/114	nr. 2056/86 van de heer Julián Grimaldos Grimaldos aan de Raad Betreft: Akkoorden inzake economische integratie tussen Argentinië, Brazilië en Uruguay. ...	66
87/C 54/115	nr. 2068/86 van mevrouw Marijke Van Hemeldonck aan de Raad Betreft: Wervingscampagnes Belgische kleuterscholen in Nederland	66
87/C 54/116	nr. 2089/86 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Raad Betreft: Brussel — uitbreiding van het aantal EG-gebouwen	67

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1185/85

van de heer Klaus Hänsch (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 september 1985)

(87/C 54/01)

Betreft: Strafproces tegen Duitse toeristen aan de Duits-Nederlandse grens wegens een verlopen identiteitsbewijs

Enkele weken voordat de overeenkomst tot stand kwam over de vereenvoudiging van de formaliteiten aan de grenzen tussen de Bondsrepubliek Duitsland en Nederland kregen Duitse toeristen, die voor een korte groepsexcursie per bus naar Nederland waren gereisd, van de Nederlandse autoriteiten achteraf via de post een somming om een boete van 35 Gulden te betalen en werden zij, indien zij niet zouden betalen, met een proces bedreigd, aangezien de identiteitspapieren die zij bij zich hadden kort daarvoor waren verlopen.

1. Is de Commissie op de hoogte van deze praktijk, die blijkbaar ook aan de Nederlands-Belgische grens (zie schriftelijke vraag nr. 625/85 ⁽¹⁾) gangbaar is? Acht zij een dergelijke praktijk te billijken, gezien het streven naar een „Europa van de burgers”?
2. Kan en zal de Commissie zich ervoor inzetten dat van deze praktijk verder wordt afgezien?

⁽¹⁾ PB nr. C 272 van 23. 10. 1985.

Aanvullend antwoord van Lord Cockfield

namens de Commissie

(29 oktober 1986)

In aansluiting op haar antwoord van 10 oktober 1985 ⁽¹⁾ kan de Commissie het geachte Parlements lid mededelen dat de Nederlandse autoriteiten haar officieel hebben bericht dat zij een Duitse toeriste naar aanleiding van een identiteitscontrole bij het verlaten van het grondgebied een boete van 35 Gulden hebben opgelegd, omdat zij slechts een identiteitsbewijs kon tonen dat meer dan twee maanden was verstreken.

Hoewel dergelijke voorvallen, die de burgers er op een ongelukkige wijze aan herinneren dat de intercommunautaire grenzen en de grenscontroles nog altijd bestaan, door haar worden betreurd, kan de Commissie slechts vaststellen dat de houding van de Nederlandse autoriteiten niet

in strijd is met het Gemeenschapsrecht, aangezien volgens de artikelen 2 en 3 van Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van 21 mei 1973 inzake de opheffingen van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de Lid-Staten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten ⁽²⁾, het recht om het grondgebied van de Lid-Staten te betreden en te verlaten met name aan de ontvangers van diensten (zoals toeristen) op vertoon van een „geldige” identiteitskaart wordt verleend.

De Commissie wijst er in dit verband op dat het Hof van Justitie heeft bevestigd ⁽³⁾ dat het Gemeenschapsrecht de Lid-Staten niet belet aan het niet in acht nemen van de nationale voorschriften betreffende de controle van vreemdelingen passende sancties te verbinden.

⁽¹⁾ PB nr. C 341 van 31. 12. 1985.

⁽²⁾ PB nr. L 172 van 28. 6. 1973, blz. 14.

⁽³⁾ Arrest van 8. 4. 1976, zaak 48-75, Royer, Jurisprudentie 1976, blz. 497.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2815/85

van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 februari 1986)

(87/C 54/02)

Betreft: Longziekten door luchtverontreiniging

In de regio Limburg en de oostelijke mijnstreek zijn de afgelopen winter 20 tot 25 % meer mensen opgenomen in ziekenhuizen wegens problemen met de luchtwegen. Volgens een longarts nemen de klachten aan de luchtwegen jaarlijks toe en dit is naar zijn mening te wijten aan de stijgende luchtverontreiniging. Immers, door de windrichting krijgt men ofwel de vervuiling van het Ruhrgebied of van het Luikse industriebekken.

Kan de Commissie mededelen:

— Heeft zij weet van deze ernstige toename van longziekten?

— Is er reeds een Europees onderzoek gedaan over de gevolgen van luchtvervuiling en longziekten en vooral op de lange-termijneffecten?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(25 september 1986)

De lange termijneffecten van luchtverontreiniging op de ademhalingswegen zijn bekend. De situatie op het stuk van de luchtverontreiniging door stof, stikstofoxiden en zwavel is althans in de geïndustrialiseerde landen in de afgelopen 20 jaar niet wezenlijk verslechterd. De huidige toestand — die uiteraard niet optimaal is — is voor een groot deel te danken aan de inspanningen van de Europese Gemeenschap, die een gehele reeks maatregelen ten uitvoer heeft gelegd om de verontreiniging aan de bron te beperken en zo een beter milieu voor mens, plant en dier te creëren.

Dat in de Maasvallei veel gevallen van longziekten voorkomen moet voor een groot deel worden toegeschreven aan klimaatsverschijnselen („rebound”) en aan de overigens ook in Ankara, Los Angeles en Nice heersende geografische omstandigheden. Daarbij mag evenwel niet uit het oog worden verloren dat ook roken een belangrijke factor is in het ontstaan van aandoeningen in de luchtwegen.

De Commissie heeft een groot aantal gegevens over de relaties tussen blootstelling en effect. Maar deze gegevens hebben hoofdzakelijk betrekking op personen die uit hoofde van hun beroepsbezigheden significante hoeveelheden stofdeeltjes en diverse fysisch-chemische substanties inademen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2948/85

van de heer Hemmo Muntingh (S — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 maart 1986)

(87/C 54/03)

Betreft: Toepassing Conventie van Washington

Onlangs is door de Nederlandse autoriteiten een zending van 40 000 krokodillehuiden, afkomstig van Paraguay en bestemd voor Italië, in beslag genomen. Het betrof huiden van de Caaiman *crocodilus* (brilkaaiman), een soort die staat op lijst II van de Conventie van Washington (CITES) en op bijlage C2 van Verordening (EEG) nr. 2384/85 ⁽¹⁾. In

Paraguay geldt een exportverordening voor deze soort en het CITES-secretariaat heeft alle landen hiervan op de hoogte gesteld.

1. Kan de Commissie mededelen of zich sinds de toetreding van de Europese Economische Gemeenschap tot CITES meer van soortgelijke gevallen hebben voorgedaan?
2. Zo ja, welke EG-landen waren hierbij betrokken en om welke produkten ging het?
3. Welke stappen heeft de Commissie ondernomen en gaat de Commissie ondernemen met betrekking tot deze, inclusief de bovengenoemde, overtredingen van de verordening?
4. Acht de Commissie het toelaatbaar dat nu nog, ruim twee jaar na de inwerkingtreding van de Conventie van Washington in de Europese Gemeenschap, handel toegestaan wordt op basis van vóór de inwerkingtreding van de Conventie afgegeven documenten?
5. Tot welke stappen is de Commissie in staat, en welke stappen heeft de Commissie reeds ondernomen, met betrekking tot de transportbedrijven die onder de Conventie vallende goederen vervoeren?

⁽¹⁾ PB nr. L 231 van 29. 8. 1985, blz. 1.

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(30 oktober 1986)

Het is niet juist dat de Nederlandse instanties onlangs een uit Paraguay afkomstige zending van 40 000 krokodillehuiden, bestemd voor Italië, in beslag hebben genomen.

Wel is in april 1984 een zending van 15 000 huiden van Caaiman *crocodilus* *yacare* (1 700 kg) tijdens de doorvoer van Paraguay naar Italië op de luchthaven van Schiphol opgehouden; waarschijnlijk doelt het geachte Parlementslid daarop.

Verordening (EEG) nr. 3626/82 van de Raad betreffende de toepassing van CITES in de Gemeenschap ⁽¹⁾ is van toepassing met ingang van 1 januari 1984. De betrokken zending viel derhalve onder artikel 5, lid 4, van die Verordening, waarin is bepaald dat voor in de Gemeenschap binnengebrachte specimen, die onder de doorvoerverordening vallen, een door het land van uitvoer afgegeven uitvoerdocument moet kunnen worden overgelegd en dat de Lid-Staten de overlegging van dat document kunnen eisen of een afdoend bewijs van het bestaan ervan. In dit geval waren de Paraguayaanse uitvoerdocumenten ongeldig.

Het feit dat de Italiaanse instanties in 1983 invoervergunningen voor de betrokken zending hebben afgegeven, is hier volgens de Commissie niet ter zake dienende, aangezien het bepaalde in artikel 9, lid 1 en lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3626/82, namelijk betreffende de erkenning van beslissingen van andere Lid-Staten en de geldigheid van vergunningen en certificaten in de gehele

Gemeenschap, niet geldt voor vergunningen die vóór 1 januari 1984 door een Lid-Staat zijn afgegeven.

Artikel 31, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3418/83 van de Commissie ⁽²⁾, waarin is bepaald dat „vergunningen en certificaten die krachtens een nationale wetgeving inzake de toepassing van de overeenkomst vóór 1 januari 1984 zijn afgegeven, tot de laatste dag van hun geldigheid kunnen worden gebruikt”, laat de verplichtingen van andere Lid-Staten uit hoofde van artikel 5, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 3626/82 en de verplichting om geldige uitvoerdocumenten over te leggen, onverlet.

Op de specifieke vragen van het geachte Parlementslid kan het volgende worden geantwoord:

- 1 en 2. De Commissie zijn geen andere soortgelijke gevallen sinds de inwerkingtreding van Verordening (EEG) nr. 3626/82 van de Raad bekend;
3. De Commissie keurt het optreden van de Nederlandse instanties met betrekking tot de betrokken zending goed.
4. De Commissie wenst erop te wijzen dat de geldigheid van het bepaalde in artikel 31, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3418/83 van de Commissie niet verder reikt dan de geldigheidsduur van in het kader van CITES afgegeven documenten, die nooit langer is dan zes maanden. Er heeft dus na 1 juli 1984 geen import meer plaats gehad op basis van vóór de inwerkingtreding van de communautaire verordeningen ter uitvoering van CITES afgegeven documenten;
5. De Commissie deelt het geachte Parlementslid mede dat de nationale wetgeving ter uitvoering van CITES in straffen voorziet voor de illegale handel in onder de overeenkomst vallende specimens. De Commissie onderzoekt echter hoe de desbetreffende sancties op communautair niveau kunnen worden geharmoniseerd.

(1) PB nr. L 384 van 31. 12. 1982, blz. 1.

(2) PB nr. L 344 van 7. 12. 1983, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3004/85

van de heer Gerhard Schmid (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 maart 1986)

(87/C 54/04)

Betreft: Uitsluiting van werknemers en werking van de Gemeenschappelijke markt

In de Lid-Staten van de Gemeenschap beschikken de werkgevers over uiteenlopende mogelijkheden tot uitsluiting.

1. Welke is de rechtssituatie in iedere Lid-Staat?
2. Onderkent de Commissie het gevaar dat ondernemingen en bedrijfstakingen in een land, door de verschillende voorschriften, op het gebied van de mededinging voordelen kunnen behalen, doordat zij de personeelskosten beter in de hand hebben?
3. Is de Commissie van mening dat, in verband met de voorgenomen wijziging van artikel 116 van het Arbeitsförderungsgesetz, de door de Bondsregering nagestreefde verscherping van de thans in de Bondsre-

publiek geldende uitsluitingsmaatregelen, die het financiële bankroet van de Duitse vakverenigingen tot gevolg kan hebben, kan leiden tot deze concurrentievervalsende voordelen voor de Duitse economie?

4. Is de Commissie van mening dat de werking van de Gemeenschappelijke markt hierdoor wordt bedreigd?
5. Welk belang hecht de Commissie, tegen de achtergrond van deze problematiek, aan de haar in artikel 118 van het EEG-Verdrag opgedragen taak een nauwe samenwerking te bevorderen tussen de Lid-Staten, o.a. op het gebied van het recht zich te organiseren in vakverenigingen en van collectieve onderhandelingen tussen werkgevers en werknemers?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(30 oktober 1986)

1. De rechtssituatie in verband met de uitsluiting in de Lid-Staten kan als volgt worden samengevat:

- in de grondwet van geen enkele van de Lid-Staten wordt de uitsluiting als een grondrecht erkend en wordt zij evenmin verboden;
- in Griekenland en Portugal is de uitsluiting bij de gewone wet verboden;
- in België, Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Nederland en Ierland erkent de jurisprudentie, zij het met beperkingen, de uitsluiting als instrument voor het regelen van arbeidsconflicten;
- in Italië, Frankrijk en Spanje wordt in de jurisprudentie de uitsluiting niet beschouwd als een instrument voor het regelen van arbeidsgeschillen.

In de praktijk wordt alleen in de Bondsrepubliek Duitsland de uitsluiting op grote schaal toegepast en speelt zij er een belangrijke rol, terwijl zij nauwelijks of zelfs helemaal niet voorkomt in de andere Lid-Staten. De met defensieve oogmerken aangewende uitsluiting tegen een staking die reeds in werking is getreden wordt namelijk in de Bondsrepubliek Duitsland door de jurisprudentie erkend en speelt een belangrijke rol bij de arbeidsconflicten.

2. De verschillen in wetgevingen en voorschriften, waardoor de gebruikmaking van de uitsluiting wordt bevorderd dan wel belemmerd, hebben een uitwerking op de arbeidskosten en bijgevolg ook op de concurrentieverhouding tussen bedrijven en bedrijfstakingen binnen de Gemeenschap.

3. De wet betreffende neutraliteit in arbeidsgeschillen van de Bundesanstalt für Arbeit, die op 24 mei 1986 in werking trad, behelst praktisch overwegend voorschriften die erop zijn gericht de bestaande rechtssituatie nader te verduidelijken. Deze regeling mag bijgevolg niet worden geacht wijzigingen mee te brengen die vanuit concurrentieoogpunt voordelig of nadelig zijn. Daarbij komt, dat deze aangelegenheid eerst aan de hand van de toepassing van de betreffende regeling concreet zal worden beoordeeld.

4. Zie antwoord sub 2 en 3.

5. De Commissie is altijd bereid, in het kader van de taak die haar door artikel 118 van het EEG-Verdrag en de toekomstige Europese Akte wordt toevertrouwd, vraagstukken in verband met het vakbondsrecht en collectieve onderhandelingen te bespreken, voor zover zij een communautair belang van prioritaire orde vertegenwoordigen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3111/85
van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 maart 1986)
(87/C 54/05)

Betreft: Toename van bronchitis ten gevolge van luchtvervuiling

In de industrieel fel vervuilde gebieden hebben kinderen 50 % meer kans op bronchitis dan in landelijke, weinig vervuilde zones. Dat blijkt uit een onderzoek van het Duitse Instituut voor Hygiëne.

- Is de Commissie op de hoogte van deze gegevens,
- Zijn er andere, buitenlandse studies die de gegevens bevestigen,
- Wenst de Commissie op korte termijn over te gaan tot een Europese kartering van gebieden waar de milieuvervuiling zeer ernstig is, zelfs gevaarlijk voor de omwonenden, en zal zij op korte termijn voorstellen van oplossingen naar voren brengen?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
(6 oktober 1986)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie gegeven heeft op zijn schriftelijke vraag nr. 2815/86 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 2 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 161/86
van de heer Gérard Deprez (PPE — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1986)
(87/C 54/06)

Betreft: Beperkingen in de Belgische wetgevingen op het vrije personenverkeer

Artikel 3 van het Belgische Koninklijk Besluit van 31 december 1953 betreffende de registratie van motor-

voertuigen verbiedt het regelmatig gebruik van een in België geregistreerd motorvoertuig door een niet in België woonachtig persoon, of deze persoon nu van Belgische nationaliteit is of een vreemdeling.

Dit verbod kan men tot op zekere hoogte begrijpen (fiscale redenen) wanneer het gaat om een persoon die een motorvoertuig voor zijn eigen gebruik of voor eigen bedrijf gebruikt, maar deze regel is werkelijk absurd wanneer het gebruik van het motorvoertuig plaatsvindt in het kader van een arbeidscontract.

Er is bij voorbeeld een verzorgingstehuis voor gehandicapte volwassenen aan de Frans-Belgische grens (maar op Belgisch grondgebied gelegen) waarvan het personeel van beide zijden van de grens komt. Alleen het Belgische personeel dat in België woonachtig is, heeft het recht om met de voertuigen van de inrichting te rijden!

Hoe oordeelt de Commissie over deze situatie? Kan zij geen voorstellen aan de Raad doen om een eind te maken aan deze situatie, die in flagrante tegenspraak is met de doelstelling van het vrije personenverkeer?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(14 oktober 1986)

Artikel 3 van het Belgische Koninklijk Besluit van 31 december 1953 lijkt in strijd met de communautaire wetgeving, inzonderheid de artikelen 48 en 49 van het EEG-Verdrag. Voorts werd bij de goedkeuring van Richtlijn 80/1263/EEG ⁽¹⁾ vastgesteld dat het geval van de houder van een nationaal rijbewijs, afgegeven door de Lid-Staat van de woonplaats, gelijk dient te worden gesteld met het geval van de bezoeker, indien deze houder om beroepsredenen in een andere Lid-Staat een aldaar ingeschreven voertuig bestuurt.

De Commissie zal na onderzoek en voor zover zij het Gemeenschapsrecht geschonden acht, niet nalaten gebruik te maken van de procedure bedoeld in artikel 169 van het EEG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 175/86
van de heer Ernest Mühlen (PPE — L)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1986)
(87/C 54/07)

Betreft: Consolidering en versterking van de rol van het midden- en kleinbedrijf in de Gemeenschap

1. De EG-Commissie heeft bij monde van haar commissaris, Abel Matutes, het voornemen te kennen gegeven om de rol van het midden- en kleinbedrijf in de Europese

Gemeenschap te consolideren en te versterken; kan zij mededelen door middel van welke maatregelen zij deze doelstelling denkt te verwezenlijken?

2. Kan de Commissie met name mededelen via welke instrumenten zij de toegang van het midden- en kleinbedrijf tot de kapitaalmarkten wil vereenvoudigen, zoals zij te kennen heeft gegeven?

Antwoord van de Heer Matutes

namens de Commissie

(2 juli 1986)

1. Het communautair beleid ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf vormt een onderdeel van de huidige prioriteiten zoals omschreven door de Commissie, die ernaar streeft een coherent kader af te bakenen waarbinnen het midden- en kleinbedrijf kan worden opgericht en zich harmonieus kan ontplooiën zonder discriminatie ten opzichte van de grote bedrijven en waarbinnen hun specifieke kenmerken tot hun recht komen.

Binnen dit kader, dit beleid — dat wordt vergezeld van de schepping van een belangrijkere administratieve infrastructuur (Task Force) — omvat enerzijds een verbetering van het algemeen economische klimaat en anderzijds een pakket van geïntegreerde programma's die zijn toegesneden op de voornaamste problemen van het midden- en kleinbedrijf.

Thans staan reeds drie beleidslijnen op het programma:

- de eerste heeft betrekking op het economisch klimaat van het midden- en kleinbedrijf en betreft zowel de voltooiing van de interne markt (vereenvoudiging van de grenscontroles, toegang tot aanbestedingen, aanpassing van het vennootschapsrecht en de concurrentieregels) en de verlichting van de wetgevende en reglementaire beperkingen, zowel op nationaal als op communautair niveau;
- de tweede beoogt de verbetering van de financiële situatie van het midden- en kleinbedrijf door bevordering van hun deelneming aan de communautaire financiële instrumenten (steun en leningen) en door ontwikkeling van een passende belastingregeling;
- de derde beoogt het midden- en kleinbedrijf zo goed mogelijk bij te staan bij hun oprichting en hun samenwerking met andere bedrijven, de opleiding van hun personeel, onderzoek en verspreiding van innovatie en op het gebied van de informatie.

2. In de afgelopen jaren heeft de Commissie gestreefd naar de bevordering van de ontwikkeling van beter aan de kenmerken en behoeften van het midden- en kleinbedrijf aangepaste financiële instrumenten. Haar voorstel voor een „Europese innovatielening” en het succes van de actie „venture consort” die hiervan is afgeleid, vormen hiervan een goed voorbeeld.

De Commissie is voornemens haar beleid voort te zetten met name ter verfijning van de communautaire en particuliere financieringsmogelijkheden en nieuwe beter aan de projecten van het midden- en kleinbedrijf aangepaste financieringsformules te bieden of de markt te stimuleren deze te bieden.

Zo wordt thans gewerkt in vier richtingen:

- de vernieuwing van het nieuwe communautaire instrument (NCI). Gezien het succes van de globale leningen aan het midden- en kleinbedrijf van dit instrument heeft de Commissie in juni 1985 de Raad voorgesteld een nieuwe leningtranche van 1 500 miljoen Ecu te openen die uitsluitend bestemd is voor investeringen in het midden- en kleinbedrijf, in het bijzonder in geavanceerde technologieën.

De gestelde leningvoorwaarden bevatten innoverende aspecten zoals de uitbreiding van de financieringsgrondslag tot de inlichamelijke onroerende goederen en de mogelijkheid voor de bemiddelende financiële instelling de opbrengst van een lening om te zetten in een kapitaalbreng;

- de bevordering van risicodragend kapitaal in de regio's van de Gemeenschap waar dergelijke activiteiten weinig voorkomen. Zo kan de Commissie in het kader van de geïntegreerde Middellandse-Zeeprogramma's de kapitaalvoorziening aanvullen van zowel participatiemaatschappijen als van garantiefondsen voor deelneming in het midden- en kleinbedrijf;
- de verbetering van de financiering van projecten die zich in een tussenstadium tussen onderzoek en industriële toepassing bevinden. Hiertoe bestudeert zij de mogelijkheid tot oprichting van een of meer investeringsmaatschappijen (Eurotech Capital) waarvan het kapitaal van zuiver particuliere herkomst is en de instelling van een garantiemechanisme (Eurotech Insur) waarvan de middelen openbaar en particulier zijn. Eurotech Capital zal in bepaalde gevallen kunnen optreden ten gunste van door het midden- en kleinbedrijf uitgevoerde projecten;
- de oprichting van een gespecialiseerde vennootschap voor de inbreng van eigen middelen in het midden- en kleinbedrijf (SEFI) waarvan de aandeelhouders grote particuliere bankinstellingen zouden kunnen zijn.

Door deze maatregelen is de Commissie voornemens zowel door directe als indirecte interventies de markt te stimuleren aan het midden- en kleinbedrijf het type en de omvang van het kapitaal te verschaffen waaraan dit behoefte heeft.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 198/86
 van de heer Thomas Raftery (PPE — IRL)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (21 april 1986)
 (87/C 54/08)

Betreft: Posttarieven voor drukwerk binnen de Gemeenschap

Kan de Commissie een gedetailleerd overzicht verschaffen van de posttarieven voor het versturen van kranten en ander drukwerk in de diverse Lid-Staten van de Gemeenschap?

Is zij op de hoogte van de recente verhogingen die door de Belgische postariefen zijn ingevoerd, die tot gevolg hebben dat voor binnen België verzonden kranten 3,50 Belgische frank verschuldigd is, terwijl kranten die naar Beneluxlanden en andere Europese Lid-Staten worden verstuurd resp. met 15 en 20 Belgische frank worden belast?

Zo ja, is zij dan ook niet van mening dat deze tarieven, zowel naar de letter als naar de geest, in strijd zijn met de Verdragen en de Unieke Akte, aangezien de interne markt aldus in feite wordt verdeeld?

Zo ja, welke maatregelen zal zij treffen, ten einde deze situatie recht te zetten en vooruitgang te boeken ten aanzien van de totstandkoming van een werkelijk Europese posttarievenzone?

Antwoord van Lord Cockfield
 namens de Commissie
 (15 oktober 1986)

Gezien het grote aantal gegevens dat hierbij in het geding is heeft de Commissie rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en het secretariaat van het Parlement gedetailleerde overzichten gezonden van de posttarieven voor dagbladen en ander drukwerk die binnen de Lid-Staten en naar andere Lid-Staten van de Gemeenschap worden gezonden.

Met betrekking tot de verhoging in België van het tarief voor de verzending van dagbladen naar het buitenland verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 428/86 van de heer Glinne.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 270/86
 van de heer Gerhard Schmid (S — D)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (12 mei 1986)
 (87/C 54/09)

Betreft: Bestrijding van bosbranden

Tussen 1970 en 1981 heeft de Europese Gemeenschap door branden in totaal ongeveer 2,1 miljoen hectaren aan waardevol bos verloren. De verbrande oppervlakte is jarenlang voor de bosbouw verloren, de schade bedraagt rond 2 miljard Ecu.

1. Wat zijn de resultaten van de bosbrandbestrijdingsoefening FLORAC in 1985.
2. Heeft de Commissie voorstellen voor een grotere mate van Europese samenwerking bij rampen?

Antwoord van de heer Andriessen
 namens de Commissie
 (29 augustus 1986)

De Europese brandweeroefening „FLORAC 85” heeft aangetoond dat bij bosbranden waarvan de omvang de interventiecapaciteit van een Lid-Staat overtreft, samenwerking bij de gecombineerde brandbestrijding vanuit de lucht en vanop de grond mogelijk is op voorwaarde dat de Lid-Staten (die welke hulp verlenen en die welke hulp krijgen) in staat zijn:

- hun techniek voor brandbestrijding vanuit de lucht, hun brandweermaterieel en de gebruikte produkten zodanig te harmoniseren dat zij maximaal compatibel zijn;
- beschikken over personeel (voor de eigenlijke brandbestrijding en in de logistieke diensten) dat bereid is tot een dergelijke samenwerking.

Het voorstel voor een verordening inzake een gemeenschappelijke actie tot verbetering van de bescherming van de bossen tegen brand en zure neerslag, doc. (COM (83) 375 def.) (1), voorziet in maatregelen op dit gebied.

In de Raad zijn nu al drie jaar lang besprekingen aan de gang op basis van dit voorstel, en ondanks wijzigingen op bepaalde punten kon tot hiertoe geen overeenstemming worden bereikt.

De Commissie heeft echter met belangstelling kennis genomen van het feit dat onlangs door de Lid-Staten in het kader van de recente Internationale Conferentie over de Bomen en het Bos (SILVA) unaniem verbintenissen zijn aangegaan wat de bescherming van de bossen betreft, met name de bescherming tegen bosbranden. Zij is dan ook van oordeel dat het laatste compromis waarover in de Raad op basis van haar voorstel wordt gediscussieerd een bevredigende regeling inhoudt die de Lid-Staten de mogelijkheid biedt onverwijld de aangegane verbintenissen na biedt onverwijld de aangegane verbintenissen na te komen. Zij zal al het mogelijke doen om te bereiken dat de Raad zo spoedig mogelijk over haar voorstel een positief besluit neemt.

Wat de Europese samenwerking bij rampen betreft, heeft de Commissie in aansluiting op de informele vergadering van de voor de burgerbescherming bevoegde ministers

(Rome, 2 en 3 mei 1985) met de Lid-Staten overleg gepleegd over de problemen op het stuk van de burgerbescherming, om op dit terrein tot nauwere samenwerking in Europees verband te komen.

(¹) PB nr. C 187 van 13. 7. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 275/86

van de heer Robert Battersby (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 mei 1986)

(87/C 54/10)

Betreft: Wettigheid van het verbod op het vervoer van opgeborgen netten binnen de kustwateren

Kan de Commissie bevestigen dat alle communautaire vissersschepen die onderweg zijn door of beschutting zoeken in de twaalf-mijlskustzone van enige Lid-Staat of een haven van een Lid-Staat aandoen, wettelijk elk type net van elk soort materiaal daarbij inbegrepen van monovezel aan boord kunnen hebben onder voorwaarde dat het net overeenkomstig de communautaire regels opgeborgen is?

Kan de Commissie tevens bevestigen dat communautaire vissersschepen in elke communautaire haven vis mogen uitladen ongeacht de uitrusting en het materiaal van het net dat zij aan boord hebben, indien de uitrusting en het net overeenkomstig de voorschriften opgeborgen zijn en indien de bij het vangen van de vis gebruikte uitrusting en net voldeden aan de op de plaats van de vangst geldende voorschriften?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha

namens de Commissie

(6 oktober 1986)

Afgezien van artikel 14, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 171/83 van de Raad (¹) volgens hetwelk bepaalde trawlnetten zich binnen de in leden 1, 2 en 3 van dat artikel genoemde, voor de trawlvisserij verboden zones niet aan boord van vissersboten van de Lid-Staten mogen bevinden „tenzij zij behoorlijk zijn vastgesjord en zo geborgen dat ze niet zonder meer kunnen worden gebruikt”, kent het Gemeenschapsrecht geen verbod om bepaalde netten aan boord te hebben. De uitlading binnen de havens van de Gemeenschap van de vangsten van de boten van de Lid-Staten en het toezicht daarop worden geregeld door andere communautaire verordeningen, waarin niet verboden wordt bepaald vissersgerei aan boord te hebben en het recht van de vissers van de Gemeenschap om hun vangsten in de

havens van welke Lid-Staat dan ook aan land te brengen niet wordt beperkt.

Ten einde beter te garanderen dat de visbestanden voor zijn eigen vissers behouden blijven kan elke Lid-Staat op de in artikelen 19 en 20 van Verordening (EEG) nr. 171/83 gestelde voorwaarden bepaalde technische maatregelen van nationale aard nemen die uitsluitend gelden voor zijn eigen vissers en die verder kunnen gaan dan de communautaire voorschriften, mits deze maatregelen verenigbaar zijn met het Gemeenschapsrecht en stroken met het Gemeenschappelijk visserijbeleid.

Verscheidene Lid-Staten hebben van deze mogelijkheid gebruik gemaakt om hun eigen vissers te verbieden bepaald visgerei aan boord van hun boten te houden, wanneer deze zich binnen de kustwateren van de betrokken staat bevinden. Overeenkomstig de bovengenoemde bepalingen van artikelen 19 en 21 moeten de nationale maatregelen zich aan de communautaire regeling en met name aan het in de eerste alinea genoemde voorschrift houden.

(¹) PB nr. L 24 van 27. 1. 1983, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 335/86

van de heer Christian de la Malène (RDE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(13 mei 1986)

(87/C 54/11)

Betreft: Regeling inzake het in de handel brengen van „sojamelk” in de Lid-Staten

Voor „sojamelk”, een produkt dat ten onrechte deze naam draagt, bestaan uiteenlopende regelingen. In sommige Lid-Staten mag het vrij worden verkocht, in andere alleen indien wordt voldaan aan bepaalde voorschriften inzake kleuring waarmee het produkt van andere kan worden onderscheiden en in weer andere Lid-Staten is de verkoop ervan verboden.

Het lijkt geen twijfel dat dit produkt, wat ook het belang ervan moge zijn voor diervoeding of anderszins, ondanks de totaal verschillende samenstelling ervan tracht te concurreren met natuurlijke melk en vooral met koemelk, te meer daar de producenten meestal weigeren het produkt er zo te doen uitzien dat het zich duidelijk van het natuurlijke produkt onderscheidt.

Als men op sommige gerechtelijke procedures mag afgaan, heeft de Commissie gekozen voor volledige liberalisering van de handel in dit produkt, zonder daar enige verplichting inzake reglementering of presentatie tegenover te stellen.

Kan de Commissie mededelen:

1. waarom zij zich aldus heeft geconformeerd aan de regeling van de meest liberale Lid-Staten op dit gebied en is voorbijgegaan aan de regelingen in andere Lid-Staten;

2. waarom zij het niet wenselijk heeft geacht een aantal maatregelen te nemen ten aanzien van de presentatie van het produkt, zodat het duidelijk van andere produkten kan worden onderscheiden;
3. waarom zij dusdoende de concurrentie verscherpt tussen een geïmporteerd produkt en koemelk, waarvan de overproductie de communautaire instanties zoals bekend zoveel hoofdbrekers kost?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(16 oktober 1986)

1. Het verbod van een Lid-Staat rechtmatig in een andere Lid-Staat geproduceerde en in de handel gebrachte „sojamelk” in te voeren is volgens de Commissie in strijd met artikel 30 van het EEG-Verdrag. De Commissie is van mening dat er geen dwingende eis bestaat die een dergelijk verbod kan wettigen. Een probleem op het gebied van de volksgezondheid doet zich niet voor. De bescherming van de consument en de loyaliteit van de handelstransacties wordt voldoende gewaarborgd door de toepassing van strikte regels op het gebied van de etikettering, de presentatie en de reclame, doch een totaal handelsverbod van de desbetreffende produkten is daartoe niet noodzakelijk en is derhalve niet gewettigd.

Anderzijds mag volgens de Commissie de bescherming van een bepaalde economische sector geen dwingende eis vormen die een belemmering op het vrije verkeer van goederen wettigt.

Het toestaan van een dergelijke wetgeving zou in feite neerkomen op de principiële aanvaarding van protectionisme ten koste van het fundamenteel beginsel van het vrije verkeer van goederen en de vrijheid van keuze van de consument.

2. De Commissie deelt de mening van het geachte Parlements lid met betrekking tot de noodzaak ondubbelzinnig onderscheid te maken tussen melk en de daarvan afgeleide produkten enerzijds en de imitatieprodukten anderzijds. Om deze reden heeft zij bij de Raad een zeer strikte reglementering op dit terrein voorgesteld. De Commissie heeft de Raad namelijk op 18 april 1986 een verslag toegezonden dat een marktanalyse van de vervangingsprodukten van melk en zuivelprodukten bevat. Het voorstel vloeit uit dit verslag voort ⁽¹⁾.

3. De Commissie beveelt in het kader van de voltooiing van de interne markt een nieuwe opzet aan van de levensmiddelenwetgeving ⁽²⁾. Zij is van mening dat het niet dienstig is een volledig verbod voor te stellen voor de produktie en het in de handel brengen — inclusief de invoer — van imitatieprodukten voor zover deze aan een reële behoefte van de consument voldoen en niet indruisen tegen de eisen van volksgezondheid en bescherming van de consument.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 222 def.

⁽²⁾ Doc. COM(85) 603 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 403/86
van de heer Ernest Mühlen (PPE — L)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 mei 1986)

(87/C 54/12)

Betreft: Sociale steun voor de communautaire landbouwers

De voor het seizoen 1986/1987 vastgestelde landbouwprijzen kunnen geen „billijk inkomen” garanderen voor de kleine en middelgrote bedrijven en op nationaal vlak is reeds sprake van inkomenssteun in de vorm van sociale subsidies.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij dergelijke steun verenigbaar acht met de bepalingen van het EEG-Verdrag en
2. zo ja, of zij voornemens is voorschriften vast te stellen voor de toekenning van deze nationale steun, met name ter voorkoming van distorsies en van een dreigende renationalisering van het landbouwbeleid?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(21 oktober 1986)

1. Inkomenssteun van de overheid voor landbouwers of landbouwbedrijven is, ook als het om steun van sociale aard gaat, staatssteun in de zin van artikel 92 van het Verdrag. Dergelijke steunmaatregelen worden van geval tot geval onderzocht door de Commissie, die daarbij een geheel van juridische en feitelijke gegevens in aanmerking neemt, met name het bestaan van afgeleid Gemeenschapsrecht voor de landbouw, dat vooral ten doel heeft de landbouwers een billijk inkomen te garanderen, het specifieke doel van de betrokken steunmaatregelen en eventueel de kaderregelingen waarin zij worden ingepast en die er bij voorbeeld op gericht zijn de betrokken landbouwers in staat te stellen deel te nemen aan programma's waarmee een duurzame ontwikkeling van de landbouwstructuur wordt nagestreefd of de algemene voorschriften van het sociale-zekerheidsstelsel ten uitvoer te leggen.

2. Volgens artikel 94 van het EEG-Verdrag is het de Raad die bevoegd is om op dit gebied voorschriften vast te stellen. De Commissie van haar kant is voornemens een kaderregeling op te stellen die de criteria bevat ten aanzien van de verlening van steun die in verband staat met de sociale lasten in de landbouw. Het voorontwerp van de betrokken regeling is door de Commissie voorgelegd aan de Groep „Mededingingsvoorwaarden in de landbouw”.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 437/86

van Lord O'Hagan (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 mei 1986)

(87/C 54/13)

Betreft: Uitzendfrequenties

De Lid-Statens kennen alle verschillende voorschriften en regelingen ter controle van de wijze waarop radio-amateurs mogen uitzenden.

Is de Commissie voornemens voorstellen te doen met het oog op harmonisatie of standaardisatie van deze voorschriften?

Antwoord van de heer Narjes

namens de Commissie

(17 juli 1986)

De toekenning van frequenties aan zendgemachtigde radioamateurs, alsmede het wettelijk toegestane maximale zendvermogen van hun apparatuur, moeten worden gezien in het licht van het beperkte aantal frequenties en de maatregelen die noodzakelijk zijn om bescherming te bieden tegen storingen. Op de Wereldwijde Administratieve Radio Conferenties worden de voorschriften voor de toekenning en het gebruik van frequenties vastgesteld. Deze conferenties worden ongeveer elke tien jaar gehouden; de volgende heeft plaats in 1987. De PTT-administraties streven naar een zo efficiënt mogelijk gebruik van de frequenties voor hun diensten omdat de toegekende frequentiebanden zo krap zijn bemeten. Vanwege deze toenemende bezetting van de banden wordt het nu van nog groter belang dat alle nadelige vervorming door radio-interferentie wordt voorkomen. De bovengrens van het toegestane zendvermogen hangt ook af van de verzadiging van de aangrenzende banden. Dit verschilt van land tot land. Harmonisatie op dit vlak zou dus betekenen dat men zich naar de laagste van de bovengrenzen dient te richten.

De frequenties voor radioamateurs worden door de nationale PTT-administraties toegekend en gecontroleerd. Dit gebeurt op gecoördineerde wijze, via samenwerking tussen de administraties via de Europese Conferentie van PTT-Administraties (CEPT).

In het kader van haar telecommunicatiebeleid neemt de Commissie deel aan de werkzaamheden van de CEPT. Momenteel houdt zij zich vooral bezig met de prioritaire aandachtspunten van dit beleid, waaronder een aantal belangrijke vraagstukken op het gebied van harmonisatie en normalisatie. De toekenning en het gebruik van frequenties voor radioamateurs behoren niet tot deze prioriteiten. De Commissie is dan ook niet voornemens in deze aangelegenheid in te grijpen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 447/86

van de heer Willy Vernimmen (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 juni 1986)

(87/C 54/14)

Betreft: Communautaire maatregelen in de sector bosbouw

In het discussiedocument over communautaire maatregelen in de sector bosbouw wordt door de EEG-Commissie een actieprogramma voor de bosbouw uiteengezet.

Hierin wordt geopteerd voor een aantal maatregelen ten einde bij te dragen tot een uitbreiding van het bosareaal en tot een betere benutting van de bestaande bossen.

In het document van de EEG-Commissie van 28 januari 1986 beperkt de Commissie zich in de discussie over de bosbouw in de Gemeenschap tot de Gemeenschap van de Tien. Dit terwijl Spanje en Portugal toch sinds 1 januari 1986 tot de Europese Gemeenschap zijn toegetreden.

1. Kan de Commissie ons dienaangaande mededelen of zij zich hiervan reeds rekenschap heeft gegeven?
2. Zo ja, wat heeft de Commissie tot op vandaag reeds ondernomen of gepland ten einde ten volle rekening te houden met de toetreding van Spanje en Portugal waardoor de Gemeenschap van Tien uitgebreid is tot de Gemeenschap van Twaalf?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(15 oktober 1986)

1. Hoewel het bosbouwmemorandum van de Commissie⁽¹⁾ is opgesteld vóór de toetreding van Spanje en Portugal, heeft de Commissie rekening gehouden met deze toetreding voor zover de beschikbare gegevens zulks mogelijk maakten.

2. In overeenstemming met de Toetredingsakte heeft de Commissie aan de Raad het volgende voorgesteld:

a) voor Portugal:

— een verordening tot invoering van een specifiek programma voor de ontwikkeling van de Portugese landbouw; dit programma, dat op 20 december 1985 door de Raad is vastgesteld⁽²⁾, bevat een belangrijk pakket bosbouwmaatregelen (zie in dit verband vooral het artikel 22);

— specifieke voorwaarden voor de uitvoering in Portugal van Verordening (EEG) nr. 797/85 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur⁽³⁾; de hiermee beoogde verruiming geldt ook voor de bosbouwbeperkingen van deze verordening; dit voorstel is door de Raad goedgekeurd bij verordening van 22 april 1986⁽⁴⁾;

b) voor Spanje:

— een verordening houdende aanpassing, in verband met de toetreding van Spanje, van Verordening (EEG) nr. 797/85 met inbegrip van de bosbouw-bepalingen (met name het artikel 20) ⁽⁵⁾.

De Commissie heeft derhalve al het nodige gedaan om de communautaire bosbouwmaatregelen van algemene aard zo spoedig mogelijk in de nieuwe Lid-Staten te kunnen toepassen.

Daarnaast heeft de Commissie in haar bosbouwmemorandum — waarover op ruime schaal overleg wordt gepleegd, ook met het Parlement — verscheidene kwesties aan de orde gesteld die rechtstreeks verband houden met de toetreding van Spanje en Portugal, bij voorbeeld de produktie en verwerking van kurk. Afhankelijk van de conclusies van het aan de gang zijnde overleg, zal de Commissie eventueel komen met specifieke voorstellen op het gebied van de bosbouw, een sector die voor de twee nieuwe Lid-Staten van bijzondere betekenis is.

Voorts heeft de Commissie, toen de voortzetting van het onderzoekprogramma betreffende hout als hernieuwbare grondstof in de periode 1986-1990 aan de orde was — welke voortzetting onlangs door de Raad is goedgekeurd — van de gelegenheid gebruik gemaakt om titel en inhoud van dit programma zodanig aan te passen dat rekening wordt gehouden met de specifieke bosbouwprodukten van de twee nieuwe Lid-Staten, zoals kurk.

Tenslotte heeft de Commissie haar voorstel tot bescherming van de bossen tegen onder meer brand ⁽⁶⁾ nogmaals onder de aandacht van de Raad gebracht. Dit voorstel is nog steeds bij de Raad in behandeling. In de twee nieuwe Lid-Staten wordt jaarlijks tweemaal zoveel bos door brand verwoest als in de overige drie mediterrane Lid-Staten van de Gemeenschap. De voorgestelde maatregelen zijn door de toetreding van Spanje en Portugal derhalve nog belangrijker geworden, zodat nu alles pleit voor een snelle beslissing door de Raad. De Commissie is dan ook verheugd over het feit dat op de onlangs gehouden Internationale Conferentie over Bomen en Bossen (de SILVA-conferentie) alle Lid-Staten zich hebben verbonden tot internationale samenwerking om de bossen te beschermen tegen brand. De Commissie is van mening dat haar bovengenoemde voorstel de Raad een geschikte gelegenheid verschaft om deze toezegging op korte termijn ten uitvoer te leggen.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 792 def. en Doc. COM(86) 26 def.

⁽²⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1985. Verordening (EEG) nr. 3828 /85 van 20 december 1985.

⁽³⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985.

⁽⁴⁾ PB nr. L 115 van 3. 5. 1986. Verordening (EEG) nr. 1316/86 van de Raad van 22 april 1986.

⁽⁵⁾ Doc. COM(86) 86 def.

⁽⁶⁾ PB nr. C 208 van 8. 8. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 463/86
van mevrouw Raymonde Dury (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 juni 1986)
(87/C 54/15)

Betreft: Harmonisatie van de internationale posttarieven
Kan de Commissie een overzicht geven van de posttarieven (binnen de Europese Economische Gemeenschap) in de verschillende Lid-Staten voor de verzending via de post van kranten en tijdschriften?

Is zij niet van mening dat een harmonisatie van deze tarieven noodzakelijk is?

Heeft zij dit probleem al aan de Lid-Staten voorgelegd?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(4 november 1986)

Het geachte Parlementslid zij verwezen naar de antwoorden van de Commissie op schriftelijke vragen nrs. 198/86 van de Heer Raftery ⁽¹⁾ en 428/86 van de Heer Glinne.

⁽¹⁾ Zie blz. 6 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 489/86
van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 juni 1986)
(87/C 54/16)

Betreft: Verbod op sojamelk in Frankrijk

„Sojamelk”, een produkt op basis van soja, zonnebloempitten of koolzaad, is in Frankrijk verboden, in tegenstelling tot verschillende andere Europese landen.

Dit produkt bevat meer onverzadigde vetten dan melk van dierlijke oorsprong. Het heeft andere eigenschappen dan gewone melk.

Frankrijk is ervan beschuldigd het vrije verkeer van goederen te belemmeren en de zaak is hangende bij het Europese Hof van Justitie.

Kan de Commissie mededelen welke bijzondere specificaties zij heeft vastgesteld (etikettering, samenstelling van het produkt) opdat de gebruiker de aard van de verschillende produkten nauwkeurig kan kennen („plantaardige melk en melk van dierlijke oorsprong”) en met kennis van zaken daartussen kan kiezen?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(25 september 1986)

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽¹⁾.

Krachtens artikel 2 van deze richtlijn mag de etikettering van een levensmiddel en de wijze waarop deze is uitgevoerd de koper niet misleiden, met name niet ten aanzien van de aard, de identiteit en de samenstelling van het desbetreffende levensmiddel.

Deze reglementering geldt eveneens voor de presentatie van levensmiddelen en de daarvoor gemaakte reclame.

De verkoopbenaming van dranken op basis van soja moet beantwoorden aan de bij artikel 5 van de richtlijn gestelde eisen. Zij moet de koper in staat stellen kennis te nemen van de werkelijke aard van het produkt en tot onderscheiding van deze produkten van andere waarmee dit zou kunnen worden verward.

De etikettering van deze dranken, tenslotte, moet een volledige lijst van ingrediënten bevatten.

Met betrekking tot de sector melk en zuivelprodukten heeft de Commissie bij de Raad een strikte reglementering voorgesteld ter doeltreffende bescherming van de traditioneel gebruikte benamingen ter onderscheiding van de tot deze sector behorende produkten ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ Doc. COM(84) 5 def., gewijzigd door doc. COM(86) 222 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 517/86

van de heer Luis Perinat Elio (ED — E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1986)

(87/C 54/17)

Betreft: Gemeenschappelijk beleid ter bescherming van het milieu

Aangezien het Europees Jaar voor het Milieu reeds in 1987 wordt gevierd en met het oog op een nieuwe impuls voor het communautaire milieubeleid, is het noodzakelijk dat de regio's aan dit gemeenschappelijk beleid ter bescherming van het natuurlijk milieu in de Gemeenschap deelnemen en er de vruchten van plukken.

In de communautaire actieprogramma's dient derhalve met kracht te worden gestreefd naar een harmonisch begrotingsevenwicht tussen het EFRO, het EOGFL en het Europees Sociaal Fonds, instrumenten voor het regionaal ontwikkelingsbeleid in de Gemeenschap, ten einde een zo goed mogelijke coördinatie en optimale resultaten te

bereiken en de uitgaven te beperken die zijn gemoeid met de strijd tegen de vervuiling op regionaal niveau.

Kan de Commissie haar voornemens ter zake kenbaar maken, ten einde te komen tot een energieke en positieve actie ten behoeve van de milieubescherming in het kader van de regionale ontwikkeling in de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie
(6 oktober 1986)

In het kader van zijn werkzaamheden verleent het EFRO in ruime mate steun voor de milieubescherming en de verbetering van de kwaliteit van het milieu.

Daarnaast is de Commissie vastbesloten te zorgen voor een betere samenhang tussen de doelstellingen van het regionaal beleid en van het milieubeleid van de Gemeenschap. Daartoe zal zij een studie over de regionale aspecten van het communautair milieubeleid opstellen, ten einde in het kader van de EFRO-verordening een communautair programma voor de ondersteuning van investeringen en initiatieven voor de milieubescherming en de verbetering van de milieukwaliteit voor te stellen.

Voorts bestudeert de Commissie thans de instelling van interne procedures om het aspect milieu doeltreffender in de andere communautaire beleidslijnen en de daarbij aangewende financiële instrumenten te integreren.

Voor wat het Europees Sociaal Fonds betreft, deelt de Commissie het geachte Parlementslid mede dat de steun van dat Fonds prioritair gaat naar beroepsopleiding die direct toegang verstrekt tot specifieke jobs in ondernemingen met minder dan 500 werknemers, waarbij gebruik wordt gemaakt van de nieuwe technologieën die het onderwerp vormen van de communautaire onderzoeken en ontwikkelingsprogramma's.

Op milieugebied gaat het daarbij om de volgende programma's:

- milieubescherming ⁽¹⁾,
- milieu en klimatologie ⁽²⁾,
- toepassing van technieken voor teledetectie vanuit de ruimte ⁽¹⁾,
- industrieel risico ⁽¹⁾,
- niet-verontreinigende technologieën en meetmethoden ⁽³⁾,
- verontreiniging van de zee ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ PB nr. L 3 van 5. 1. 1984.

⁽²⁾ PB nr. L 71 van 14. 3. 1984.

⁽³⁾ PB nr. L 176 van 3. 7. 1984.

⁽⁴⁾ PB nr. C 75 van 21. 3. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 549/86

van de heer Thomas Megahy (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 juni 1986)

(87/C 54/18)

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 577/86

van de heer Andrew Pearce (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1986)

(87/C 54/19)

Betreft: Speciale hogere uitvoerrestituties voor bepaalde producten op bepaalde markten

In februari 1986 is de Commissie, in afwijking van het tot dan toe gevoerde beleid en de normale gang van zaken, begonnen met het verlenen van speciale hogere uitvoerrestituties voor bepaalde producten op bepaalde markten. Een van de eerste effecten hiervan was dat een voorlopige overeenkomst tussen Nieuw-Zeeland en Algerië werd ondermijnd. Er wordt beweerd dat soortgelijke acties op dit moment tegen Nieuw-Zeeland worden gevoerd op andere zeer belangrijke markten zoals Mexico, Noord-Afrika en het Midden-Oosten. Kan de Commissie mededelen wat de redenen zijn van deze beleidswijziging en of nog andere landen, evenals Nieuw-Zeeland, de negatieve gevolgen hiervan ondervinden?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de commissie

(29 september 1986)

De toepassing van bijzondere, gedifferentieerde restituties om de uitvoer van de Gemeenschap naar bepaalde markten te stimuleren is een normaal afzetinstrument, maar in de zuivelsector was daarvan al een aantal jaren geen gebruik meer gemaakt. Dit jaar is dat wel gebeurd in verband met de zeer vinnige concurrentie op de overvoerde markt voor de belangrijkste zuivelproducten. Het normale restitutiesysteem, dat slechts zelden werd gewijzigd, hield voor de concurrenten het voordeel in dat zij de vermoedelijke aanbiedingsprijzen van de exporteurs uit de Gemeenschap vooraf konden berekenen en hen dan overbieden. Als gevolg daarvan waren traditionele markten, vooral in Noord-Afrika en het Midden-Oosten, vrijwel helemaal prijsgegeven aan de concurrenten, met name Nieuw-Zeeland. Dank zij het nieuwe systeem is de Gemeenschap erin geslaagd haar marktpositie voor een deel te heroveren. Het is niet de bedoeling het systeem definitief te blijven toepassen.

Betreft: Superheffing voor zuivel

Is de Commissie ingenomen met het feit dat superheffing voor het overschrijden van de zuivelproductiequota in België (dat zijn quota met 2 % heeft overschreden), in de Bondsrepubliek Duitsland (overschrijding 1,3 %), in Frankrijk (1 %), in Luxemburg (1,4 %) en in Nederland (2,0 %) door de boeren en niet door de overheid wordt betaald?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(11 september 1986)

In de verordeningen van de Gemeenschap over de extra heffing in de zuivelsector is bepaald dat alle producenten of kopers of aan wie in de betrokken periode van 12 maanden meer is geleverd dan de hun toegewezen referentiehoeveelheid de heffing moeten betalen over het gedeelte van de leveranties boven de referentiehoeveelheid, na compensatie voor eventueel ongebruikte quota bij toepassing van artikel 4bis van Verordening (EEG) nr. 857/84.

De Commissie kan het geachte Parlementslid de verzekering geven dat zij erop zal toezien dat de verordeningen van de Gemeenschap inzake de heffing in alle Lid-Staten correct worden toegepast. In dit verband onderzoekt de Commissie geregeld de door de Lid-Staten vastgestelde nationale voorschriften voor de toepassing van de heffingregeling en toetst zij deze voorschriften aan de verordeningen van de Gemeenschap. De Commissie heeft zich ertoe verbonden om, indien zou blijken dat de voorschriften van de Gemeenschap niet correct worden toegepast, adequate maatregelen te treffen. Bovendien gaan de diensten van de Commissie ook via controles ter plaatse na of de heffing in de Lid-Staten steeds juist wordt berekend en geboekt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 614/86

van de heer François Roelants du Vivier (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1986)

(87/C 54/20)

Betreft: Verfafval

Kan de Commissie de volgende gegevens verstrekken:

1. Welke hoeveelheden verfafval worden er elk jaar in Europa geproduceerd?
2. Moet dat afval als toxisch of gevaarlijk beschouwd worden?
3. Welke wettelijke bepalingen hebben de Lid-Staten op het ogenblik voor dat soort afvalstoffen? Bestaan er andere soorten voorschriften voor?
4. Is het juist dat er met name in de Bondsrepubliek Duitsland afgifte- en verzamelplaatsen voor dergelijk afval bestaan? Mag men ervan uitgaan dat er zo in het hele industriebekken van de Roer een tiental dergelijke centra met elk een capaciteit van 50 tot 200 000 ton per jaar zijn?
5. Waarom worden goedkope giftige brandstoffen niet verbrand door de cementfabrieken in de omgeving van de plaats waar dergelijk afval ontstaat?
6. Met welke technieken wordt verfafval momenteel opgeruimd? Meer in het bijzonder: wat doen de Belgische verffabrikanten op het ogenblik met hun afvalstoffen?
7. Welke risico's zijn er aan de verbranding van dergelijk afval verbonden?
8. Zijn de Commissie internationale transporten van verfafval tussen de Lid-Staten bekend? Zo ja, wat is de juiste bestemming?
9. Is verbranding van verfafval in cementovens een gangbare praktijk? Zo ja, aan welke exploitatievoorschriften moeten de bedrijven in kwestie voldoen?

Antwoord van de heer Clinton Davis

namens de Commissie

(12 september 1986)

1. De hoeveelheid verfafval die per jaar in Europa wordt geproduceerd, is niet nauwkeurig bekend. Op het niveau van de OESO wordt die hoeveelheid op in totaal één miljoen ton per jaar geraamd. De Bondsrepubliek Duitsland produceert ongeveer 150 000 tot 200 000 ton verf bevattend slib per jaar. Er bestaat geen communautaire definitie van de term in kwestie, waarmee in de Lid-Staten zeer uiteenlopende soorten afvalstoffen worden aangeduid die overigens ook, al naargelang van de ter zake bevoegde instantie, op uiteenlopende wijze worden geregistreerd.
2. In Richtlijn 78/319/EEG⁽¹⁾ worden toxische en gevaarlijke afvalstoffen omschreven en wel in artikel 1, sub b).

Op grond van hun gehalte aan in de bijlage bij die Richtlijn genoemde oplosmiddelen en zware metalen kunnen bepaalde verfafalsoorten als toxisch en gevaarlijk worden beschouwd. De term „verfafval” is zeer onnauwkeurig en kan verschillende soorten produkten omvatten: vloeibare afvalstoffen afkomstig van het wassen van verfspuitcabines, fabricageafval van de verf- en vernisindustrie, afval van het gebruik van verf en verf bevattend slib, bij de regeneratie van verfoplosmiddelen geproduceerd verfafval. Daarbij komt nog dat de verfindustrie steeds ingewikkelder produkten van uiteenlopende samenstelling ontwikkelt, die afvalstoffen met zeer uiteenlopende karakteristieken opleveren.

3. Wegens de genoemde redenen kunnen de met betrekking tot die afvalstoffen geldende wettelijke bepalingen in de Lid-Staten uiteenlopen.

De betrokken afvalstoffen worden bij voorbeeld als toxische afvalstoffen beschouwd in België (Koninklijk Besluit van 9 februari 1976) en als bijzondere afvalstoffen in de Bondsrepubliek Duitsland (indien zij organische oplosmiddelen of zware metalen bevatten: nr. 55503). Verf bevattend slib wordt in Frankrijk bij decreet 77-974 van 19 augustus 1977 beschouwd als hinder veroorzakend afval. Verfafval en verf bevattend slib worden op grond van hun samenstelling ook als toxisch of gevaarlijk beschouwd in Italië en in Denemarken en zij worden als chemisch afval beschouwd in Nederland. Voor de behandeling van die afvalstoffen gelden in ieder van die landen reglementaire voorschriften die tenminste even streng zijn als die van Richtlijn 78/319/EEG.

4. Volgens de aan de Commissie medegedeelde informatie bestaan er in het land Noordrijn-Westfalen een tiental centra voor verzameling en voorbehandeling van bijzondere afvalstoffen waar verf bevattend slib kan worden behandeld. De capaciteit van die centra is niet nader bekend.

5. In verscheidene cementfabrieken in de Bondsrepubliek Duitsland worden in de regel oude banden en soms ook huisvuil, dus vaste afvalstoffen, verbrand.

Het is de Commissie niet bekend waarom de Duitse cementfabrieken geen verfafval verbranden. Daar kunnen technische redenen voor zijn, dan wel plaatselijke redenen van economische of sociologische aard of die verband houden met de ter plaatse geldende wettelijke voorschriften. Meer in het bijzonder wordt in de meeste Duitse cementfabrieken het droge procédé toegepast, zodat het gebruik van bijzondere afvalstoffen in aanvaardbare veiligheidsomstandigheden beperkt is. In het algemeen wordt bij de verwijdering van die afvalstoffen ongeveer 30 % van het verf bevattend slib verbrand en komt de rest op stortplaatsen terecht of wordt geëxporteerd.

6. Verfafval wordt voor een deel behandeld met het oog op regeneratie van de oplosmiddelen die het bevat indien het gehalte aan oplosmiddelen voldoende is om een dergelijke regeneratie economisch interessant te maken. Afval dat niet geregenereerd kan worden, wordt als vervangingsbrandstof gebruikt indien de verbrandingswaarde ervan interessant is.

Tenslotte worden al te zeer verdunde afvalstoffen gescheiden, waarbij de waterige fase in de aquatische milieus wordt geloosd en het slib naar de stortplaats wordt afgevoerd of wordt verbrand. Met betrekking tot de Belgische fabrikanten beschikt de Commissie over geen speciale informatie.

7. De aan de verbranding van dergelijk afval verbonden risico's variëren naargelang van de samenstelling daarvan. Installaties waarvoor een vergunning tot verbranden is verleend, moeten dan ook zodanig zijn uitgerust dat verbranding mogelijk is zonder risico voor de gezondheid van de mens of gevaar voor het milieu.

8. Richtlijn 84/631/EEG van de Raad ⁽²⁾ betreffende toezicht en controle op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen werd per 1 juni 1986 door geen enkele Lid-Staat effectief toegepast, zodat de Commissie heeft besloten de inbreukprocedure in te leiden waarin ten aanzien van die Lid-Staten bij artikel 169 van het EEG-Verdrag is voorzien. Dientengevolge zijn de internationale bewegingen van gevaarlijke afvalstoffen de Commissie niet bekend en is thans geen ernstige raming van die bewegingen mogelijk.

9. Het verbranden van verfafval dat beantwoordt aan bepaalde normen in verband met de samenstelling is in Frankrijk een gangbare praktijk. In 1983 hebben vijf cementfabrieken in Frankrijk in totaal 19 168 ton afgewerkte niet-gechloreerde oplosmiddelen en verf bevattend slib verbrand. Bovendien hebben drie van die fabrieken in dat jaar samen 19 953 ton afvalstoffen met een lage onderste verbrandingswaarde, waaronder water afkomstig van het wassen van verfspuitcabines, verbrand.

De exploitatievoorschriften waaraan dergelijke fabrieken moeten voldoen, zijn tenminste zo streng als de voorschriften van het rondschrijven van 21 maart 1983 (verbranding van industriële afvalstoffen) (*Journal officiel de la République française* NC 6281 van 2 juli 1983). De in de atmosfeer geloosde gassen mogen niet meer dan 150 mg/Nm³ stof, 5 mg/Nm³ zware metalen en 100 mg/Nm³ chloor bevatten.

Op communautair niveau is bij Richtlijn 84/360/EEG ⁽³⁾ voorzien in een vergunning voor cementfabrieken en installaties voor verbranding van afvalstoffen.

⁽¹⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1978.

⁽²⁾ PB nr. L 326 van 13. 12. 1984.

⁽³⁾ PB nr. L 188 van 16. 7. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 628/86

van de heer Pieter Dankert (S — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 juni 1986)

(87/C 54/21)

Betreft: De niet-naleving van de termijnen ter zake van de verbeurdverklaring van eigendommen

Op pagina 274 van het Verslag 1985 van de Nederlandse Algemene Rekenkamer wordt gewezen op het feit dat het produktschap voor vee en vlees de in de EG-Verordeningen

gestelde termijnen terzake de verbeurdverklaring van waarborgsommen niet in acht heeft genomen.

1. Is de Commissie van mening dat de EG-wetgeving de Lid-Staten de vrijheid laat om de termijnen ter zake van de verbeurdverklaring van waarborgsommen naar eigen inzicht toe te passen?
2. Kan de Commissie aangeven waarom het produktschap voor vee en vlees, in de door de Algemene Rekenkamer op pagina 274 van het *Verslag 1985* bedoelde gevallen, de termijnen ter zake van de verbeurdverklaring van de waarborgsommen niet in acht heeft genomen.
3. Wat heeft de Commissie in dit verband ondernomen en wat zijn de gevolgen voor de EG-begroting?

Antwoord van de heer Christophersen

namens de Commissie

(8 oktober 1986)

1. In de communautaire wetgeving waaraan het geachte Parlementslid schijnt te refereren, te weten die houdende „uitvoerbepalingen inzake de bijzondere invoerregeling voor bepaalde soorten voor verwerking bestemd bevroren rundvlees”, worden onder andere de regels met betrekking tot het stellen van een waarborg alsmede de voorwaarden tot vrijgave hiervan vastgelegd (zie artikel 2, paragrafen 2 en 3 van Verordening (EEG) nr. 1136/79 ⁽¹⁾). De hierin voorziene waarborg dient ter garantie van het nakomen der gestelde voorwaarden voor een algehele of gedeeltelijke opschorting van de verschuldigde heffing onder de in eerder genoemde verordening vastgelegde bijzondere bepalingen. Waar in deze verordening termijnen zijn voorzien aangaande de vrijgave van de waarborg is geen duidelijke bepaling opgenomen betreffende de datum van eventuele verbeurdverklaring. Niettemin dient bij het niet nakomen van de in Verordening (EEG) nr. 1136/79 ⁽¹⁾ gestelde termijnen voor het indienen van de bewijzen, het verbeurdverklaren van de waarborg te geschieden binnen een redelijke termijn.

2. De gevallen waaraan door het geachte Parlementslid wordt gerefereerd zijn in het rapport van de Nederlandse Rekenkamer niet nader omschreven.

3. De nationale controles op het gebied van de eigen middelen waaraan, krachtens artikel 18 van Verordening (EEG) nr. 2891/77 ⁽²⁾ van de Raad, ambtenaren van de Commissie kunnen deelnemen, maken het mogelijk te onderzoeken of de bij toepassing van Verordening (EEG) nr. 1136/79 ⁽¹⁾ opgeschorte heffingen daadwerkelijk zijn vastgesteld ten gunste van het gemeenschapsbudget in al die gevallen waarin niet werd voldaan aan de voorwaarden van laatstgenoemde verordening en met name aan die van artikel 2.

⁽¹⁾ PB nr. L 141 van 9. 6. 1979, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. L 336 van 27. 12. 1977, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 641/86

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juni 1986)

(87/C 54/22)

Betreft: Behoud van de bodem in de Europese Economische Gemeenschap

Naar schatting wordt ten minste 25 miljoen hectaren (een oppervlakte van achtmaal België) van het oppervlak van de Gemeenschap bedreigd door achteruitgang en erosie van de bodem.

De toename van braakliggend oppervlak is in een aantal landen, waaronder Spanje, zorgwekkend. Het is dus van belang deze kwaliteitsvermindering te bestrijden.

Wat is het beleid van de Commissie terzake? Is zij van plan maatregelen te nemen voor het behoud van het milieu in de slibbevattende gebieden door de structuur van de aggregaten van de bebouwbare lagen te verbeteren en te stabiliseren en wel door middel van steun aan de betrokken landbouwers? Is de Commissie van plan in de gehele Gemeenschap een uitgebreid onderzoek naar dit verschijnsel en de mogelijke oplossingen in te stellen?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(24 september 1986)

De bodemerosieproblemen in zowel de noordelijke als de zuidelijke gebieden van Europa zijn de Commissie bekend. De erosie van landbouwgrond is een van de thema's van het Programma inzake landbouwonderzoek en van het milieubeleid.

In het kader van de sociaal-structurele maatregelen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid heeft de Raad een aantal specifieke verordeningen vastgesteld ter bevordering van de verbetering en de instandhouding van de landbouwgrond in de mediterrane gebieden van de Gemeenschap.

Voorts kunnen de Lid-Staten steun verlenen aan landbouwers die gevestigd zijn in uit milieuoogpunt kwetsbare gebieden.

Nadere gegevens ter zake zijn te vinden in de antwoorden van de Commissie op de schriftelijke vragen nr. 1272/85 van de heer Roelants du Vivier ⁽¹⁾, nr. 1301/85 van de heer Kuijpers ⁽²⁾ en nr. 2688/85 van Lord O'Hagan ⁽³⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 341 van 31. 12. 1985, blz. 40.⁽²⁾ PB nr. C 48 van 3. 3. 1986, blz. 12.⁽³⁾ PB nr. C 270 van 27. 10. 1986.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 643/86**

van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juni 1986)

(87/C 54/23)

Betreft: Melkoverschot

Uit de gegevens over het op 31 maart 1986 afgelopen seizoen 1985/1986 blijkt dat van alle Lid-Staten alleen Italië en Griekenland niet meer hebben geproduceerd dan de hun toegekende contingenten.

Wat is het beleid van de Commissie ten aanzien van de overschotten en de overschrijding van de contingenten voor het seizoen 1985/1986?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(1 september 1986)

Volgens de meest recente gegevens lagen de melkleveranties in de meeste Lid-Staten in de tweede periode van toepassing van de extra heffing (april 1985 — maart 1986) hoger dan de totale gegarandeerde hoeveelheden. In totaal zou voor de Gemeenschap als geheel 0,9 % melk meer zijn geleverd dan de gegarandeerde hoeveelheid.

In de ter zake geldende verordeningen van de Gemeenschap is bepaald dat de extra heffing moet worden betaald voor melk die door de producenten of aan de kopers wordt geleverd boven de referentiehoeveelheid, waarin de bijkomende niet-gebruikte hoeveelheden worden verdisconteerd die bij de toepassing van artikel 4bis van Verordening (EEG) nr. 857/84 ⁽¹⁾ tijdelijk beschikbaar kunnen zijn. De heffing op de leveranties boven de gegarandeerde hoeveelheid bedraagt, wanneer formule A van het heffingsysteem wordt toegepast, 75 % van de richtprijs en wanneer formule B wordt toegepast 100 % van de richtprijs. De opbrengst van de heffing voor het EOGFL zal worden gebruikt om de uitgaven in de sector melk- en zuivelproducten te financieren onder andere de kosten voor de opslag en de afzet van de melk die boven de referentiehoeveelheden is geleverd.

⁽¹⁾ PB nr. L 90 van 1. 4. 1984, blz. 13.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 652/86

van de heer Andrew Pearce (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juni 1986)

(87/C 54/24)

Betreft: Walvisvangst op de Azoren

Kan de Commissie bevestigen dat op de Azoren nog steeds potvissen (*Physeter catodon*) worden gevangen ter wille van de potvisolie voor de industrie en van de tanden voor de souvenirhandel? Kan de Commissie mededelen in hoeverre Verordening (EEG) nr. 3626/82⁽¹⁾ van de Raad, die de handel in potvisproducten verbiedt, en Verordening (EEG) nr. 348/81⁽²⁾ van de Raad, krachtens welke de handel in walvisproducten in de Gemeenschap verboden is, hierop van toepassing zijn nu Portugal lid is van de Gemeenschap?

(1) PB nr. L 384 van 31. 12. 1982, blz. 1.

(2) PB nr. L 39 van 12. 2. 1981, blz. 1.

Antwoord van de heer Clinton Davis

namens de Commissie

(9 oktober 1986)

Er zijn in 1985 op de Azoren geen potvissen gevangen.

De potvis (*Physeter catodon*) is opgenomen in bijlage I van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde soorten (CITES), die in de Gemeenschap wordt toegepast bij Verordening (EEG) nr. 3626/82 van de Raad. Dit houdt in dat de uitvoer van delen en producten van deze soort voor voornamelijk commerciële doeleinden niet mogelijk is, tenzij ze verkregen zijn vóór het midden van 1981 (toen de bepaling inzake de opname van de potvis in bijlage I van kracht werd).

Er is daarom geen stimulans om de vangst ervan te hervatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 656/86

van de heer Joaquim Miranda da Silva (COM — P)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juni 1986)

(87/C 54/25)

Betreft: Steun van de Gemeenschap voor de produktie van olijfolie

Volgens de Akte betreffende de toetreding van Portugal tot de Gemeenschap wordt steun van de Gemeenschap voor de produktie van olijfolie ingevoerd aan het begin van het eerste verkoopseizoen volgend op de toetreding (artikel 293, lid 1).

Toch is niet bekend dat Portugal daarvoor tot nu toe ook maar enig bedrag van het EOGFL, afdeling „Oriëntatie” heeft ontvangen.

Kan de Commissie bevestigen dat er nog geen enkel bedrag overgemaakt is, en in dat geval aangeven waarom dat zo is? Kan ze ook mededelen welke bedragen er in het lopende jaar met dit doel al aan andere Lid-Statens overgemaakt zijn?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(29 september 1986)

Volgens artikel 293 van de Akte van Toetreding wordt de communautaire steun voor de produktie van olijfolie in Portugal ingevoerd aan het begin van het eerste verkoopseizoen na de toetreding, dus het verkoopseizoen 1986/1987. Deze steun wordt gefinancierd uit de Afdeling Garantie van het EOGFL.

Dat Portugal tot hertoe in dit verband nog geen bedragen heeft ontvangen heeft dus niets te maken met een vertraging, maar is uitsluitend toe te schrijven aan het in de Akte van Toetreding vastgelegde tijdschema.

In het eerste halfjaar van 1986 heeft de Commissie aan de olijfolieproducerende Lid-Statens van de Europese Economische Gemeenschap die op 1 januari 1986 lid waren van de Gemeenschap voorschotten ten bedrage van 40 miljoen Ecu uitgekeerd; die voorschotten hadden betrekking op verkoopseizoenen vóór het verkoopseizoen 1986/1987.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 660/86

van de heer José Barros Moura (COM — P)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 juni 1986)

(87/C 54/26)

Betreft: Vinho verde uit Portugal

In het tijdschrift *Groen Europa* (nr. 214), dat door de Commissie uitgegeven wordt, wordt de vinho verde uit Portugal letterlijk gedefinieerd als „wijn die wordt bereid uit onrijpe druiven”. Dat is volkomen verkeerd, want de vinho verde, die wordt geproduceerd in een heel bepaalde streek in het noorden van Portugal, wordt uit rijpe druiven gewonnen. De karakteristieke kenmerken van de vinho verde hebben te maken met klimatische omstandigheden en de druivensoorten die bij de produktie gebruikt worden.

Uit zo een definitie spreekt niet alleen een volslagen, onbegrijpelijke en verontrustende onbekendheid met de realiteit van de Portugese wijnbouw, maar bovendien kan ze ook schade berokkenen aan een belangrijk Portugees exportprodukt uit de wijnbouwsector, de internationaal zo gewaardeerde vinho verde.

Kan de Commissie daarom de volgende vragen beantwoorden:

1. denkt ze maatregelen te treffen om de valse informatie die ze over de vinho verde verspreid heeft weer recht te zetten en op die manier de bedoelde schade te voorkomen of goed te maken;
2. zo ja, welke maatregelen denkt ze dan te nemen?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(7 oktober 1986)

De tekst waarop het geachte Parlementslid doelt, was gepubliceerd in het jaarverslag van 1985 „De toestand van de landbouw in de Gemeenschap”. Gezien de belangstelling die het publiek meestal aan de dag legt voor de redactionele artikelen in dit document had de Commissie besloten het over te nemen in de serie *Het Groene Europa*, waarin het dan ook, onder de titel „De landbouw en de toetreding van Spanje en Portugal tot de Gemeenschap” (nr. 214) is verschenen. De Commissie wilde hierin een korte schets geven van de landbouw van Spanje en Portugal en daarna een nadere analyse van de uitbreiding en de oplossingen die de Twaalf hadden gekozen om te komen tot een harmonische integratie van de nieuwelingen in het groene Europa.

De beschrijving van de Portugese wijngaarden beperkte zich tot het opsommen van de voornaamste regio's waar kwaliteitswijn wordt geproduceerd, zonder dat nader werd ingegaan op de wijnbouw als zodanig.

Ten aanzien van de „Vinho verde” zij opgemerkt dat de omschrijving waartegen wordt geprotesteerd in de meeste documentatie over de Portugese wijnbouw voorkomt: een algemeen verbreid misverstand dus, dat helaas in het artikel in kwestie is overgenomen.

In een volgende publikatie over de wijn in Europa, zal de Commissie, met name wanneer gesproken wordt over de Portugese wijnbouw, zorgen dat deze onjuistheid — als zouden de „Vinhos Verdes” afkomstig zijn uit onvoldoende gerijpte druiven — wordt rechtgezet.

—————

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 677/86
van de heer Louis Eyraud (S — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 juli 1986)
(87/C 54/27)

Betreft: Vaststelling van de prijzen voor geslachte lammeren

De nieuwe Verordening (EEG) nr. 1481/86 ⁽¹⁾ van de Commissie betreffende de vaststelling van de prijzen voor geslachte lammeren sluit uitdrukkelijk de op de markt van Rungis ingevoerde lammeren van de voor de vaststelling van deze prijzen representatieve categorieën uit.

Hoe staat het met de andere Lid-Staten, met name het Verenigd Koninkrijk dat 88 % van de invoer uit Nieuw-Zeeland in de Gemeenschap opneemt?

Waarom schrijft de verordening voor de lammeren die voor de vaststelling van de prijzen dienen niet in alle Lid-Staten eenzelfde wegingscoëfficiënt voor?

Hoe kan de Commissie zich ervan vergewissen dat de voor de vaststelling van de prijzen gebruikte lammeren niet onder de zwaarste en dus relatief goedkoopste worden uitgezocht? Zou het derhalve niet wenselijk zijn geweest subcategorieën aan de hand van het gewicht in te stellen en van een representativiteitscoëfficiënt te voorzien, waardoor een objectieve keuze van de referentielammeren zou zijn gewaarborgd?

—————

(1) PB nr. L 130 van 16. 5. 1986, blz. 12.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(30 september 1986)

De nieuwe Verordening (EEG) nr. 1481/86 ⁽¹⁾, die voorziet in de harmonisatie van de notering van de marktprijzen voor lammeren in de diverse gebieden van de Gemeenschap sluit voor alle Lid-Staten geïmporteerde dieren van de prijsnotering uit.

Dit impliceert een wijziging voor de markt van Rungis, waar die dieren tot dan toe wel voor de prijsnotering in aanmerking werden genomen: in de overige Lid-Staten, en met name het Verenigd Koninkrijk, werd deze categorie ook voorheen reeds buiten beschouwing gelaten, zodat nu geen wijziging nodig was.

De Commissie heeft het niet wenselijk geacht uniforme wegingsmarges vast te stellen, om rekening te kunnen houden met de aanzienlijke verschillen tussen de Lid-Staten wat het gemiddelde slachtgewicht van de lammeren betreft.

De Commissie heeft het bij de huidige stand van zaken niet nodig geacht communautaire voorschriften vast te leggen met betrekking tot gewichts-subcategorieën. Zij onderzoekt evenwel aandachtig op basis van welke criteria de Lid-Staten in nationaal verband de eventueel vereiste weging tussen de verschillende subcategorieën toepassen, d.w.z. wanneer de genoteerde prijs niet reeds het gewogen gemiddelde van alle verrichte transacties is. De Commissie heeft akte genomen van de suggestie van het geachte Parlementslid en zal onderzoeken of en hoe eventueel in communautair verband een harmonisatie moet worden bewerkstelligd van de representativiteit van de gewichtscategorieën, daarbij rekening houdend met de ervaring met de op 2 juni 1986 in werking getreden nieuwe Verordening (EEG) nr. 1481/86.

—————

(1) PB nr. L 130 van 16. 5. 1986, blz. 12.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 686/86
 van de heer Carlos Robles Piquer (ED — E)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (1 juli 1986)
 (87/C 54/28)

Betreft: Regeling van de produktie van en de handel in
 houtskool in de Gemeenschap

De laatste tijd is het houtskoolverbruik in de Lid-Staten van de Gemeenschap aanzienlijk toegenomen, met name door het barbecuen.

Dit heeft natuurlijk gevolgen gehad voor de produktie van en de handel in houtskool en geleid tot storingen bij de voorziening van hout en scheve verhoudingen wat betreft de prijzen voor producenten en landbouwers.

Door de toegenomen behoefte werd soms op onverantwoorde wijze hout gekapt zodat het milieu en het ecologisch evenwicht ernstig zijn geschaad. De verstoring van het prijsevenwicht was vooral nadelig voor de producenten terwijl de handelaars er juist van profiteerden.

Kan de Commissie mededelen wat haar standpunt terzake is en of zij een communautaire verordening terzake noodzakelijk acht, ten einde genoemde verstoringen te vermijden?

Antwoord van de heer Andriessen
 namens de Commissie
 (16 oktober 1986)

De specifieke problemen waarvan het geachte Parlementslid melding maakt zijn de Commissie niet bekend, zodat zij er zich dus ook niet over kan uitspreken of onverantwoorde houtkap heeft plaatsgevonden.

In haar recente discussiestuk over de bosbouw ⁽¹⁾ en het begeleidende memorandum maakt de Commissie evenwel melding van dergelijke vormen van milieuschade door ontbossing. In het Programma voor 1986 is voorts bepaald dat voorstellen voor de bosbouw zullen worden ingediend die ook maatregelen op het betrokken gebied kunnen omvatten indien dat nodig wordt geacht.

De Commissie kan zich niet uitspreken over de vraag hoe winstgevend de verschillende takken van de houtskoolsector, een sector met een vrije markt, zijn.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 26 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 703/86
 van mevrouw Barbara Castle (S — GB)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (1 juli 1986)
 (87/C 54/29)

Betreft: Afzet van distillatieprodukten van wijn

In antwoord op mijn vraag 2810/85 ⁽¹⁾ verwijst de Commissie naar de artikelen 40bis en 41bis van Verordening (EEG) nr. 337/79 ⁽²⁾. Deze stipuleren, in hun later gewijzigde vorm, met name dat de afzet van de krachtens de artikelen 39, 40 en 41 verkregen distillatieprodukten van wijn geen verstoring mag veroorzaken van de markt van de in de Gemeenschap geproduceerde alcohol en sterke dranken.

Kan de Commissie mededelen:

1. Op welke gronden zij van mening is dat door vaststelling van de minimumprijs voor verkoop bij inschrijving krachtens Verordening (EEG) nr. 139/86 ⁽³⁾ op ten minste het niveau van de representatieve marktprijzen voor graanalcohol en van de prijzen voor wijnalcohol die is verkregen krachtens de communautaire distillatiemaatregelen, de hand wordt gehouden aan de vermelde verplichting dat de markt niet mag worden verstoord — overwegende dat de produktiekosten van wijnalcohol ongeveer driemaal zo hoog zijn als de produktiekosten van graanalcohol of uit graan verkregen sterke dranken, en voorts overwegende dat verwijzing naar de prijzen van wijnalcohol een verwijzing naar gesubsidieerde en derhalve kunstmatige prijzen is;
2. Of zij bereid is na te gaan welke hoeveelheid van dit zwaar gesubsidieerde gedistilleerd aan consumenten wordt doorverkocht als „eau-de-vie de vin” of brandewijn, of als een ingrediënt in aldus omschreven produkten;
3. Of zij nog andere amendementen op de wijnverordeningen zal voorstellen, opdat het beginsel van niet-verstoring tevens van toepassing is op de afzet van gedistilleerd van wijn, verkregen krachtens de vrijwillige en preventieve maatregelen (de artikelen 11, 12 en 15), en met name op de afzet van gedistilleerd door de interventiebureaus van de Lid-Staten;
4. Of zij ervoor zal zorgen dat de afzet van gedistilleerd van wijn door de interventiebureaus van de Lid-Staten niet tot concurrentievervalsing op extracommunautaire uitvoermarkten leidt, ten nadele van de producenten van andere, concurrerende communautaire sterke dranken?

⁽¹⁾ PB nr. C 221 van 1. 9. 1986, blz. 8.

⁽²⁾ PB nr. L 54 van 5. 3. 1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 19 van 25. 1. 1986, blz. 1.

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(13 oktober 1986)

1. Bij de eerste communautaire wijndistillatie in 1971, werd het niveau van de steun bij distillatie vastgesteld op basis van de marktprijzen voor wijnalcohol, zoals deze op de Italiaanse markt werden genoteerd. Sindsdien is dezelfde grondslag aangehouden.

Het is verheugend dat de wijnalcoholprijzen die op deze wijze worden vastgesteld al dan niet toevallig ongeveer op hetzelfde niveau liggen als die van alcohol welke wordt gestookt uit in de Gemeenschap geproduceerd graan. Op deze wijze kan geen enkele wijnalcohol ook als deze gesubsidieerd wordt de prijs van graanalcohol rechtstreeks nadelig beïnvloeden.

2. De distillatiesteun wordt verleend, ongeacht of de wijn wordt verwerkt tot alcohol of tot „eau-de-vie de vin”. Bij verwerking tot „eau-de-vie” ligt de steun wel lager.

3 en 4. De Raad heeft besloten dat de bepaling van niet-verstoring van de alcohol- en gedistilleerd markt in de Gemeenschap niet zou gelden voor de verkoop van alcohol die verkregen is uit verplichte distillatie en berust bij de communautaire interventiebureaus. In dit verband heeft de Commissie vastgesteld hoe deze verkoop in de praktijk moet verlopen; eerlang zal de eerste alcohol worden verkocht (!). Op grond van de bevindingen met deze eerste verkoop zullen de Commissie en de Raad beoordelen of er aanleiding bestaat om in de bestaande regeling verandering te brengen, met name ten aanzien van de verkoop door de nationale interventiebureaus voor wijnalcohol en „eau-de-vie de vin”, waarvan de verkoop nog valt onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten.

De Commissie en de Raad moeten beoordelen of deze nationale verkoop verstoring werkt op de communautaire verkoop, waarbij ook verband moet worden gelegd met eventueel hieruit voortvloeiende extra kosten en kosten die kunnen voortvloeien uit verandering van de bestaande voorschriften. Tevens moeten de Raad en de Commissie beoordelen wat eventuele effecten van deze verkoop kunnen zijn op de markt buiten de Gemeenschap met name ten aanzien van op de gebruikelijke wijze uitgevoerd gedistilleerd.

(!) PB nr. 165 van 21. 6. 1986, blz. 14, Verordening (EEG) nr. 1915/86.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 745/86

van de heer Lambert Croux (PPE — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 juli 1986)

(87/C 54/30)

Betreft: Erkenning van Limburg (B) als ontwikkelingszone; termijn van de erkenning

Op 31 juli 1985 besloot de Commissie dat het maximum van de overheidssteun aan investeringen in de provincie

Limburg mocht verleend worden, maar dat deze beslissing slechts geldt voor een periode van drie jaar, dit is tot 1988. De Commissie motiveerde haar beslissing door de economische dynamiek van de provincie en haar industriële structuur die Limburg moet toelaten vrij snel te genieten van een herstel van de wereldeconomie. Anderzijds erkent de Commissie de situatie van grote werkloosheid en de moeilijkheden van de steenkoolnijverheid. Zij verklaarde dan ook de evolutie in Limburg nauwlettend te blijven volgen.

In het licht van de recente economische evolutie in Limburg kan worden vastgesteld dat er sedert 1984 weliswaar een toename van investeringen en werkgelegenheid ontstond, maar dat anderzijds de toestand van de steenkoolnijverheid moeilijker is geworden. De werkloosheidsgraad blijft hoog, mede ingevolge de voortdurende aangroei van het arbeidsaanbod om demografische redenen.

Daarom moge ik de Commissie vragen of zij niet van oordeel is dat de periode voor maximale investeringssteun moet verlengd worden, en dit van nu af aan ten einde het investeringsklimaat op langere termijn aan te wakkeren. Deze verlenging zou ook stroken met het geïntegreerd programma voor Limburg, dat door de Commissie wordt ondersteund, en met de doelstellingen om de herstructurering en reconversie in steenkoolgebieden te begunstigen.

Antwoord van de heer Sutherland

namens de Commissie

(24 oktober 1986)

De Commissie is zich bewust van de moeilijkheden waarmede de provincie Limburg te kampen heeft. De ernst van die moeilijkheden, die uit de in 1985 uitgevoerde analyse van de sociaal-economische toestand bleek, rechtvaardigde een steunverlening tot het hoogste voor de centrale gebieden van de gemeenschappelijke markt toegelaten plafond. De Commissie achtte het evenwel mogelijk dat de toestand van de provincie in die mate zou verbeteren dat een steun met een dergelijke intensiteit in de toekomst niet meer te rechtvaardigen zou zijn. Daarom heeft de Commissie besloten in 1988 een nieuwe sociaal-economische analyse uit te voeren. Een zelfde termijn van drie jaar werd eveneens vastgesteld voor de herziening van sommige gebieden van andere Lid-Staten.

Tevens wenst de Commissie die termijn niet in te korten aangezien aanhoudende structurele problemen niet onderkend kunnen worden aan de hand van de evolutie van sociaal-economische indicatoren over een enkel jaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 770/86

van de heer Louis Eyraud (S — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1986)

(87/C 54/31)

Betreft: Opleiding van keurmeesters

Toen ik destijds een bezoek aan een Deense exportfirma van bacon bij een keurmeester van de Keuringsdienst van Waren informeerde naar zijn opleiding gaf hij mij ten antwoord dat hij „in de praktijk” was opgeleid en eigenlijk slager was.

Is de Commissie van mening dat de belangen van de consument op deze wijze afdoende worden gewaarborgd?

Is zij van oordeel dat keurmeesters gelijktijdig rechter en partij kunnen zijn?

Welke maatregelen is zij voornemens te treffen ter harmonisatie van de opleiding van keurmeesters in alle Lid-Staten van de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(24 september 1986)

De Commissie is van oordeel dat ter zake meer betekenis moet worden gehecht aan de vakbekwaamheid van de inspecteurs dan aan hun professionele achtergrond. In het betrokken geval moet overigens worden vastgesteld dat de uitoefening van het slagersberoep een deugdelijke praktische vooropleiding vormt. De Commissie twijfelt niet aan de vakbekwaamheid van de baconkeurmeesters in Denemarken.

De Commissie is van oordeel dat de keurmeesters niet tegelijk rechter en partij mogen zijn, maar vindt dat het geachte Parlementslid geen enkel gegeven aandraagt op grond waarvan zou kunnen worden gedacht dat in dit geval van een dergelijke situatie sprake is.

De Commissie heeft reeds een aantal maatregelen genomen om te komen tot een dergelijke harmonisatie voor producten waarvoor communautaire kwaliteitsnormen bestaan. Zo is er in de sector rundvlees een communautair controlecomité dat bestaat uit door de Commissie aangewezen deskundigen en deskundigen uit de Lid-Staten. Dit comité ziet toe op de correcte en uniforme toepassing van het communautaire indelingsschema voor geslachte volwassen runderen en bezoekt daartoe geregeld abattoirs en interventiecentra in alle Lid-Staten. Voorts is voor de sector groenten en fruit bij Verordening (EEG) nr. 1319/85⁽¹⁾ van de Raad voorzien in door beampten van de Commissie uit te voeren controles inzake kwaliteit en prijsnotering.

⁽¹⁾ PB nr. L 137 van 27. 5. 1985, blz. 39.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 773/86

van de heer Jean-Claude Pasty (RDE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1986)

(87/C 54/32)

Betreft: Bijzondere interventie maatregelen voor zachte tarwe van bakkwaliteit

Anders dan in de voorgaande jaren gebruikelijk was, heeft Verordening (EEG) nr. 400/86⁽¹⁾ van de Commissie houdende toepassing van een bijzondere interventie maatregel voor zachte tarwe van bakkwaliteit „a priori” al maximumhoeveelheden voor de verschillende Lid-Staten vastgesteld, waarvan 1 miljoen ton Ecu voor de Bondsrepubliek Duitsland en slechts 200 000 ton voor Frankrijk.

Doordat de maximumhoeveelheden aldus zijn vastgesteld, valt in de Bondsrepubliek Duitsland 97,5 % van de hoeveelheden die op de markt komen onder deze interventie doch voor Frankrijk slechts 11,8 %.

Is de Commissie niet van mening dat uit deze cijfers blijkt dat Verordening (EEG) nr. 400/86 heeft geleid tot een reële onmogelijkheid in behandeling tussen de producenten van zachte tarwe van bakkwaliteit van de Gemeenschap en wel ten nadele van de Franse producenten?

Is zij niet van mening dat een dergelijke werkwijze indruist tegen artikel 7 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap dat „elke discriminatie op grond van nationaliteit verboden is”?

Kan de Commissie,

overwegende dat volgens artikel 40 van het Verdrag, de Gemeenschappelijke marktorganisatie „elke discriminatie tussen producenten of verbruikers van de Gemeenschap moet uitsluiten”,

overwegende dat overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof het principe van niet-discriminatie inhoudt dat vergelijkbare situaties niet op verschillende wijze mogen worden behandeld, tenzij differentiëring objectief gerechtvaardigd kan worden,

overwegende ten slotte dat bij het goedkeuren van Verordening (EEG) nr. 400/86 in februari jl. de marktprijzen voor zachte tarwe van bakkwaliteit, uitgedrukt in percentage van de interventieprijs of van de richtprijs, in belangrijke mate gelijk lagen in alle Lid-Staten en dat er geen enkele analyse van de marktgegevens door de vertegenwoordigers in de Raad is geweest, waaruit had kunnen blijken dat er mogelijk afwijkingen tussen de landen zouden kunnen gaan optreden,

mededelen welke relevante gegevens haar ertoe hebben gebracht voor een dergelijke procedure te kiezen?

⁽¹⁾ PB nr. L 45 van 22. 2. 1986, blz. 22.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(3 oktober 1986)

Verordening (EEG) nr. 400/86 houdende toepassing van een bijzondere interventie maatregel voor zachte tarwe van bakkwaliteit is door de Commissie vastgesteld naar aanleiding van de Verklaring van juli 1985, in het kader van de bespreking van de landbouwprijzen voor het verkoopseizoen 1985/1986, om de markt aan het einde van dat verkoopseizoen te ondersteunen voor zachte tarwe van bakkwaliteit met bepaalde kenmerken.

Na de marktsituatie voor zachte tarwe van bakkwaliteit in de verschillende Lid-Statens, alsmede de voorraadsituatie en de afzetmogelijkheden te hebben bekeken, was de Commissie in februari 1986 van oordeel dat de aangekondigde maatregel diende te worden uitgevoerd met vaststelling van nationale contingenten van de volgende omvang:

	<i>(ton)</i>
Bondsrepubliek Duitsland	1 000 000
Frankrijk	200 000
Verenigd Koninkrijk	50 000
Italië	50 000
Denemarken	50 000
België	50 000
Nederland	50 000
Griekenland	50 000
Luxemburg	2 000

Bij de toewijzing van de contingenten aan de Bondsrepubliek Duitsland en aan Frankrijk heeft de Commissie zich noodzakelijk laten leiden door de afzetmogelijkheden voor de voorraden zachte tarwe in elk van deze Lid-Statens.

Het contingent voor de zachte tarwe van bakkwaliteit die voor Frankrijk voor interventie mocht worden aangeboden, kon naar het oordeel van de Commissie beperkt blijven gezien de omvang van de uitvoer uit Frankrijk. De uitvoermogelijkheden aan het einde van het verkoopseizoen 1985/1986 zouden voor een bijkomende ondersteuning voor deze graansoort zorgen.

Voorts zij eraan herinnerd dat de vaststelling van nationale contingenten in het kader van bijzondere interventie maatregelen niet nieuw is.

Aan het einde van het verkoopseizoen 1982/1983 is namelijk reeds een dergelijke bijzondere interventie maatregel genomen voor een aantal gebieden in de Bondsrepubliek Duitsland voor een hoeveelheid van 300 000 ton, voor een aantal gebieden in Frankrijk voor een hoeveelheid van 400 000 ton [Verordening (EEG) nr. 1428/83 ⁽¹⁾], alsmede voor het Koninkrijk België [Verordening (EEG) nr. 1427/83 ⁽¹⁾] en voor het Koninkrijk der Nederlanden [Verordening (EEG) nr. 1403/83 ⁽²⁾] in beide gevallen voor een hoeveelheid van 50 000 ton.

Tenslotte zij erop gewezen dat de aanvaardingspercentages van de offertes voor interventie niet representatief kunnen worden geacht voor de werkelijke marktsituatie, aangezien in een stelsel met verdeling in verhouding tot de aangeboden hoeveelheden, deze hoeveelheden ruim boven de

hoeveelheden liggen waarvoor interventie nodig is en dit gebeurt om iedere betrokkene in staat te stellen de grootst mogelijke hoeveelheid te krijgen.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 3. 6. 1983.

⁽²⁾ PB nr. L 143 van 2. 6. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 799/86

van de heer Joaquim Miranda da Silva (COM — P)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 juli 1986)
(87/C 54/33)

Betreft: Tonijnvangst in de Portugese wateren door Spaanse vissersboten

Kan de Commissie,

- gezien de kritische toestand waarin de tonijnvissersvloot en de tonijnverwerkende industrie in Portugal zich bevinden,
- gelet op de moeizame onderhandelingen over het vissen in Portugese wateren door Spaanse vissers, die gezien de voorspelbare gevolgen voor de Portugese belangen niet zijn afgesloten,
- gezien de verwondering en verontwaardiging over de strekking van het voorstel van de Commissie aan de Raad over het vissen van Spaanse tonijnvissers in Portugese wateren, waarin de meest elementaire belangen van Portugal in het geding worden gebracht,
- mede gezien het feit dat niets bekend is over een eventuele tegenprestatie voor Portugal, hetzij middels steun aan de Portugese vissersvloot en industrie, hetzij door efficiënte controle waardoor de genomen maatregelen niet verder formeel of praktisch worden verruimd,

mededelen of, gezien het ontbreken van redelijke criteria, geen andere criteria kunnen worden gebruikt bij de opstelling en indiening bij de Raad van een voorstel waarbij in de praktijk de tonijnvangst in de Portugese wateren door een bepaald aantal Spaanse boten wordt vastgesteld op maximaal vierhonderd, zonder enige compensatie, waarbij zij gewezen op de hieruit voortvloeiende rampzalige gevolgen voor de Portugese belangen?

Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie
(15 oktober 1986)

In artikel 352 van de Akte van Toetreding ⁽¹⁾ worden de voorwaarden aangegeven voor de toegang van vaartuigen die de vlag van Spanje voeren en die zijn ingeschreven en/of geregistreerd in een haven die ligt op het grondgebied waarop het gemeenschappelijk visserijbeleid van toepas-

sing is, tot de wateren die onder de soevereiniteit of de jurisdictie van de Portugese Republiek vallen en die worden bestreken door de ICES en de COPACE, voor het tijdvak dat eindigt op 31 december 1995.

In lid 2 wordt bepaald dat het aantal vaartuigen dat tegelijkertijd op witte tonijn mag vissen door de Raad op voorstel van de Commissie wordt vastgesteld. In het Verdrag worden geen criteria aangegeven op grond waarvan dit aantal moet worden vastgesteld. Het door de Raad vastgestelde aantal was gebaseerd op de relatieve omvang van de bevissing in de zones in kwestie.

De controleregeling die geldt voor Spaanse vaartuigen die op witte tonijn vissen in Portugese wateren, zoals deze in artikel 352 was vastgesteld, wordt aanzienlijk verscherpt door een specifieke verordening van de Commissie ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 15. 11. 1985, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. L 130 van 16. 5. 1986, blz. 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 803/86

van de heer Pol Marck (PPE — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1986)

(87/C 54/34)

Betreft: Invoer van „Hilton-beef“

Is de Commissie van oordeel dat de invoer van Hilton-beef beantwoordt aan het zopas goedgekeurde hormonenverbod bij invoer uit derde landen?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(29 september 1986)

De Richtlijn 85/649/EEG van de Raad tot instelling van een verbod op het gebruik van bepaalde stoffen met hormonale werking in de veehouderij ⁽¹⁾ is van toepassing op alle landbouwhuisdieren en vlees, geproduceerd in de Gemeenschap of uit derde landen in de Gemeenschap ingevoerd. De Lid-Staten moeten de maatregelen nemen welke nodig zijn om uiterlijk 1 januari 1988 aan deze richtlijn te voldoen.

Vóór 1 januari 1988 zal de Commissie zich tot de handelspartners van de Gemeenschap wenden met het verzoek geen gunstiger waarborgen dan die welke in de regelingen van de Gemeenschap zijn vastgelegd, te bieden met betrekking tot de export van dieren en vlees naar de Gemeenschap. Totdat besluiten naar aanleiding van bedoelde verzoeken zijn genomen, blijven de nationale regelingen die met betrekking tot stoffen met hormonale werking gelden ten aanzien van de invoer uit derde landen, van toepassing, met inachtneming van de algemene bepalingen van het EEG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB nr. L 382 van 31. 12. 1985, blz. 228.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 815/86

van de heer Frank Schwalba-Hoth (ARC — D)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(4 juli 1986)

(87/C 54/35)

Betreft: Levering van technische onderdelen voor de kerncentrale te Tsjernobyl door ondernemingen uit de Europese Economische Gemeenschap

De explosie van het vierde blok van de kerncentrale te Tsjernobyl heeft onder meer tot verklaringen van het Parlement van de Commissie en van de Ministerraad geleid; in dit verband werd ook gesproken over mogelijke technische gebreken in de Russische reactor.

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen mededelen:

1. Welke ondernemingen onderdelen aan de kerncentrale te Tsjernobyl geleverd hebben?
2. Welke andere Russische kerncentrales met instrumenten voor controle en onderzoek en alarminstallaties uit het Westen uitgerust zijn?
3. Hoe zij de werking van door westerse ondernemingen vervaardigde instrumenten voor controle en onderzoek en alarminstallaties bij de explosie in Tsjernobyl op 26 april 1986 beoordelen?
4. Welke conclusies zij uit de doeltreffendheid van in Tsjernobyl gebruikte instrumenten voor controle en onderzoek en alarminstallaties uit het Westen trekken voor het functioneren van kerncentrales in het Westen?

Antwoord

(19 januari 1986)

De kwesties waar de geachte Afgevaardigde op doelt, zijn niet in het kader van de Europese politieke samenwerking besproken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 824/86

van de heer Richard Balfe (S — GB)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-
Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van
de politieke samenwerking bijeen

(10 juli 1986)

(87/C 54/36)

Betreft: Recente Zuidafrikaanse aanvallen op buurstaten
vanuit op onwettige wijze bezet Namibisch
grondgebied

Is het de ministers van Buitenlandse Zaken bekend dat de
recente Zuidafrikaanse aanvallen op Botswana, Zambia en
Zimbabwe vanuit op onwettige wijze bezet Namibisch
grondgebied zijn ondernomen, en hebben zij hier tegen,
hetzij gezamenlijk of afzonderlijk, protest aangetekend?
Zo ja, kunnen zij dan nadere bijzonderheden geven?

Antwoord

(16 januari 1986)

De Twaalf hebben met name in de verklaringen van 22 mei
en 17 oktober uiting gegeven aan hun diepe verslagenheid
over de aanvallen van Zuid-Afrika op een aantal buurlan-
den. Zij veroordelen de onwettige bezetting van Namibië
door Zuid-Afrika en betreuren het dat de inspanningen om
in het kader van het VN-plan voor Namibië de onafhanke-
lijkheid van dit gebied te bewerkstelligen zich in een
impasse bevinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 828/86

van de heer Jean-Pierre Cot (S — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1986)

(87/C 54/37)

Betreft: Nadelige gevolgen van de verwezenlijking van de
gemeenschappelijke markt voor bepaalde douane-
en transitactiviteiten.

De Europese Akte van Luxemburg wil één grote interne
markt creëren. Deze voor de voltooiing van het communau-
taire bouwwerk noodzakelijke maatregel heeft echter
nadelige gevolgen voor de werkgelegenheid in sommige
steden die hoofdzakelijk van het transitoverkeer leven. Een
goed voorbeeld is de stad Modane die op 1 000 meter
hoogte ligt en die economisch sterk afhankelijk is van

douane- en politiecontrole zowel van goederen als
personen. Stopzetting van deze activiteiten zou onder de
huidige omstandigheden rampzalig zijn.

1. Overweegt de Commissie begeleidende maatregelen
voor de omscholing van het betrokken personeel door
het scheppen van vervangende bedrijvigheid?
2. Kan de Commissie mededelingen doen over de voorbe-
reidingen die de nationale regeringen daartoe treffen?

Antwoord van Lord Cockfield

namens de Commissie

(3 oktober 1986)

1. De Commissie bevestigt dat de voltooiing van de
interne markt een einde zal maken aan bepaalde activiteiten
— zowel van overheidsinstanties als van particuliere
ondernemingen — welke verband houden met het feit dat
momenteel bepaalde controles en formaliteiten aan de
binnengrenzen van de Gemeenschap moeten worden
verricht:

— wat de douanediens en de andere ambtelijke diensten
aan die grenzen betreft zal door een versterking van de
controle aan de buitengrenzen een deel van het
betrokken personeel kunnen worden tewerkgesteld,
maar het spreekt vanzelf dat alleen een geleidelijke
heroriëntering van dat personeel naar andere activitei-
ten, welke geen verband houden met de overschrijding
van de betrokken grenzen, een oplossing voor het door
het geachte Parlementslid aan de orde gestelde probleem
zal vormen. Het is niet de taak van de Commissie
onmiddellijk nieuwe arbeidsplaatsen te creëren voor
personeelsleden die door deze situatie zijn getroffen,
maar zij is wel van mening dat de opheffing van
belemmeringen voor het vrije verkeer globaal gezien een
positieve invloed zal hebben op de economie van de
Gemeenschap; alleen de voltooiing van de interne
markt kan immers toekomstige welvaart brengen, met
alle gevolgen vanden voor de werkgelegenheid in het
algemeen,

— wat de particuliere sector betreft weet de Commissie
door haar contacten met de betrokken milieus dat deze
zich al bewust zijn van de noodzaak reeds nu alle
mogelijkheden voor diversificatie en reorganisatie van
hun activiteiten te onderzoeken, en het is te hopen dat de
vereiste maatregelen ook tijdig door de betrokkenen
worden getroffen.

2. De Commissie beschikt niet over de bedoelde gegevens,
maar zij grijpt deze gelegenheid aan om erop te wijzen dat
de autoriteiten van de Lid-Staten en de ondernemingen in
kwestie niet tot 1992 zouden moeten wachten om het
probleem aan te pakken. Zo zou een geleidelijke ver-
mindering van de rol van de douanediens en de andere
diensten aan de binnengrenzen van de Gemeenschap geheel
in overeenstemming zijn met de geleidelijke invoering van
de maatregelen welke zijn voorzien in het *Witboek* dat de

Commissie in juni 1985 heeft gepubliceerd en waarvan de doelstellingen door de Europese Raad van Milaan werden goedgekeurd.

Niet minder dan 17 soorten paddestoelen worden hier regelmatig verbouwd. De onderneming heeft 24 arbeidsplaatsen gecreëerd en exporteert nu reeds een deel van haar productie naar Frankrijk.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 837/86
 van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (10 juli 1986)
 (87/C 54/38)

Beschikt de Commissie over informatie betreffende de door deze onderneming ontwikkelde procédés voor de semi-industriële teelt van boschampignons?

Betref: Ontwikkeling van de paddestoelenteelt
 Te Barvaux-sur-Ourthe (België), een streek die geschikt is voor de kweek van het substraatmycelium en de teelt van bospaddestoelen, is een semi-ambachtelijke onderneming opgezet, die zich met de paddestoelenteelt bezighoudt.

Kan de Commissie mededelen welk bedrag er thans in de Lid-Staten wordt uitgegeven voor de invoer van paddestoelen afkomstig uit derde landen en is zij niet van oordeel dat de ontwikkeling van dergelijke ondernemingen in de probleemgebieden van de Gemeenschap een oplossing zou kunnen zijn voor de omschakelingsproblemen en de doelstellingen van het regionaal beleid?

Antwoord van de heer Andriessen
 namens de Commissie
 (19 september 1986)

De Commissie is nooit ingelicht over een dergelijk bedrijf in Barvaux-sur-Ourthe, noch over de procédés die dit bedrijf voor de semi-industriële teelt van bospaddestoelen heeft ontwikkeld.

Het geachte Parlementslid treft hieronder een gedetailleerde statistiek aan over de invoer van paddestoelen in de Gemeenschap in 1985. Hieruit kan de orde van grootte van de jaarlijks in de Gemeenschap ingevoerde hoeveelheden worden afgelezen en ook het aandeel van de verschillende vormen van conservering in die invoer.

Produkt	Post van het gemeenschappelijk douanetarief	Hoeveelheden in 1985 (× 1 ton)
— Verse paddestoelen		
— gekweekte paddestoelen	07.01 Q I	2 565
— cantharellen	07.01 Q II	2 819
— eekhoorntjesbrood	07.01 Q III	1 625
— Bevroren paddestoelen	ex 07.02 B	3 306
— Gedehydrerde paddestoelen en truffels	ex 07.04 B	4 035
— Paddestoelen in azijn	ex 20.01 C	318
— Voorlopig in pekeld verduurzaamde paddestoelen		
— gekweekte paddestoelen	ex 07.03 E	5 730
— bospaddestoelen	ex 07.03 E	8 995
— Paddestoelenconserven		
— van gekweekte paddestoelen	20.02 A I	21 797
— van bospaddestoelen	20.02 A II	230

De Commissie staat gunstig tegenover alle initiatieven die in de probleemgebieden worden genomen om produktieve activiteiten op gang te brengen of uit te breiden, met name wanneer het, zoals in het aangehaalde voorbeeld, gaat om een ontwikkeling die gebaseerd is op de plaatselijke mogelijkheden.

Voor zover de betrokken Lid-Staat haar daarom verzoekt, kan zij, overeenkomstig het bepaalde in de verordening betreffende het EFRO, financiële steun verlenen voor dergelijke initiatieven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 853/86
van de heer Amédée Turner (ED — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (10 juli 1986)
 (87/C 54/39)

Betreft: Publikatie door de Duitse autoriteiten van een lijst benamingen van oorsprong voor wijnen

Kan de Commissie mededelen op welke wijze zij erop wil toezien dat de Duitse autoriteiten een lijst benamingen van oorsprong voor wijnen verstrekken, zodat zij deze overeenkomstig de Verordeningen (EEG) nr. 2247/73 ⁽¹⁾, (EEG) nr. 1608/76 ⁽²⁾, (EEG) nr. 997/81 ⁽³⁾ en (EEG) nr. 1224/83 ⁽⁴⁾ en haar eigen opmerkingen naar aanleiding van zaak 56/80 kan publiceren?

Kan de Commissie uitleggen waarom zij een dergelijke lijst nog niet officieel heeft gepubliceerd?

- ⁽¹⁾ PB nr. L 230 van 18. 8. 1973, blz. 12.
⁽²⁾ PB nr. L 183 van 8. 7. 1976, blz. 1.
⁽³⁾ PB nr. L 106 van 16. 4. 1981, blz. 1.
⁽⁴⁾ PB nr. L 134 van 21. 5. 1983, blz. 1.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
 (6 oktober 1986)

Overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2247/73 heeft de Commissie aan de hand van mededelingen van de Lid-Staten, ook van de Bondsrepubliek Duitsland, in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ een lijst van vqprd bekendgemaakt.

Overeenkomstig artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1608/76 heeft de Commissie aan de hand van mededelingen van de Lid-Staten in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾ een eerste lijst bekend gemaakt van tafelwijnen die als „Landwijn”, „vin de pays” of „vino tipico” worden aangeduid. Ter vervanging van deze lijst werd een nieuwe lijst bekendgemaakt in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾. In deze lijst komen ook de namen voor van de Duitse „Landweine”. Deze lijst werd gepubliceerd ter uitvoering van artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 997/81, die inmiddels in de plaats is gekomen van Verordening (EEG) nr. 1608/76.

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1608/76 bedoelde lijst van met een geografische aanduiding omschreven ingevoerde wijnen is in bijlage II van die verordening opgenomen. Na de vervanging van die verordening door Verordening (EEG) nr. 997/81 wordt verwezen naar artikel 10, lid 2, en bijlage II van de laatstgenoemde verordening.

Volgens de oorspronkelijke versie van artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 997/81 moesten de producerende Lid-Staten binnen een jaar na de inwerkingtreding van die verordening aan de Commissie een lijst mededelen met de namen van kleinere geografische eenheden dan een bepaald produktiegebied, die voor de omschrijving van vqprd worden gebruikt. Daarin was voorts bepaald dat de Commissie de haar door de Lid-Staten medegedeelde lijsten

moest bekendmaken in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. In de nieuwe versie van artikel 10, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 997/81, die bij Verordening (EEG) nr. 1224/83 is vastgesteld, komt de aan de producerende Lid-Staten opgelegde verplichting tot mededeling van deze lijsten aan de Commissie niet meer voor. Ook de verplichting van de Commissie om deze lijsten bekend te maken is vervallen. In de zevende overweging van Verordening (EEG) nr. 1224/83 wordt gesteld dat van deze mededelingsplicht werd afgezien om te voorkomen dat de door de Commissie te publiceren lijsten van vqprd nodeloos lang worden door de vermelding van niet of zeer zelden gebruikte namen van kleinere geografische eenheden.

- ⁽¹⁾ PB nr. C 73 van 29. 3. 1976.
⁽²⁾ PB nr. C 68 van 17. 3. 1978.
⁽³⁾ PB nr. C 333 van 9. 12. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 856/86
van de heer Amédée Turner (ED — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (10 juli 1986)
 (87/C 54/40)

Betreft: Artikelen 30-36 van het Verdrag inzake het vrije verkeer van wijn

Is de Commissie van mening dat het ontbreken van een lijst van benamingen van oorsprong voor wijn die door de Commissie overeenkomstig Verordeningen (EEG) nr. 2247/73 ⁽¹⁾, (EEG) nr. 1608/76 ⁽²⁾, (EEG) nr. 997/81 ⁽³⁾ en (EEG) nr. 1224/83 ⁽⁴⁾ is opgesteld en die rekening houdt met de opmerkingen van de Commissie in zaak 56/80, in het geval van in de Bondsrepubliek Duitsland geproduceerde wijnen, een handelsbelemmering vormt in het kader van de artikelen 30-36 van het Verdrag van Rome?

Kan de Commissie juridische argumenten aanvoeren voor haar conclusie in deze?

- ⁽¹⁾ PB nr. L 230 van 18. 8. 1973, blz. 12.
⁽²⁾ PB nr. L 183 van 8. 7. 1976, blz. 1.
⁽³⁾ PB nr. L 106 van 16. 4. 1981, blz. 1.
⁽⁴⁾ PB nr. L 134 van 21. 5. 1983, blz. 1.

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
 (6 oktober 1986)

De Commissie heeft aan het geachte Parlementslid in haar antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 853/86 ⁽¹⁾ reeds medegedeeld dat de op grond van de Verordeningen (EEG) nr. 2247/73, (EEG) nr. 1608/76 en (EEG) nr. 997/81 voorgeschreven bekendmaking van lijsten met namen van geografische eenheden die voor de omschrijving van wijn worden gebruikt, heeft plaatsgevonden. Zij behoeft zich derhalve niet meer uit te spreken over de vraag of het niet

publiceren van deze lijsten als belemmering van het handelsverkeer moet worden aangemerkt.

(¹) Zie blz. 25 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 858/86
van de heer Pol Marck (PPE — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 juli 1986)
(87/C 54/41)

Betreft: Invoer ganzen en eenden

Kan de Commissie mededelen:

1. welke de invoer van ganzen en eenden geweest is in de Europese Gemeenschap in 1984, 1985 en 1986?
2. uit welke derde landen deze invoer afkomstig was?
3. welk percentage de EG-productie van ganzen inneemt bij de produktie van ganzelever?
4. welke maatregelen werden getroffen om de invoer uit de Oostbloklanden te controleren en te verbieden na het ongeval van Tsjernobyl?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(2 oktober 1986)

1 en 2. Cijfers betreffende de invoer van ganzen in 1984, 1985 en 1986 — Herkomst:

1984 (¹) 14 203 ton, waarvan 14 024 (99 %) uit landen met staatshandel (³)

1985 (¹) 12 795 ton, waarvan 12 676 (99 %) uit landen met staatshandel (³)

1986 (²) 404 ton, waarvan 396 (98 %) uit landen met staatshandel (³)

— Cijfers betreffende de invoer van eenden in 1984, 1985 en 1986 — Herkomst:

1984 (¹) 9 942 ton, waarvan 9 563 (96 %) uit landen met staatshandel (³)

1985 (¹) 9 476 ton, waarvan 9 409 (99 %) uit landen met staatshandel (³)

1986 (²) 1 786 ton, waarvan 1 634 (92 %) uit landen met staatshandel (³)

3. De Commissie beschikt niet over statistieken betreffende de communautaire produktie van ganzelever. Ter indicatie kan worden vermeld dat de produktie van Frankrijk (voornaamste producent van de Gemeenschap) ongeveer 650 ton per jaar bedraagt.

4. Na de kernramp van Tsjernobyl hebben de Raad en de Commissie de volgende verordeningen vastgesteld:

- a) Verordening (EEG) nr. 1388/86 van de Raad van 12 mei 1986 (⁴), waarbij onder meer de invoer van levend en geslacht pluimvee tot en met 31 mei 1986 werd geschorst;
- b) Verordening (EEG) nr. 1707/86 van de Raad van 30 mei 1986 (⁵), waarbij de vorengenoemde Verordening (EEG) nr. 1388/86 werd ingetrokken en de invoer van de in bijlage II van het Verdrag bedoelde produkten afhankelijk werd gesteld van controles op de naleving van de in de verordening vastgestelde maximale toleranties inzake radioactiviteit;
- c) Verordening (EEG) nr. 1762/86 van de Commissie van 5 juni 1986 (⁶), waarbij uitvoeringsbepalingen van de sub b) bedoelde verordening van de Raad werden vastgesteld, met name inzake de controle en de mededeling van gegevens door de Lid-Staten en de Commissie.

(¹) 12 maanden.

(²) 5 maanden, voorlopige cijfers.

(³) Met name Polen, Hongarije, Tjechoslowakije, Bulgarije en Roemenië.

(⁴) PB nr. L 127 van 13. 5. 1986, blz. 1.

(⁵) PB nr. L 146 van 31. 5. 1986, blz. 88.

(⁶) PB nr. L 152 van 6. 6. 1986, blz. 41.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 861/86
van de heer Lambert Croux (PPE — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 juli 1986)
(87/C 54/42)

Betreft: Europees faillissementsrecht

In het *Witboek* van de Europese Commissie aangaande de realisatie van de interne markt tegen 1992 wordt geen melding gemaakt van plannen om een Europees faillissementsrecht uit te werken of de nationale wetgevingen terzake te harmoniseren.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij niet van oordeel is dat zulke maatregelen wenselijk zijn?
2. of zij voornemens is terzake een initiatief te nemen?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(1 oktober 1986)

1. Reeds in 1970 heeft de Commissie de Lid-Staten een ontwerp-verdrag op basis van artikel 220 van het EEG-Verdrag inzake faillissement, akkoord en andere soortgelijke procedures doen toekomen. Over dit ontwerp zijn besprekingen gevoerd door een comité van deskundigen van de Lid-Staten en van de Commissie. Naar aanleiding van deze werkzaamheden en door de uitbreiding van de Gemeenschap in 1973 heeft de Commissie op 23 november 1980 de Raad een nieuw ontwerp-faillissementsverdrag doen toekomen. Gelet op de recente ontwikkelingen in het faillissementsrecht hebben sommige Lid-Staten bezwaren ingebracht tegen dit verdrag waarover besprekingen

worden gevoerd overeenkomstig de klassieke regels van het internationaal publiekrecht aangezien dit ontwerp gebaseerd is op artikel 220 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap.

2. De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen voor het advies dat zij over dit nieuwe ontwerpverdrag op 10 december 1981 heeft uitgebracht ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 391 van 31. 12. 1981, blz. 23.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 872/86
van de heer Ray Mac Sharry (RDE — IRL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 54/43)

Betreft: Melkverbruik

Kan de Commissie gedetailleerde gegevens verstrekken over het geraamde melkverbruik per hoofd van de bevolking in ieder van de Lid-Staten van de Gemeenschap over de periode 1975-1985 en kan zij bovendien een analyse geven van de ontwikkeling die zich in dezelfde periode heeft afgetekend in de richting van een toenemende consumptie van melk met een lager vetgehalte in plaats van volle melk?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(30 september 1986)

In de onderstaande tabel is aangegeven hoe het verbruik van drinkmelk (inclusief karnemelk) per hoofd van de bevolking zich tussen 1975 en 1984 in de Gemeenschap als geheel en in de Lid-Staten afzonderlijk heeft ontwikkeld. Voor de jaren 1975 en 1985 zijn geen gegevens beschikbaar.

	1976	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984
EUR-10	—	—	—	—	91,2	94,0	94,7	94,0	93,4
EUR- 9	97,5	95,4	94,9	95,0	94,6	95,4	95,9	95,2	94,6
D	77,8	73,3	73,5	73,6	71,8	74,3	74,7	76,0	74,1
F	81,1	82,0	79,1	82,9	83,8	82,7	84,0	84,7	87,4
I	74,5	77,3	80,1	79,9	80,2	84,2	86,3	81,4	79,7
NL	120,4	111,6	111,5	109,1	109,4	108,7	109,8	110,6	107,9
UEBL/ BLEU	77,4	75,5	74,5	74,5	77,2	77,0	75,7	76,3	75,9
UK	145,4	140,0	137,9	135,7	134,0	132,2	130,1	129,1	127,8
IRL	206,3	199,3	194,0	190,6	187,3	186,5	191,5	189,6	196,3
DK	136,4	137,0	139,5	138,2	139,6	141,5	144,4	145,5	144,2
GR	—	—	—	—	—	55,0	61,8	62,6	63,5

De Commissie beschikt niet over gedetailleerde verbruiksstatistieken per Lid-Staat voor de verschillende soorten en/of vormen van drinkmelk. Wel zijn cijfers beschikbaar over de productie van consumptiemelk, zowel volle melk (minimum vetgehalte 3,5 %) als halfvolle melk (vetgehalte 1,5 % tot 1,8 %) en ondermelk (maximaal vetgehalte 0,3 %), van de zuivelfabrieken. In de Gemeenschap (van Negen) is de totale produktie van deze melksoorten in de periode 1973-1984 met bijna 13 % toegenomen. In het betrokken tijdvak daalde de produktie van volle melk met 10 % en steeg die van halfvolle melk en ondermelk met respectievelijk 160 % en 70 %. Er dient evenwel op te worden gewezen dat de totale produktie van deze produkten uiteindelijk stagneert: de stijging voor de produkten met minder melkvet compenseert de daling van de volle-melkproduktie niet. De ontwikkeling ter zake geeft aanmerkelijke verschillen naar Lid-Staten te zien. In de Bondsrepubliek Duitsland is de produktie van volle melk in de periode 1973-1977 met 20 % gedaald maar in het tijdvak 1977-1985 meer dan 29 % gestegen, zodat zij per slot van rekening is toegenomen. In de laatstgenoemde periode van acht jaar is de Duitse produktie van halfvolle melk vrijwel ongewijzigd gebleven en die van ondermelk 60 % gedaald.

De ontwikkeling in Frankrijk verschilt aanmerkelijk van die in de Bondsrepubliek Duitsland aangezien de productie van volle melk in het tijdvak 1973-1985 36 % is achteruitgegaan en die van halfvolle melk 220 % gestegen, waardoor dit laatste produkt nu een aandeel van 66 % heeft in de totale productie van volle en halfvolle melk en ondermelk samen, tegenover slechts 31 % in 1973. De ondermelkproductie is in Frankrijk tot 1981 vrijwel ongewijzigd gebleven en daarna iets gestegen.

In Italië is de totale productie van vloeibare melk in de jaren zeventig fors gestegen (met bijna 50 %), maar de laatste drie à vier jaar gedaald. In 1983 was het aandeel van volle melk in de totale productie 62 %, dat van halfvolle melk 34 % en dat van ondermelk 4 %. In 1984 was het productieaandeel van volle melk gedaald tot minder dan 55 % en dat van halfvolle melk gestegen tot meer dan 40 %.

In Nederland is de productie van volle melk aanzienlijk teruggelopen en die van halfvolle melk sterk gestegen, terwijl de ondermelkproductie, nu nog maar 2 % van de totale productie, ten opzichte van 1973 60 % achteruit is gegaan. In 1984 bedroeg het productieaandeel van halfvolle melk daardoor 49 %, tegenover 18 % in 1973.

Zowel in België als in Luxemburg is de totale productie van vloeibare melk in de betrokken periode in geringe mate gestegen, gemiddeld met ongeveer 1 % per jaar. Die ontwikkeling was de resultante van een stijging van de productie van halfvolle melk, een daling van volle-melkproductie en een vrijwel ongewijzigde productie van ondermelk. Ondermelk is in Luxemburg kwantitatief gezien geen belangrijk produkt, maar heeft in België een marktaandeel van circa 10 %.

In het Verenigd Koninkrijk is de totale productie van de drie betrokken produkten met minder dan 1 % per jaar achteruit gegaan. Voor halfvolle melk zijn er pas van 1984 af produktiestatistieken, en voor de jaren daarna is volgens de cijfers de productie van volle melk gedaald. Ondermelk is voor het Verenigd Koninkrijk over het geheel genomen een onbelangrijk produkt, althans volgens de beschikbare statistieken.

In Ierland neemt de productie van volle melk toe, en wordt volgens de statistieken geen halfvolle melk geproduceerd. Ongeveer 3 % van wat aan melk wordt geproduceerd is ondermelk.

In Denemarken lag de totale productie van vloeibare melk in 1985 12 % hoger dan in 1973. Het aandeel van halfvolle melk is echter toegenomen ten nadele van dat van volle melk. Men zou evenwel kunnen stellen dat door de stijging van de productie van halfvolle melk is voorkomen dat grotere hoeveelheden ondermelk worden geproduceerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 874/86

van de heer Ray Mac Sharry (RDE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 54/44)

Betreft: Boteroverschotten

Het boteroverschot van de Gemeenschap bedraagt thans 1 050 000 ton, een hoeveelheid die snel verouderd en in kwaliteit achteruit gaat.

Het bestaan van deze voorraden draagt in sterke mate bij tot de stijging van de begrotingsuitgaven voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Het ernstige gevolg van het bestaan van dit overschot is dat de marktprijzen voor boter hierdoor gevaarlijk onder druk worden gezet.

Zal de Commissie daarom onmiddellijk ernstig in overweging nemen deze botervoorraad af te zetten door deze boter tegen lage prijzen aan de consument te verkopen en door de oudere voorraden die niet meer voor menselijke consumptie geschikt zijn om te zetten in boterolie en te verkopen als veevoeder?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(8 oktober 1986)

De Commissie heeft op 21 mei 1986 bij de Raad een voorstel voor een verordening ingediend tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2990/82 van de Raad betreffende de verkoop van boter tegen verlaagde prijs aan personen die sociale bijstand genieten ⁽¹⁾, dat enerzijds tot doel heeft de steun op te trekken van 25 % naar 50 % van de boterprijs en anderzijds een groter aantal personen van deze maatregel te laten profiteren. De Raad is al met het onderzoek van het voorstel begonnen.

Vervolgens heeft de Commissie op 30 juli 1986 Verordening (EEG) nr. 2409/86 ⁽²⁾ vastgesteld, krachtens welke de oudste interventieboter, die drie of meer jaren oud is en niet meer direct door de consument mag worden verbruikt, voor bijmenging in mengvoeder moet worden verkocht.

Deze twee maatregelen sluiten aan bij de maatregelen die de Commissie reeds eerder met succes heeft toegepast betreffende de afzet tegen verlaagde prijs van boterconcentraat voor gebruik in de keuken [Verordening (EEG) nr. 3143/85 ⁽³⁾], de uitbreiding van de verkoop van boter tegen verlaagde prijs aan kleine ambachtelijke banketbakkers [Verordening (EEG) nr. 3376/85 ⁽⁴⁾] en de verkoop van interventieboter bestemd voor de export [Verordening (EEG) nr. 765/86 ⁽⁵⁾], waardoor in totaal al ruim 150 000 ton boter meer dan onder de voorgaande regeling is afgezet.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 218 def.

⁽²⁾ PB nr. L 208 van 31. 7. 1986, blz. 29.

⁽³⁾ PB nr. L 298 van 12. 11. 1985, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB nr. L 321 van 30. 11. 1985, blz. 62.

⁽⁵⁾ PB nr. L 72 van 15. 3. 1986, blz. 11.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 880/86

van de heer Horst Seefeld (S — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 54/45)

Betreft: Vervoersonderhandelingen met Oostenrijk

Uit het perscommuniqué van de Raad van 14 november 1985 heb ik vernomen dat de Raad heeft ingestemd met het voorstel van de Commissie voor het kader waarbinnen met Oostenrijk besprekingen moeten worden gevoerd om de samenwerking op het gebied van de spoorwegen en het gecombineerd vervoer door de Alpen te verbeteren.

1. Welke besprekingen heeft de Commissie (of haar diensten) sindsdien gevoerd
  - a) op het vlak Commissie-regeringen,
  - b) met de betrokken spoorwegondernemingen en ondernemingen die zich met gecombineerd vervoer bezighouden?
2. Welke resultaten hebben de diverse gesprekken opgeleverd?
3. Over welke punten is men reeds tot overeenstemming gekomen? Welke punten moeten nog worden geregeld? Wanneer kan een dergelijke regeling worden verwacht?
4. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om een bijdrage te kunnen leveren aan de financiering van de infrastructuurprojecten ter verbetering van het Alpentraject? Met welke projecten is zij reeds met Oostenrijk tot overeenstemming gekomen? Hoe hoog zijn de kosten, en welk deel daarvan komt voor rekening van de Gemeenschap?
5. In de Oostenrijkse pers wordt de Commissie een gebrek aan begrip voor de bijzondere problemen van Oostenrijk op het gebied van het transitoverkeer verweten en ook wordt haar passiviteit voor de voeten geworpen. Kan de Commissie een verklaring geven voor deze verwijten?
6. In de Duitse pers hebben de Bondsminister voor Vervoer Dollinger en zijn staatssecretaris Bayer er met nadruk op gewezen dat door een groter begrip en financiële steun van de kant van de Gemeenschap aan Oostenrijk, diverse problemen in dit land (verbod op nachtritten, enz.) hadden kunnen worden vermeden. Wat denkt de Commissie hiervan?
7. Wat zal de Commissie in het bijzonder ondernemen ter uitvoering van het mandaat dat haar op 5 juni 1986 door de fungerend raadsvoorzitter verstrekt werd in de gemeenschappelijke vergadering met de vervoersministers van Oostenrijk, Italië en de Bondsrepubliek Duitsland?

Antwoord van de heer Clinton Davis

namens de Commissie

(9 oktober 1986)

1, 2, 3 en 7. Nadat de Raad zijn goedkeuring had gehecht aan het voorstel van de Commissie inzake een communautair kader voor de besprekingen met Oostenrijk betreffende samenwerking op het gebied van de spoorwegen, het gecombineerd vervoer en de infrastructuur heeft de

Commissie op politiek vlak besprekingen gevoerd om te zamen met de Oostenrijkse autoriteiten een bilateraal kader vast te stellen. Tijdens de ontmoeting van 5 juni 1986 te Bonn tussen de ministers van Verkeer van de Bondsrepubliek Duitsland, van Oostenrijk, Italië alsmede Nederland (dat het voorzitterschap van de Raad bekleedde) enerzijds en het onder meer voor vervoer verantwoordelijke Commissielid anderzijds, is men erin geslaagd dit samenwerkingskader vast te stellen. Het kan als volgt worden samengevat:

- op korte termijn zal een aanvang worden gemaakt met besprekingen tussen de Europese Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Commissie, en Oostenrijk over het vraagstuk van de samenwerking op het gebied van het gecombineerd vervoer, het spoorvervoer en de ontwikkeling van de infrastructuur,
- deze besprekingen zullen plaatsvinden in een politiek kader in de vorm van halfjaarlijkse vergaderingen tussen de Commissie, het voorzitterschap van de Raad en de minister van Verkeer van de Republiek Oostenrijk alsmede, zo nodig, de minister van Verkeer van de Zwitserse Bondsstaat; deze vergaderingen zullen worden voorbereid door deskundigen,
- aan de Raad zullen periodiek verslagen worden voorgelegd over de stand van de vorderingen van de technische en politieke besprekingen,
- de Commissie zal erop toezien dat de problemen van het transitoverkeer door de Alpen worden behandeld tijdens de besprekingen op communautair niveau betreffende het Infrastructuurprogramma van de Gemeenschap,
- voor zover dit mogelijk en te verwezenlijken is zullen vertegenwoordigers van de Commissie, in de hoedanigheid van waarnemer, deelnemen aan alle forumbijeenkomsten tijdens welke het vraagstuk van de verbetering van het verkeer door de Alpen ter sprake komt,
- de Europese Conferentie van ministers van Verkeer (ECMV) zou als ruimer forum moeten dienen voor de besprekingen over de problemen betreffende doorvoer en verkeer door de Alpen.

De Commissie bereidt momenteel een programma van besprekingen met Oostenrijk voor alsmede een lijst met onderwerpen die tijdens deze discussie zouden moeten worden behandeld. Wat het werkschema betreft is de Commissie voornemens op het niveau van deskundigen besprekingen te voeren met de Oostenrijkse autoriteiten en met de autoriteiten van andere betrokken landen, de spoorwegmaatschappijen alsmede met de ondernemingen voor gecombineerd vervoer die aan het verkeer door de Alpen deelnemen. Deze besprekingen zullen uiterlijk in de herfst beginnen en dienen als voorbereiding voor de gesprekken op politiek niveau die korte tijd daarna zullen plaatsvinden.

De besprekingen moeten in de eerste plaats betrekking hebben op de volgende punten:

- de resultaten van de bestaande tripartite samenwerking tussen Oostenrijk, de Bondsrepubliek Duitsland en Italië,

— alle problemen van het spoorvervoer door de Alpen en de mogelijkheden tot bevordering van dit spoorvervoer en van het gecombineerd vervoer.

4. In haar mededeling van 27 juni 1986 aan de Raad „Vervoersinfrastructuurprogramma op middellange termijn” ⁽¹⁾ heeft de Commissie onder andere voorgesteld de wegen aan te leggen die toegang geven tot de door derde landen — met name Oostenrijk, Zwitserland, Joegoslavië waar een belangrijk gedeelte van het communautaire verkeer doorheen gaat — tot stand gebrachte transitoinfrastructuur zoals de spoorweglijnen van de Brenner en de Tauern. De versterking van de rondwegen, de mogelijkheden tot vergemakkelijking van het verkeer over de Alpen door financiële bijdragen aan de infrastructuurprojecten in deze regio's zijn thans afhankelijk van een besluit van de Raad en van een passende oplossing voor dit programma.

5 en 6. De Commissie kent niet de door het geachte Parlementslid genoemde artikelen. Deze is zich ongetwijfeld ervan bewust dat de Commissie zich inspanningen heeft getroost om onderhandelingsrichtlijnen te verkrijgen met het oog op het sluiten van een samenwerkingsovereenkomst met Oostenrijk op het vervoersgebied, doch dat de Raad niet in staat was richtlijnen aan te nemen die door Oostenrijk aanvaardbaar werden geacht als onderhandelingsbasis. Een dergelijke samenwerkingsovereenkomst zou een globale aanpak van de op dit gebied bestaande problemen mogelijk hebben gemaakt en daarmee zouden een aantal moeilijkheden zijn vermeden.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 340 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 885/86

van de heer Richard Cottrell (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 54/46)

Betreft: Bestraling van voedsel

Diverse regeringen binnen de Gemeenschap beraden zich over voorstellen om de bestraling van voedsel met gammastralen afkomstig van kobalt-60. Het gaat hier onder meer om de regeringen van het Verenigd Koninkrijk, waar reeds plannen bestaan voor een proeffabriek, en België, waar een dergelijke fabriek reeds in gebruik is. Het doel van de bestraling schijnt te zijn de natuurlijke houdbaarheid van voedsel te verlengen, met name bij groenten, gevogelte en vis. Natuurlijk is er enige ongerustheid bij het publiek, daar de mensen bang zijn dat zij „radioactief voedsel” te eten krijgen. Het is een feit dat de mening van de wetenschapslieden in deze zaak verdeeld is, niet in de laatste plaats omdat bepaalde voedingsproducten, zoals vis, er vers uit

kunnen blijven zien, terwijl zij in werkelijkheid het risico lopen geïnfecteerd te zijn door bij voorbeeld botulismesporen, die niet door het bestralingsproces worden gedood.

Welk advies kan de Commissie hierover uitbrengen? Zou het niet wenselijk zijn een moratorium in te stellen op de vrijgave van bestraald voedsel voor menselijke consumptie totdat men de gelegenheid zal hebben gehad op communautair vlak een diepgaande studie uit te voeren? Is de Commissie het ermee eens dat er op een gemeenschappelijke markt voor voedsel en voedselproducten problemen zouden optreden, indien sommige landen instemmen met de bestraling van voedsel en andere niet?

Antwoord van Lord Cockfield

namens de Commissie

(28 oktober 1986)

De Commissie heeft begrip voor de bezorgdheid bij delen van het publiek met betrekking tot de behandeling van voedsel door middel van ioniserende stralen. Zoals werd aangegeven in het *Witboek* over de voltooiing van de interne markt ⁽¹⁾ is de Commissie voornemens in 1988 voorstellen in te dienen voor wettelijke voorschriften betreffende de bestraling als oplossing voor het door het geachte Parlementslid genoemde probleem dat zou ontstaan als sommige landen bestraald voedsel aanvaarden terwijl dit proces in andere landen verboden zou blijven. Ten einde te kunnen beschikken over inlichtingen op wetenschappelijke grondslag heeft de Commissie het Wetenschappelijk Comité voor Menselijke Voeding om advies gevraagd. Dit comité heeft de desbetreffende werkzaamheden afgesloten en zijn verslag wordt thans gereedgemaakt voor publikatie.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 310 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 893/86

van de heer Thomas Raftery (PPE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 54/47)

Betreft: Het snijden van vlees voor menselijke consumptie

1. Is het de Commissie bekend dat het vlees in de diverse Lid-Staten op zeer verschillende wijze wordt gesneden, voornamelijk als gevolg van de verschillende tradities in de slachterij?

2. Zo ja, kan de Commissie voorstellen doen waardoor verwarring bij reizigers wordt uitgesloten onder eerbiediging van de vaktradities in de diverse Lid-Staten?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(19 september 1986)**

1. Generaties lang hebben slagers hun vakbekwaamheid in het versnijden en de opmaak van vlees verder ontwikkeld en aangepast aan de verschillen in gewicht en kwaliteit van het geslachte dier om zo tegemoet te komen aan de nationale, regionale en zelfs plaatselijke voorkeur van de consument. Als gevolg daarvan bestaan er tussen de belangrijkste stukken rundvlees, lamsvlees, varkensvlees en kalfsvlees die door de detailhandelaars in de verschillende Lid-Staten worden aangeboden en verkocht, verschillen in samenstelling, gewicht, afmetingen en uitzicht. Bovendien zijn er ook nog grote verschillen in de benoeming van de stukken in de detailhandel; dat geldt niet alleen tussen de Lid-Staten, maar ook binnen één en dezelfde Lid-Staat. Zo zijn bij voorbeeld in het Verenigd Koninkrijk voor het stuk rundvlees dat het meest bekend is onder de benaming „thick flank”, „top rump” of „bed of beef” (plus minus spierstuk, dikke lende) ongeveer 30 benamingen in gebruik.

2. De Commissie is van mening dat het bij de verscheidenheid van uitsnijmethodes en benamingen in de Gemeenschap virtueel onmogelijk is gemeenschappelijke normen in te voeren voor vlees in de detailhandel.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 900/86

van de heer Thomas Raftery (PPE — IRL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 54/48)

Betreft: Recht van vrij verkeer

Kan de Commissie bijzonderheden verstrekken over de mate van vrijheid van verkeer binnen de Gemeenschap van de ingezetenen van de volgende gebieden?

- Eiland Man,
- Kanaaleilanden,
- Gibraltar,
- Ceuta,
- Melilla,
- Andorra,
- Monaco,
- San Marino,
- Het Vaticaan.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(30 september 1986)**

De bepalingen van het EEG-Verdrag betreffende het vrije verkeer van werknemers, het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten zijn overeenkomstig artikel 227, lid 4, van het EEG-Verdrag van toepassing op Gibraltar.

Genoemde Verdragsbepalingen zijn van toepassing op Ceuta en Melilla, overeenkomstig artikel 25 van de Akte van Toetreding van 1985 in dezelfde mate waarin deze bepalingen van toepassing zijn op de Europese grondgebieden van het Koninkrijk Spanje.

Genoemde bepalingen zijn niet van toepassing op Andorra, Monaco, San Marino en het Vaticaan omdat deze landen voor de Gemeenschap derde landen zijn.

Bedoelde bepalingen zijn evenmin van toepassing op het eiland Man en op de Kanaaleilanden op welke gebieden het EEG-Verdrag overeenkomstig artikel 227, lid 5, sub c) slechts van toepassing is voor zover zulks is bepaald in protocol nr. 3, dat als bijlage bij de Akte van Toetreding van 1972 is opgenomen. Dit protocol nu betreft niet de hier bedoelde gebieden; in artikel 2 van dit protocol is zelfs met zoveel woorden bepaald dat de communautaire bepalingen betreffende het vrije verkeer van personen en diensten niet van toepassing zijn op de onderdanen van deze gebieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 912/86

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 54/49)

Betreft: Subsidies bijenteelt

Kan de Commissie mededelen hoeveel EG-subsidies er jaarlijks besteed worden aan de bevordering van de bijenteelt in België, en wie de ontvangers zijn van deze subsidies?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(30 september 1986)**

Momenteel zijn op twee posten van de communautaire begroting kredieten uitgetrokken ten behoeve van de bijenteelt.

De eerste post (post 3841) voorziet in het kader van de algemene communautaire acties voor de landbouwstructuur in een totale uitgave van ongeveer 375 000 Ecu over de jaren 1986-1988 voor de financiering van onderzoeksprogramma's met het oog op de uitroeiing van de varroatose. Een van deze programma's heeft betrekking op België en uit de beschikbare kredieten wordt een onderzoekscontract gefinancierd.

De tweede post (post 3815) werd in 1986 door het Parlement ingesteld om bij te dragen in de kosten van de verschillende acties voor de uitroeiing van de varroatose. Deze post is opgenomen in de onlangs door de begrotingsautoriteiten goedgekeurde begroting. Daarmee is een bedrag gemoeid van 500 000 Ecu voor het jaar 1986 en de

diensten van de Commissie onderzoeken thans een aantal uitvoeringsmaatregelen voor de besteding van dat krediet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 918/86

van de heer Dominique Baudis (PPE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1986)

(87/C 54/50)

Betreft: Giersteelt

Welke toekomst ziet de Commissie voor de giersteelt, nu zij de prijs ervan heeft verlaagd tot de garantieprijs voor gerst, dit terwijl gierst een substitutiegewas is (in dit geval voor zonnebloemen)?

Vreest zij niet dat zij, door de voor substitutiegewassen betaalde prijzen niet op peil te houden, alle toekomstige pogingen in deze richting ontmoedigt?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(16 oktober 1986)

De besluiten die door de Raad voor het verkoopseizoen 1986/1987 voor de graansector zijn genomen met betrekking tot de prijzen en begeleidende maatregelen hebben ten doel de talrijke problemen op te lossen die het gevolg zijn van de structurele overschotten in de sector.

Om de concurrentiepositie van voedergraan op de markt van de Gemeenschap te verbeteren en de uitgaven voor het beleid in de graansector te drukken heeft de Raad onder meer besloten de interventieprijs voor sorgho gelijk te trekken met die voor zachte tarwe voor vervoeding, rogge en gerst.

De Raad heeft de problemen in de graansector dus als één geheel aangepakt met de bedoeling de situatie van vraag en aanbod op de communautaire markt voor diervoeder te verbeteren.

Sorgho wordt overigens normaal niet als een voor de hand liggend vervangingsprodukt voor zonnebloemzaad beschouwd, aangezien deze graansoort qua eiwit- en oliegehalte sterk van zonnebloemzaad verschilt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 938/86

van de heer José Barros Moura (COM — P)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1986)

(87/C 54/51)

Betreft: Aanstelling van Portugese ambtenaren bij de instellingen van de Gemeenschap

Door de toetreding van Portugal tot de Europese Economische Gemeenschap dient een bepaald aantal posten in de verschillende instellingen door Portugese ambtenaren te worden bezet.

Aangezien, zulks ongeveer zes maanden na de toetreding, nog niet is geschied, wordt de goede werking van diensten zoals de vertaalafdeling, tolkafdeling en administratieve en technische functies ernstig belemmerd.

In Portugal heerst ontevredenheid over de traagheid bij het aanstellingsbeleid en vraagt men zich af welke toelatingscriteria worden gehanteerd aangezien vele verwachtingen werden teleurgesteld en er gesproken wordt van nepotisme ten aanzien van door de regering „begunstigde” kandidaten.

Kan de Commissie mededelen:

1. hoeveel vergelijkende onderzoeken zijn aangekondigd, om hoeveel posten en van welke aard het daarbij ging en hoeveel kandidaten daadwerkelijk tot deze vergelijkende onderzoeken zijn toegelaten;
2. welke toelatingscriteria werden gehanteerd;
3. welke status de toegelaten ambtenaren verkregen (aard en duur van het dienstverband);
4. welke functies er in de diverse instellingen nog door Portugezen dienen te worden bezet en welk tijdschema is opgesteld voor de respectieve vergelijkende onderzoeken en de uiteindelijke aanstellingen;
5. kan de Commissie een lijst verstrekken van alle Portugese ambtenaren, met vermelding van hun naam, categorie, aard van het dienstverband en de functie die zij bekleden?

Antwoord van de heer Christophersen

namens de Commissie

(22 oktober 1986)

1. In de loop van de eerste negen maanden na de toetreding van Portugal en Spanje, heeft de Commissie 24 vergelijkende onderzoeken aangekondigd die bestemd waren voor Portugese onderdanen en georganiseerd werden om ambtenaren in de verschillende loopbaan niveaus aan te werven voor het vervullen van de diverse taken op de belangrijkste werkterreinen van de Commissie. Enkele van deze vergelijkende onderzoeken werden overigens al in juni 1985, vóór de toetreding, aangekondigd.

Andere vergelijkende onderzoeken zijn nu aan de gang of worden voorbereid. Dit bevestigt het belang dat de

Commissie eraan hecht haar aanwervingsdoelstellingen voor de onderdanen van de twee nieuwe Lid-Staten binnen de vastgestelde termijn te verwezenlijken.

2. Als resultaat van het organiseren van deze vergelijkende onderzoeken beschikt de Commissie nu reeds over reservelijsten voor:

loopbanen A7/6 (verscheidene terreinen)	59 geslaagden
loopbanen A/8 (verscheidene terreinen)	30 geslaagden
loopbanen LA7-6	26 geslaagden
loopbanen LA/8	7 geslaagden
loopbanen B5/4	37 geslaagden
loopbanen C5/4	75 geslaagden

De geslaagden worden geleidelijk aangenomen al naargelang de behoeften van de diensten en afhankelijk van de benodigde termijnen voor de administratieve procedures in verband met de indiensttreding (opzegging, medisch onderzoek, indiening van documenten, enz.).

3. De selectie van de Portugese onderdanen is gebeurd volgens de statutaire procedures, met publikatie van de toelatingscriteria alsmede de gedetailleerde beschrijving van de examens waaraan de kandidaten onderworpen worden. De jury's worden eveneens aangewezen volgens de procedures vastgesteld in de Statuten.

4. Begin september 1986 zijn bij de Commissie in dienst:

38 ambtenaren en tijdelijke personeelsleden van categorie A
83 ambtenaren en tijdelijke personeelsleden van categorie LA
28 ambtenaren en tijdelijke personeelsleden van categorie B
47 ambtenaren en tijdelijke personeelsleden van categorie C
5 ambtenaren en tijdelijke personeelsleden van categorie D

5. De Commissie blijft ter beschikking van het geachte Parlementslid om hem de lijst met de namen van de reeds aangestelde Portugese ambtenaren en andere personeelsleden mede te delen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 947/86

van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1986)

(87/C 54/52)

Betreft: Cafeïnevrije koffie — kankerverwekkend?

De twee voornaamste verbruikersorganisaties in de Verenigde Staten zijn naar de rechtbank gestapt om de Federale overheid ertoe te verplichten een chemische substantie die gebruikt wordt om koffie cafeïnevrij te maken, te verbieden. De stof in kwestie zou bij dieren

kanker verwekken, zo zeggen de verbruikersorganisaties. De stof waarover het gaat, is „methylchlor”.

Kan de Commissie mij mededelen:

1. of zij op de hoogte is van deze gegevens?
2. of zij deze gegevens vanuit eigen onderzoek kan bevestigen of ontkennen?
3. of het middel „methylchlor” in Europese cafeïnevrije koffie wordt gebruikt?
4. of de Verenigde Staten cafeïnevrije koffie naar de EEG-Lid-Statens uitvoeren?
5. naar welke?
6. hoe de Europese regeling inzake produktie en samenstelling van cafeïnevrije koffie is?

Antwoord van de heer Cockfield

namens de Commissie

(28 oktober 1986)

1. De Commissie is ervan op de hoogte dat de Food and Drugs Administration van de Verenigde Staten heeft verklaard dat residuen van methyleenchloride in cafeïnevrije koffie geen gevaren inhouden voor de gezondheid en het is haar voorts bekend dat bepaalde groepen mensen in de Verenigde Staten deze veronderstelling in twijfel trekken.

De Commissie neemt aan dat dit het onderwerp is waarover het geachte Parlementslid ingelicht wenste te zijn.

2. De Commissie heeft het Wetenschappelijk Comité voor de Menselijke Voeding in 1981 over extractiemiddelen geraadpleegd en communautaire maatregelen voorgesteld die op het advies van het comité waren gebaseerd (zie sub 6). De Commissie heeft het comité opnieuw geraadpleegd, meer in het bijzonder over de kwestie van methyleenchloride in cafeïnevrije koffie en heeft in maart 1986 van het comité vernomen dat er volgens het comité bij de in cafeïnevrije koffie aangetroffen methyleenchloridegehalten (d.w.z. residuen van vaak minder dan 1 ppm — hoeveelheden tussen 5 ppm en 10 ppm komen zelden voor) geen redenen zijn om het verwijderen van de cafeïne uit koffie met genoemd extractiemiddel te verbieden waarbij de resultaten van nieuw onderzoek naar het veilig gebruik van die stof zullen worden beoordeeld zodra zij beschikbaar zullen zijn.

3. Ja.

4 en 5. Ja. De Verenigde Staten zijn de grootste leverancier onder de derde landen. In 1985 hebben zij naar de Europese Gemeenschap 16 ton uitgevoerd, waarvan 13 naar het Verenigd Koninkrijk, 2 naar Griekenland en 1 naar België en Luxemburg.

6. In Richtlijn 77/436/EEG van 27 juni 1977 ⁽¹⁾ inzake extracten van koffie en extracten van cichorei (gewijzigd bij Richtlijn 85/573/EEG van 19 december 1985 ⁽²⁾) is de regeling inzake de samenstelling van cafeïnevrije koffie-extracten vastgelegd.

Op 28 oktober 1983 heeft de Commissie een ontwerp-richtlijn van de Raad inzake extractiemiddelen voor

gebruik in levensmiddelen voorgesteld ⁽³⁾, die werd gewijzigd om rekening te houden met het advies van het Parlement ⁽⁴⁾.

De Raad behandelt thans de methyleenchloridekwestie op basis van het advies van 1986 van het Wetenschappelijk Comité voor de Menselijke Voeding en zal er vermoedelijk een oplossing aan geven waarin rekening wordt gehouden met de voornaamste conclusies van het comité.

(1) PB nr. L 172 van 12. 7. 1977, blz. 20.

(2) PB nr. L 372 van 31. 12. 1985, blz. 22.

(3) PB nr. C 312 van 17. 11. 1983, blz. 3.

(4) PB nr. C 77 van 23. 3. 1985, blz. 7.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 949/86

van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1986)

(87/C 54/53)

Betreft: Kartelvorming van verzekeringsmaatschappijen

De Belgische wetgeving voorziet de mogelijkheid dat iemand zijn lening kan verkopen aan een andere maatschappij, om zo over te schakelen op een nieuwe goedkopere lening.

Dit systeem wordt echter momenteel op de helling gezet, doordat bepaalde verzekeringsmaatschappijen onderlinge afspraken maken om geen klanten van andere maatschappijen over te nemen, en zo de prijzen van leningen hoog te houden.

Dit is dus kartelvorming.

Kan de Commissie mij mededelen:

1. of zij van deze situatie op de hoogte is?
2. of deze praktijk in strijd is met het Europees recht?
3. indien niet, welke maatregelen zij overweegt te nemen, ten einde deze praktijken te stoppen?

Antwoord van de heer Sutherland

namens de Commissie

(7 oktober 1986)

De Commissie heeft uit de pers vernomen dat de Beroepsvereniging der Verzekeringsondernemingen (BVVO) in een dienstbrief haar positie bekend heeft gemaakt met betrekking tot de gedragslijn die zij aanraadt inzake hypothecaire leningen in verband met de daling van de hypotheekrente in België.

Op grond van de inlichtingen in haar bezit kan de Commissie niet beoordelen of er kartelafspraken of afgestemde gedragingen die de handel tussen Lid-Staten kunnen beïnvloeden in de zin van artikel 85 van het EEG-Verdrag bestaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 951/86

van de heer Willy Kuijpers (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1986)

(87/C 54/54)

Betreft: Kinderaspirine

In het Verenigd Koninkrijk worden geneesmiddelen voor kinderen waarin aspirine verwerkt is, uit de handel genomen.

De Engelse ouders worden verzocht aan kinderen die jonger dan twaalf jaar zijn geen aspirine of medicamenten die aspirine bevatten te geven zonder medisch voorschrift.

Dit omdat er aanwijzingen zijn dat het syndroom van Reye (ziekte die lever- en hersenbeschadigingen veroorzaakt, met de dood tot gevolg) in verband staat met het gebruik van aspirine.

Mag ik van de Commissie vernemen:

1. of zij op de hoogte is van deze gegevens?
2. hoeveel kinderen er aan het syndroom van Reye overleden zijn in de EEG-Lid-Staten tussen 1970 en nu?
3. welke EEG-Lid-Staten nog dezelfde maatregelen genomen hebben als het Verenigd Koninkrijk?

Antwoord van Lord Cockfield

namens de Commissie

(20 oktober 1986)

De kwestie van het bestaan van een mogelijk verband tussen het innemen van aspirine en het optreden van het Reye-syndroom, alsmede de verschillende voorzorgsmaatregelen die door de Lid-Staten zijn of kunnen worden genomen, werden in bijzonderheden besproken door het Comité voor Farmaceutische Specialiteiten op zijn vergadering van 10 en 11 juni 1986 en op een speciale bijeenkomst die op 2 juli heeft plaatsgevonden. Het Reye-syndroom blijkt een multifactoriële aetiologie te hebben en tot dusverre is geen enkele oorzaak ervan vastgesteld. Hoewel de oorzaken van het Reye-syndroom nog onduidelijk zijn, kan aspirine een medebepalende factor zijn bij het ontstaan hiervan bij sommige kinderen.

Er zijn geen gedetailleerde statistische gegevens betreffende de incidentie van het Reye-syndroom beschikbaar. Dit syndroom is in alle Lid-Staten een vrij zeldzame aandoening die voornamelijk, doch niet uitsluitend, bij kinderen voorkomt. Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat de incidentie van het Reye-syndroom van Lid-Staat tot Lid-Staat sterk uiteenloopt. In het Verenigd Koninkrijk zijn tussen augustus 1981 en eind juli 1982 229 gevallen gerapporteerd, hetgeen neerkomt op een jaarlijkse incidentie van drie à zeven gevallen per miljoen. In Frankrijk daarentegen blijkt het Reye-syndroom uiterst zeldzaam te zijn en er zijn de autoriteiten slechts vier recente gevallen bekend, hetgeen een jaarlijkse incidentie van 1 geval per acht à tien miljoen betekent.

Het Comité voor Farmaceutische Specialiteiten was het er op zijn vergadering van 2 juli algemeen over eens dat er op grond van de thans beschikbare informatie voor de bevoegde autoriteiten geen wetenschappelijke noch medische redenen zijn om pediatrische vormen van aspirine uit de handel te nemen. Opgemerkt zij dat de Britse autoriteiten dit standpunt deelden, terwijl de industrie zelf heeft besloten pediatrische vormen van aspirine uit de handel te nemen veeleer dan deze van een passende waarschuwing te voorzien.

Het comité was van oordeel dat, behalve in landen waar het Reye-syndroom uiterst zeldzaam is, de bevoegde autoriteiten de nodige maatregelen dienen te nemen om het gebruik van aspirine te beperken bij kinderen die aan een koortsige ziekte lijden. Dergelijke maatregelen kunnen het volgende omvatten:

- voorlichting van artsen, apothekers en andere geneeskundige verzorgers over het gebruik van aspirine voor kinderen en het optreden van het Reye-syndroom,
- voorlichting van het brede publiek over de bij gebruik van aspirine voor kinderen te nemen voorzorgen, waarbij in het bijzonder wordt geadviseerd kinderen met koorts geen aspirine te geven zonder medisch advies.

Voorts heeft het comité aanbevolen om nader onderzoek te doen naar het mogelijke verband tussen aspirine en het Reye-syndroom. Het zal de korte beschrijving van de bereidingswijze, etikettering, bijsluiters en wettelijke status van geneesmiddelen die aspirine bevatten op zijn volgende vergadering verder vergelijken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 952/86

van de heer **Willy Kuijpers** (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1986)

(87/C 54/55)

Betreft: Internationale Walviscommissie 1986 in Zweden

Het Wereldnatuurfonds wil dat Japan, Noorwegen, de Filippijnen, de Sovjetunie, IJsland en Zuid-Korea hun walvisvangst stopzetten. Dit stellen zij naar aanleiding van de Internationale Walviscommissie die van 9 tot 13 juni 1986 te Malmö, Zweden, wordt gehouden.

Mag ik van de Commissie vernemen:

1. of zij enige participatie in deze Commissie heeft?
2. zo ja, welke haar standpunt is ten aanzien van de walvisvangst?
3. welke maatregelen zij van plan is te nemen ten aanzien van walvisvangende landen?

Antwoord van de heer Clinton Davis

namens de Commissie

(7 oktober 1986)

Gelet op het feit dat de Gemeenschap als zodanig geen partij is bij het Internationale Verdrag tot regeling van de walvisvangst, kan de Commissie de vergadering van de Internationale Walvisvangstcommissie (IWC) alleen als waarnemer bijwonen en dat heeft zij sinds 1981 ook gedaan.

De Commissie heeft haar standpunt ten aanzien van de commerciële walvisvangst herhaaldelijk kenbaar gemaakt namelijk in haar antwoord op schriftelijke vragen van verschillende Parlementsleden, waarin zij te kennen heeft gegeven dat zij volledig achter het in 1982 door de IWC genomen besluit staat dat de commerciële walvisvangst geleidelijk moet worden stopgezet.

In dit verband wenst de Commissie de aandacht van het geachte Parlements lid in het bijzonder te vestigen op de verklaring die haar vice-voorzitter Lord Cockfield op 10 mei 1985 ⁽¹⁾ heeft afgelegd in haar antwoord op Verslag A2-22/85 van de heer Muntingh over dit onderwerp, waarin tevens sprake was van eventuele maatregelen met betrekking tot de landen die de walvisvangst beoefenen.

⁽¹⁾ Volledig verslag der vergaderingen, blz. 309 tot en met 310.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 955/86

van de heer **Jaak Vandemeulebroucke** (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1986)

(87/C 54/56)

Betreft: Catastrofale toestand in de Belgische en Europese hopsector

De catastrofale toestand in de Belgische en Europese hopsector is de Commissie voldoende bekend.

In dit verband lanceerden de Belgische en Franse hopboeren recentelijk een aantal voorstellen om deze sector uit de nood te helpen.

Eerst en vooral ging het om een voorstel om de onverkochte hop van dit jaar uit de markt te houden en het toekennen van een premie hiervoor.

Anderzijds werd ook voorgesteld de teeltpremie voor hop op te trekken met 100 Ecu. Deze teeltpremie zou dan aan de herstructurering van de sector worden besteed.

Kan de Commissie mij mededelen hoe zij staat tegenover deze beide voorstellen?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(6 oktober 1986)**

In de gemeenschappelijke marktordening voor hop is bepaald dat aan de telers een jaarlijks steunbedrag voor het geoogste areaal kan worden toegekend, zodat zij een redelijk inkomen kunnen verkrijgen. Deze steun wordt gedifferentieerd naar rassengroep. In sommige gebieden van de Gemeenschap wordt de steun toegekend aan erkende producentengroeperingen, die het ontvangen bedrag dan onder hun leden kunnen verdelen in verhouding tot de betaalde oppervlakte, maar die ook kunnen besluiten dit bedrag geheel of gedeeltelijk te besteden aan maatregelen om de markt te stabiliseren of aan programma's voor structuurverbetering. Daarom is er naar het oordeel van de Commissie geen aanleiding voor de Gemeenschap om over te gaan tot interventieaankoop of om speciale steun voor particuliere opkoopregelingen te verlenen. De voorstellen voor de toekenning van inkomenssteun worden gebaseerd op ramingen van de inkomsten en de produktiekosten per rassengroep. Op grond van de resultaten van het betrokken onderzoek voor de oogst 1985 heeft de Commissie voorgesteld de inkomenssteun voor de rassengroep „bittere hop” en „andere” met 50 Ecu/ha te verhogen en die voor de rassengroep „aromatische hop” met 25 Ecu/ha te verlagen. De Commissie ziet geen reden voor een willekeurige verhoging van de inkomenssteun met 100 Ecu/ha zoals die wordt bepleit in het tweede voorstel dat het geachte Parlementslid noemt.

Zoals gezegd, kunnen erkende producentengroeperingen uiteraard, ondanks het feit dat de grondslagen voor de vaststelling van de inkomenssteun ongewijzigd blijven, de door hen ontvangen steun gebruiken om aankoopprogramma's of herstructureringsplannen te financieren.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 969/86
van de heer Reinhold Bocklet (PPE — D)**

**aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1986)
(87/C 54/57)**

Betreft: Wegvallen van de exportrestitutie bij de uitvoer van fokvee naar Spanje

Met de toetreding van Spanje tot de Europese Gemeenschap is de exportrestitutie bij de uitvoer van fokdieren naar Spanje komen te vervallen, omdat Spanje geen derde land meer is. Terwijl bij voorbeeld in 1985 30 448 fokrunderen uit de Bondsrepubliek Duitsland naar Spanje zijn uitgevoerd, is de uitvoer sinds het wegvallen van de restitutie op 1 maart 1986 volledig tot stilstand gekomen, hetgeen tot een ernstige verstoring van de markten voor fokvee in de Bondsrepubliek Duitsland heeft geleid. Tegelijkertijd slagen Oostenrijk en Zwitserland erin om in het kader van hun contingenten voor leveringen aan de

Gemeenschap door middel van de zwaar gesubsidieerde uitvoer van fokvee de plaats van de Duitse leveranciers in te nemen.

1. Is de Commissie zich bewust dat de geschilderde gevolgen van de toetreding van Spanje tot de Europese Gemeenschap tot ernstige economische nadelen voor de betrokken Duitse veefokkers leiden, en dat hiervoor vanuit het gezichtspunt van Europees beleid nauwelijks begrip kan worden gewekt?
2. Welke mogelijkheden biedt het toetredingsverdrag in het geval van Spanje voor overgangssteun voor de Duitse fokveeëxporteurs?
3. Is de Commissie bereid invoering van dergelijke steun voor te stellen?
4. Welke Lid-Staten staan afwijzend tegenover de invoering van dergelijke steun?
5. Is de Commissie bereid om, in het kader van de verdragen met Oostenrijk en Zwitserland, haar invloed aan te wenden opdat deze landen alles achterwege laten hetgeen de traditionele handelsbetrekkingen tussen de Gemeenschap van de Tien en Spanje kan verstoren?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(15 oktober 1986)**

1. De Commissie is er zich van bewust dat het wegvallen van de exportrestituties per 1 maart 1986 en het feit dat er bij de toetreding geen compenserend bedrag voor raszuivere fokdieren is ingesteld, het handelsverkeer in deze dieren met Spanje moeilijker heeft gemaakt. De Commissie is echter van mening dat de Europese veefokkers en de andere bij de handel betrokken sectoren zich snel zullen aanpassen bij de nieuwe situatie, zoals die is ontstaan door de toetreding van Spanje. Tijdelijke steun zou deze onvermijdelijke aanpassing langzamer doen verlopen en steun aan de handel tussen de Lid-Staten zou een stap achteruit betekenen in de Europese integratie.

In dit verband heeft het zin op te merken dat in januari en februari 1986 ongeveer 17 000 raszuivere fokdieren uit de Gemeenschap van de Tien naar Spanje zijn uitgevoerd, hetgeen ongeveer 38 % van de totale uitvoer in 1985 betekent. De exporteurs waren dus kennelijk volledig op de hoogte van het feit dat de exportregeling per 1 maart 1986 zou veranderen en hebben een groot deel van hun jaarlijkse leveringen vroeger gesteld en zo geprofiteerd van de uitvoerrestitutie die tot eind februari 1986 werd verleend.

2. Op grond van artikel 90 van het Toetredingsverdrag is het toegestaan om bij grote moeilijkheden voor een landbouwprodukt overgangsmaatregelen te treffen. Deze maatregelen kunnen worden getroffen gedurende een periode die op 31 december 1987 afloopt, zodat hun toepassing tot deze datum beperkt blijft.

3. In verband met de in punt 1 uiteengezette redenen en gezien de hachelijke toestand van de communautaire

begroting is de Commissie niet voornemens om voorstellen te doen ter zake van het instellen van overgangsmaatregelen voor de handel in raszuivere fokdieren met Spanje.

4. De Spaanse autoriteiten hebben zich herhaaldelijk tegen dergelijke maatregelen uitgesproken.

5. De Commissie is bereid om te trachten met Oostenrijk en Zwitserland tot een overeenkomst te komen die inhoudt dat de subsidies die deze twee landen momenteel verlenen komen te vervallen. De onderhandelingen met Oostenrijk zijn al begonnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 984/86

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1986)
(87/C 54/58)

Betreft: Geïntegreerd actieplan Westhoek

Reeds enige tijd berust de studie van de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen ter voorbereiding van een geïntegreerde actie voor de Westhoek bij de Europese Commissie.

Graag zou ik willen vernemen in hoeverre deze studie reeds het onderwerp vormde van besprekingen en of er reeds enige vorm van goedkeuring gehecht is aan de verlening van Europese steun voor geïntegreerde actie voor de Westhoek?

Antwoord van de heer Varfis
namens de Commissie
(23 oktober 1986)

De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat zij in december 1984 een besluit tot financiering van 75 % van de kosten van een studie ter voorbereiding van een geïntegreerde actie in de regio Westhoek heeft genomen.

Het ontwerp-eindrapport van deze studie is onlangs door de Commissie goedgekeurd en de laatste termijn van het contract zal binnenkort worden betaald.

Op basis van deze studie heeft de Belgische overheid op 23 september bij de Commissie een voorstel voor een geïntegreerd programma voor de Westhoek ingediend en de diensten van de Commissie hebben dit voorstel zopas in behandeling genomen.

Meer in het algemeen heeft de Commissie onlangs een mededeling ⁽¹⁾ goedgekeurd om de Raad en het Parlement op de hoogte te brengen van de inhoud en de wijze van toepassing van de geïntegreerde benadering, dit om een concreet gevolg te geven aan de talrijke studies ter voorbereiding van geïntegreerde maatregelen die zij van een aantal Lid-Staten heeft ontvangen. Deze mededeling moet in een volgend stadium de mogelijkheid scheppen om geïntegreerde acties op te zetten, waarvan de inhoud en de

doelstellingen, alsmede de criteria en procedures, bij die gelegenheid nader zullen worden bepaald.

⁽¹⁾ Doc. COM(86) 401 def. van 22 juli 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1005/86

van de heer Geoffrey Hoon (S — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1986)
(87/C 54/59)

Betreft: Verkoop van een nadruk van een Commissiedocument in Frankrijk

Is de Commissie, gezien het namens de Commissie door de heer Christophersen op mijn vraag nr. 95/86 ⁽¹⁾ gegeven antwoord, voornemens maatregelen te nemen ten einde de auteursrechten voor haar publikaties te doen eerbiedigen, en zo ja, welke?

⁽¹⁾ PB nr. C 307 van 1. 12. 1986, blz. 6.

Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
(26 september 1986)

In het verleden was in de door de Commissie uitgebrachte publikaties vaak een formule opgenomen waarbij het auteursrecht werd voorbehouden en waarin werd bepaald dat „de in deze publikatie opgenomen artikelen en teksten kunnen geheel of gedeeltelijk vrij worden overgenomen met vermelding van hun herkomst”.

Dit was het geval met het document dat door het geachte Parlementslid in zijn schriftelijke vraag wordt bedoeld. Sederdien heeft de Commissie nieuwe regels inzake het auteursrecht over haar publikaties goedgekeurd, door toepassing waarvan dit recht systematisch wordt voorbehouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1012/86
van de heer Arturo Escuder Croft (ED — E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1986)
(87/C 54/60)

Betreft: Steun aan de bosbouw in de perifere kust- en eilandenregio's

Het onderhoud en de vergroting van het bosbestand in de perifere eilanden- en kustregio's is van vitaal belang voor sommige daarvan, ten einde te voorkomen dat zij tot woestijn worden. In verband hiermee wordt de Commissie de volgende vraag gesteld:

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen ter toepassing in de perifere kust- en eilandenregio's, ten einde de bosbouw aldaar te ontwikkelen en te vermijden dat de woestijnvorming steeds meer toeneemt?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(16 oktober 1986)

De Commissie erkent het belang van de instandhouding van de bossen in de Gemeenschap voor het natuurbehoud, en is zich terdege bewust van het woestijnvormingsrisico dat verbonden is aan de ontbossing in de door het geachte Parlements lid vermelde gebieden. Daarom heeft de Commissie aan deze kwestie bijzondere aandacht besteed in haar recente discussiestuk over de bosbouw ⁽¹⁾ en het begeleidende Memorandum ⁽²⁾.

Om de bosbouw in de droge gebieden in het bekken van de Middellandse Zee en op de daarbij aansluitende eilanden te helpen bevorderen, heeft de Commissie sinds 1979 een aantal bosbouwmaatregelen goedgekeurd waarvan sommige deel uitmaakten van geïntegreerde regionale maatregelen. Het betreft Verordening (EEG) nr. 269/79 ⁽³⁾ voor Frankrijk en Italië, waarvan de geldigheidsduur is verlengd bij Verordening (EEG) nr. 2119/83 ⁽⁴⁾, en de Verordeningen (EEG) nr. 1975/82 ⁽⁵⁾ en (EEG) nr. 619/84 ⁽⁶⁾ voor Griekenland. Deze verordeningen bevatten maatregelen op het gebied van:

- i) bebossing;
- ii) herstel van in slechte staat verkerende bossen;
- iii) bescherming tegen bosbrand;
- iv) regulering van berggrivieren;
- v) aanleg van boswegen;
- vi) proefprojecten.

Voorts zijn er de algemene bepalingen op het gebied van de bosbouw in het kader van Verordening (EEG) nr. 797/85 ⁽⁷⁾.

Meer recentelijk is door de uitbreiding (bij Verordening (EEG) nr. 3827/85 ⁽⁸⁾) van de werkingssfeer van Verordening (EEG) nr. 797/85 tot Spanje en Portugal, voor deze Lid-Staten de mogelijkheid gecreëerd om regelingen voor de bosbouw op te zetten die een onderdeel vormen van hun landbouwstructuurprogramma's overeenkomstig resp. Verordening (EEG) nr. 2224/86 ⁽⁹⁾ en Verordening (EEG) nr. 3828/85 ⁽¹⁰⁾.

De betrokken Lid-Staten kunnen voorts voorzieningen voor de bosbouw treffen in het kader van de geïntegreerde mediterrane programma's ⁽¹¹⁾. Het is aan de Lid-Staten om dergelijke maatregelen voor te stellen als element van hun werkprogramma.

Voorts kan ook het voorstel van de Commissie inzake de bescherming van de bossen tegen brand en zure neerslag dat

reeds geruime tijd bij de Raad in behandeling is ⁽¹²⁾, als het eenmaal is goedgekeurd, voor de betrokken gebieden belangrijke mogelijkheden inhouden.

- ⁽¹⁾ Doc. COM(85) 792 def.
- ⁽²⁾ Doc. COM(86) 26 def.
- ⁽³⁾ PB nr. L 38 van 14. 2. 1979.
- ⁽⁴⁾ PB nr. L 205 van 29. 7. 1983.
- ⁽⁵⁾ PB nr. L 214 van 22. 7. 1982.
- ⁽⁶⁾ PB nr. L 68 van 10. 3. 1984.
- ⁽⁷⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985.
- ⁽⁸⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1985.
- ⁽⁹⁾ PB nr. L 194 van 17. 7. 1986.
- ⁽¹⁰⁾ PB nr. L 372 van 31. 12. 1985.
- ⁽¹¹⁾ PB nr. L 197 van 27. 7. 1985.
- ⁽¹²⁾ Doc. COM(85) 375 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1015/86
van de heer Arturo Escuder Croft (ED — E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1986)
(87/C 54/61)

Betreft: Invoer van tomaten in 1985

Op de Canarische eilanden heerst grote bezorgdheid over de toekomst van de uitvoer van verse tomaten naar de Europese Economische Gemeenschap.

Ten einde de potentiële invoer van de Europese Economische Gemeenschap te kunnen evalueren wordt de Commissie de volgende vraag gesteld:

Wat was de invoer van verse tomaten in 1985 in elk van de landen van de Europese Gemeenschap, uitgedrukt in metrieke tonnen en waarde en met opgave van het land van oorsprong?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(24 oktober 1986)

In de onderstaande tabel zijn ten behoeve van het geachte Parlements lid gegevens opgenomen over de invoer van verse gekoelde tomaten (hoeveelheid en waarde) in de verschillende Lid-Staten van de Gemeenschap in 1985.

Het antwoord op de vraag over de oorsprong van de geïmporteerde tomaten zou te lang zijn om hier te worden behandeld, en daarom zendt de Commissie het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement een computeruitdraai met de verlangde gegevens.

De Commissie deelt het geachte Parlements lid ook mede dat momenteel in de Raad besprekingen aan de gang zijn over de verstelling van maatregelen (contingenten of tarifaire regelingen) om de uitvoer van de betrokken producten van de Canarische Eilanden naar de Lid-Staten te vergemakkelijken.

Invoer van verse en gekoelde tomaten — 1985

Lid-Staat	Hoeveelheid (tonnen)	Waarde (× 1 000 Ecu)
België		
Luxemburg	9 318	8 085
Denemarken	12 801	11 872
Bondsrepubliek Duitsland	378 954	291 694
Griekenland	—	—
Frankrijk	253 059	204 211
Ierland	12 236	13 760
Italië	8 688	6 531
Nederland	75 651	49 136
Verenigd Koninkrijk	253 524	196 514

Bron: Eurostat — COMEXT; post 05440 van de CTCL.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1026/86

van de heer Jean-Pierre Abelin (PPE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1986)

(87/C 54/62)

Betreft: Schadeloosstelling Franse ondernemers in Zaïre voor de „Zairianisatie” van hun bezittingen

De Zaïrese wet nr. 009/73 van januari 1973, aangevuld met het arrest van 6 september 1974, CAB/EN nr. 043/745, bevat onder artikel 9 bepalingen over een schadeloosstelling van Franse ondernemers die tien jaar geleden door de „Zairianisatie” hun bezittingen hebben verloren.

De Franse ambassade te Kinshasa heeft op 16 oktober 1981 de Franse vereniging van gerepatrieerde en onteigende ondernemers laten weten dat de Zaïrese regering bereid was deze schadeloosstelling te regelen via de kanselarij, waarmee de OGEDEP zelf in principe akkoord was gegaan.

Op 27 februari 1985 heeft het directoraat Franse bezittingen in het buitenland laten weten dat Zaïre voorstelde de schadeloosstelling in vijf of zes jaar te regelen in inconvertibele valuta, waarmee men moeilijk akkoord kan gaan.

De staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking heeft op 16 januari 1986 een aan de Zaïrese autoriteiten voor te leggen plan laten opstellen, dat een regeling van deze schadeloosstelling ten bedrage van ongeveer 6 miljoen Franse frank in zes jaar mogelijk moest maken.

De onderhandelingen slepen zich voort en de heer Abelin merkt op dat de door de vorige Franse regering in het kader van de ontwikkelingssamenwerking aan Zaïre verleende hulp over 1985 een bedrag van 400 miljoen Franse frank beliep.

Kan de Commissie derhalve mededelen of er plannen bestaan om opnieuw te onderhandelen over de Zaïrese schuld aan de onteigende ondernemers en of zij voornemens is een protocol op te stellen voor een aanvaardbare

internationale overeenkomst tussen de regeringen van de slachtoffers van „Zairianisatie” van hun bezittingen en de Zaïrese regering?

Antwoord van de heer Natali

namens de Commissie

(20 november 1986)

De Commissie beseft de betekenis van particuliere investeringen om de ontwikkelingssamenwerking te bevorderen. Daarom ook hebben de Commissie en de Gemeenschap erop aangedrongen dat in de Derde Overeenkomst van Lomé bepalingen daaromtrent zouden worden opgenomen. Ter zake werd overeenstemming bereikt en de partijen bij de Derde Overeenkomst van Lomé hebben formeel de verplichting op zich genomen om in een billijke behandeling van particuliere investeringen te voorzien (cf. artikel 20 en titel IV).

In het door het geachte Parlements lid bedoelde geval is het van het begin van de jaren '70 daterende geschil er een tussen de betrokken ACS-Staat en onderdanen van een Lid-Staat, maar er bestaat geen verband met de tenuitvoerlegging van de Derde Overeenkomst van Lomé. De Commissie overweegt dan ook geen bemoeienis met een dergelijke aangelegenheid, die de Lid-Staten trouwens als onder hun bevoegdheid vallend beschouwen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1027/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1986)

(87/C 54/63)

Betreft: Scholen voor kinderen van Europeanen in het buitenland

Europeanen die buiten de grenzen van de Gemeenschap leven, ondervinden moeilijkheden bij het vinden van een school voor hun kinderen in de derde landen waar zij soms meerdere jaren moeten wonen.

Tot nog toe hebben sommige landen van de Gemeenschap als reactie op de behoefte van hun onderdanen ter plekke een net van nationale scholen opgezet waarvan het nadeel is dat zij veel kosten en dat zij de culturele barrières tussen de kinderen van de Gemeenschap in stand houden.

1. Is de Commissie niet van mening dat naar het model van de Europese scholen in sommige wereldsteden in derde landen scholen zouden kunnen worden opgericht waar de Europese kinderen op één plaats naar school zouden kunnen gaan, waardoor de kosten van deze scholen gedrukt kunnen worden en de culturele aanwezigheid van een verenigd Europa tot uitdrukking kan worden gebracht?

2. Indien de Commissie deze mening is toegedaan, is zij dan bereid dit vraagstuk voor te leggen aan de Raad en deze voor te stellen dit type scholen op te richten?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1155/86

van de heer Michel Toussaint
en mevrouw Anne André (LDR — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/64)

Betreft: Scholing van ingezetenen van de Gemeenschap in derde landen

Buiten Europa wonende Europeanen hebben te kampen met problemen in verband met de scholing van hun kinderen in derde landen waar zij soms meerdere jaren moeten verblijven.

Tot op heden heeft een aantal Lid-Staten van de Gemeenschap op verzoek van hun ingezetenen een netwerk van nationale scholen opgezet, maar deze hebben het nadeel dat zij kostbaar zijn en de culturele barrières tussen de kinderen uit de Gemeenschap handhaven.

Is de Commissie niet van mening dat er, naar het voorbeeld van de Europese scholen, in bepaalde grote steden in derde landen scholen zouden kunnen worden opgericht om alle Europese kinderen op één plaats onder te brengen, waardoor de exploitatiekosten van deze scholen kunnen worden verlaagd en de culturele aanwezigheid van een verenigd Europa wordt onderstreept?

Is zij bereid, indien zij ook deze mening is toegedaan, deze kwestie aan de Raad voor te leggen en de oprichting van dit soort scholen te bepleiten?

**Gecombineerd antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie op de schriftelijke vragen
nrs. 1027/86 en 1155/86**

(31 oktober 1986)

De Commissie is inderdaad van oordeel dat scholen die naar het voorbeeld van Europese Scholen in sommige wereldsteden van derde landen zouden worden opgericht, de door het geachte Parlementslid genoemde voordelen zouden kunnen bieden.

De Commissie vindt uitbreiding van de Europese Scholen tot derde landen evenwel prematuur zolang de doelstellingen welke zij voor deze scholen beoogt, niet bereikt zijn in de Lid-Staten.

De Commissie herinnert er bovendien aan dat de Europese Scholen onder de intergouvernementele bevoegdheid vallen, zodat het op de weg van de Lid-Staten ligt de door het geachte Parlementslid voorgestelde maatregelen te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1061/86

van mevrouw Yvonne van Rooy (PPE — NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1986)

(87/C 54/65)

Betreft: Lijst van bestanddelen voor dranken met een alcoholgehalte van meer dan 1,2 volumeprocent

Overeenkomstig artikel 6, lid 3, van de etiketteringsrichtlijn 79/112/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 18 december 1978 dient de Raad op voorstel van de Europese Commissie voor 18 december 1982 voor dranken met een alcoholgehalte van meer dan 1,2 volumeprocent de etiketteringsvoorschriften voor de ingrediënten en eventueel voor het alcoholgehalte vast te stellen.

Op 12 oktober 1982 heeft de Europese Commissie een richtlijnvoorstel op bovengenoemd terrein bij de Raad ingediend.

1. Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot het richtlijnvoorstel van 12 oktober 1982?
2. Is de Commissie van mening dat na afloop van de in artikel 6, lid 3, voorgeschreven termijn van vier jaar de algemene voorschriften van de etiketteringsrichtlijn 79/112/EEG voor de bestanddelenaanduiding (artikel 6 en 7) ook op dranken met een alcoholpercentage van meer dan 1,2 volumeprocent van toepassing zijn?
3. Wat denkt de Commissie te doen nu de termijn al meer dan drie jaar verstreken is, ten einde rekening te houden met de wens van consumentenbescherming ook op het terrein van de aanduiding van alcoholische dranken?

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz.1.

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie**

(20 oktober 1986)

1 en 3. Het voorstel van de Commissie⁽¹⁾ omvat twee essentiële onderdelen:

- de vermelding van het alcoholgehalte voor dranken met een alcoholgehalte van meer dan 1,2 volumeprocent,
- de vermelding van de lijst van ingrediënten van deze dranken.

De Raad heeft op 26 mei 1986 het eerste onderdeel goedgekeurd bij Richtlijn 86/197/EEG⁽²⁾.

Het tweede onderdeel is nog steeds in bespreking en vermoedelijk zal vóór het einde van dit jaar een besluit worden genomen. Wat dit punt betreft blijft de Commissie volledig bij haar voorstel, maar zij moet constateren dat het bij de meeste delegaties belangrijke bedenkingen oproept.

2. Neen. De Raad dient formeel een besluit te nemen waarbij de vermelding van de ingrediënten voor dranken

met een alcoholgehalte van meer dan 1,2 volumeprocent op communautair niveau verplicht wordt gesteld.

(¹) PB nr. C 281 van 26. 10. 1982, blz. 3.

(²) PB nr. L 144 van 29. 5. 1986, blz. 38.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1069/86

van de heer Pol Marck (PPE — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1986)

(87/C 54/66)

Betreft: Afrikaanse varkenspest

Kan de EG-Commissie mij mededelen, na de ervaring, opgedaan in België en Nederland, welke besluiten kunnen worden getrokken uit:

1. de bestrijding van de ziekte zelf,
2. de behandeling van de producenten (privé-stockering, vernietiging, enz.),
3. de kostprijs van deze operaties,
4. de bestrijding van de oorzaken (keukenafval),
5. de situatie van Spanje.

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(27 oktober 1986)

1. De Afrikaanse varkenspest (AVP) werd begin 1985 in België en in het tweede kwartaal van 1986 in Nederland geconstateerd. Door de krachtige maatregelen van deze beide Lid-Staten kon de ziekte in de kortste tijd in de bedreigde gebieden worden uitgeroeid.

De daarbij opgedane ervaring leert dat beschermingsmaatregelen moeten worden genomen ten aanzien van ieder bedrijf waarin zich van varkenspest verdachte dieren bevinden. Wanneer de aanwezigheid van Afrikaanse varkenspest bevestigd wordt, moet een gesloten gebied worden afgebakend dat voldoende groot is om alle mogelijk besmette bedrijven te omvatten. Het afslachten en vernietigen van alle varkens van de besmette bedrijven moet snel gebeuren zonder dat het virus de kans heeft zich te verbreiden. Daarnaast is het aangewezen, zoals uit het Belgische en het Nederlandse voorbeeld blijkt, serologisch onderzoek naar de ziekte uit te voeren op een steekproef die representatief is voor het varkensbestand van het betrokken gebied, ten einde met het oog op een snelle normalisering van de toestand alle mogelijke virusdragers op te ruimen en de zekerheid te krijgen dat alle overige bedrijven vrij van ziekte zijn.

2 en 3. Om een uitbreiding van de epizoötie te voorkomen na de hervatting van het slachten op 24 maart 1985 (omdat er geen plaats meer in de stallen was), werd voorgeschreven dat het vlees moest worden opgeslagen in afwachting van nationale en communautaire beschermingsmaatregelen voor de afzet van dat vlees. Om echter het economische risico in verband met deze beschermingsmaatregelen, waarvan de opslaghouders toen nog geen kennis hadden, te

ondervangen, werd besloten hun het recht toe kennen deze particuliere voorraden aan het Belgische interventiebureau te verkopen, wanneer zou worden voorgeschreven dat dit vlees een hittebehandeling moest ondergaan of zelfs vernietigd moest worden. Bij Beschikking 85/403/EEG van de Commissie van 19 juli 1985 (¹) werd zulke hittebehandeling inderdaad voorgeschreven. Deze behandeling bestaat in een speciaal, gecontroleerd kookprocédé dat iedere nieuwe besmetting uitsluit, maar waarbij de temperatuur en de duur vergelijkbaar zijn met die van een normaal kookprocédé voor soortgelijke produkten die geen besmettingsgevaar opleveren.

De afzet van het aldus behandelde vlees verliep erg moeilijk en langzaam, omdat mogelijk met het AVP-virus besmette vlees van het overige vlees in het verwerkingsbedrijf gescheiden moest worden gehouden en omdat er bij de handelaren en verdelers psychologische weerstanden tegenover dit vlees waren. Het grootste deel van het opgeslagen vlees werd bijgevolg tegen de toen geldende marktprijs aan het Belgisch interventiebureau verkocht dat het doorverkocht aan verwerkingsbedrijven voor de vervaardiging van vleesbereidingen of aan destructiebedrijven om er vleesmeel van te maken. De prijzen voor de wederverkoop aan de verwerkingsbedrijven werden bij inschrijving bepaald op zowat één derde van de prijzen die golden voor vlees dat niet aan een hittebehandeling onderworpen moest worden, terwijl de destructiebedrijven voor het vlees een spotprijs betaalden. Toch was in augustus 1986, d.i. 18 maanden na het uitbreken van de Afrikaanse varkenspest in België, slechts 33 % van de voorraden voor menselijke consumptie verkocht. De verwerking van het vlees wordt tot einde 1986 voortgezet.

Daarom werd van bij het optreden van Afrikaanse varkenspest in Nederland in april 1986 besloten rechtstreeks over te gaan tot destructie van varkens waarvan de afzet noodzakelijk was, namelijk uitstootbiggen met een gewicht van meer dan 20 kg en slachtvarkens met een gewicht van meer dan 105 kg. Daardoor konden opslagkosten, moeilijkheden bij de afzet en blijvend gevaar voor latere besmetting worden vermeden.

De brutokosten van deze maatregelen kunnen voor België op 2 950 Ecu/ton vlees en voor Nederland op 1 480 Ecu/ton karkasequivalent worden berekend. Netto, na aftrek van de ontvangsten uit verkoop, bedragen de kosten respectievelijk 2 700 en 1 450 Ecu.

4 en 5. Bij de epizoötieën in België en Nederland wordt de insleep van het virus toegeschreven aan het toevallig toedienen van afval van varkensvleesprodukten of aan het vervoederen van niet door een adequate hittebehandeling kiemvrij gemaakte keukenafval.

De insleep van Afrikaanse varkenspest in een Lid-Staat geschiedt meestal via vlees of vooral keukenafval.

Wanneer keukenafval of afval van vleesverwerkende bedrijven aan varkens vervoederd wordt, moeten alle mogelijke voorzorgen worden genomen, zowel bij het

ophalen van het afval, als bij het steriel maken en de distributie ervan. Meer in het bijzonder moet de hittebehandeling plaatsvinden in speciale, streng gecontroleerde, centrale inrichtingen.

Met het oog op de totstandbrenging van de interne markt en de ontwikkeling van het toerisme en het handelsverkeer is het echter duidelijk dat de uitroeiing van de ziekte het beste middel is om ze te voorkomen.

In dat verband blijft het verder enzoötisch vóórkomen van Afrikaanse varkenspest op het Iberische Schiereiland zorgen baren. Daar deze ziekte een permanente bedreiging vormt, heeft de Gemeenschap deelgenomen in de financiering van een nationaal uitroeiingsprogramma in Spanje en in Portugal dat van 1980 tot 1985 liep. Op grond van de daarmee verkregen resultaten zetten de autoriteiten van de betrokken landen thans een intensiever bestrijdingsprogramma op, waarvoor zij financiële bijstand van de Gemeenschap hebben gevraagd. Met dit programma moeten binnen vijf jaar naast instandhouding en uitbreiding van de gebieden die reeds vrij van Afrikaanse varkenspest zijn, nieuwe dergelijke gebieden worden gevormd.

(¹) PB nr. L 228 van 27. 8. 1985, blz. 28.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1078/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1986)

(87/C 54/67)

Betreft: Grenzen van de Mens

Volgens persberichten heeft Japan aan bepaalde staten die aan de jongste top te Tokyo hebben deelgenomen voorgesteld dat zij medewerken aan een grootscheeps burgerprogramma voor onderzoek dat de naam zou dragen „Grenzen van de Mens”.

1. Is de Commissie op de hoogte van het bestaan van een dergelijk programma?
2. Acht de Commissie het met elkaar te verenigen dat enkele Lid-Staten aan dit programma medewerken naast hun deelneming aan de Europese onderzoeksprogramma's?

Antwoord van de heer Narjes

namens de Commissie

(28 oktober 1986)

Door het Japanse Ministerie van Internationale Handel en Industrie (MITI) was inderdaad een voorlopig voorstel uitgewerkt met het oog op eventuele indiening op de Top van Tokio 1986. Ambtenaren van het MITI hadden in dit verband de ter zake bevoegde diensten van alle deelnemers aan de Top gecontacteerd, ook die van de Commissie.

Tenslotte hebben de Japanse autoriteiten het voorstel toch niet aan de Top voorgelegd. De Commissie zal een eventueel Japans initiatief met de grootste aandacht volgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1093/86

van de heer Richard Cottrell (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/68)

Betreft: Ziekte van Alzheimer

Seniel dementia of de ziekte van Alzheimer bedreigt thans de kwaliteit van het leven van een steeds verouderende bevolking in de Gemeenschap. Erkend wordt dat deze ziekte de duizenden bejaarden tot een leven in een inrichting kan veroordelen, waaraan zij nooit meer zullen kunnen ontsnappen, tenzij en totdat een remedie tegen deze ziekte wordt gevonden. Op korte termijn wordt een drastische verbetering van de opvangvoorzieningen nagestreefd. Optimaal zou echter zijn dat de Gemeenschap het onderzoek naar een remedie coördineert door de vooruitgang bij het onderzoek mede op de voet te volgen en het onderzoek te stimuleren. Erkent de Commissie dat de ouderen in de Gemeenschap op gelijke voet als de jongeren dienen te worden behandeld en zal zij dan ook zo spoedig mogelijk financiële middelen beschikbaar stellen om de ziekte van Alzheimer te bestrijden?

Antwoord van de heer Narjes

namens de Commissie

(31 oktober 1986)

De Commissie erkent ten volle dat de ouderen in de Gemeenschap op gelijke voet met de jongeren dienen te worden behandeld, en daarom moeten worden beschermd tegen ziekten, zoals seniele dementia, die de kwaliteit van hun bestaan bedreigen.

In het kader van het Medisch Onderzoekprogramma van de Gemeenschap (1982-1986) stimuleert de Commissie de coördinatie van biologisch onderzoek naar het verouderingsprogramma van de hersenen, welk onderzoek volledig door de Lid-Staten wordt uitgevoerd en gefinancierd. In 1985 werd de coördinatie uitgebreid tot onderzoek naar dementia, inclusief de ziekte van Alzheimer. Nieuwe inzichten in de aetiologie daarvan werden verworven en maakten de organisatie van een gecoördineerd project mogelijk, dat gericht is op de verbetering van vroegtijdige diagnose en behandeling van de ziekte van Alzheimer. Ongeveer 20 Europese instellingen zullen, in nauwe samenwerking met de Task Force of the National Institutes of Health (Verenigde Staten), hun onderzoek bundelen ten

dienste van een zo vroeg mogelijke bestrijding van het degeneratieproces als gevolg van deze ziekte, dat leidt tot „onomkeerbare” beschadiging van de hersenen.

Naar verwacht zal dit project volledig operationeel zijn en zijn eerste resultaten opleveren in het kader van het Coördinatieprogramma voor medisch onderzoek voor de jaren 1987-1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1109/86

van de heer George Cryer (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/69)

Betreft: Schadeloosstelling voor de gevolgen van de inkrimping van de mijnindustrie

Kan de Commissie mededelen of eigenaren van onroerend goed enige vergoeding uit de communautaire fondsen hebben ontvangen voor schade als gevolg van door mijnbouw veroorzaakte verzakkingen en zo ja, kan er een lijst worden opgesteld van de betrokken landen en de uitbetaalde bedragen?

Antwoord van de heer Varfis

namens de Commissie

(7 oktober 1986)

De Commissie betaalt geen vergoedingen voor schade aan eigendommen als gevolg van door mijnbouw veroorzaakte verzakkingen. Claims in dit verband worden binnen het wettelijk kader van de betrokken Lid-Staten afgehandeld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1114/86

van de heer Carlos Robles Piquer (ED — E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/70)

Betreft: Oprichting van een administratieve rechtbank van eerste aanleg

De toetreding van twee nieuwe Lid-Staten zal ongetwijfeld tot gevolg hebben dat het aantal zaken dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen te behandelen krijgt, aanzienlijk toeneemt, met alle nadelige gevolgen van dien voor de snelle behandeling van zaken alsmede voor de werklast van de betrokken ambtenaren die aanzienlijk meer taken zullen moeten verrichten.

Om die reden dient opnieuw te worden aangedrongen op een politiek akkoord inzake de oprichting van een

administratieve rechtbank van eerste aanleg opdat het Hof van Justitie zich in tweede instantie met zaken kan belasten.

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met de voorbereiding van een eventueel politiek akkoord ter zake, en of zij het nodig acht dat het proces tot oprichting van een dergelijke administratieve rechtbank van eerste aanleg wordt bespoedigd ten einde de procedures bij het Hof soepeler te laten verlopen?

Antwoord van de heer Delors

namens de Commissie

(20 oktober 1986)

De door de Lid-Staten van de Gemeenschappen ondertekende Europese Akte, die in werking zal treden nadat zij door alle Lid-Staten is bekrachtigd, voorziet in een wijziging van de drie verdragen ten einde het de Raad mogelijk te maken aan het Hof van Justitie een gerecht toe te voegen dat in eerste aanleg kennis neemt van bepaalde zaken. Het besluit daartoe moet door de Raad met eenparigheid van stemmen op verzoek van het Hof van Justitie en na raadpleging van de Commissie en het Europees Parlement worden genomen (zie de artikelen 4, 11 en 26 van de Europese Akte). Het Hof van Justitie is derhalve de Instelling die na de inwerkingtreding van de Europese Akte het initiatief tot deze stap moet nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1116/86

van de heer Luis Perinat Elio (ED — E)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(2 september 1986)

(87/C 54/71)

Betreft: Verschijningsverbod voor onbepaalde duur voor het Nicaraguaanse dagblad *La Prensa*

Als een nieuwe stap op weg naar hun doel om de vrijheid van het Nicaraguaanse volk te beknotten, heeft de Sandinistische regering zeer onlangs een verschijningsverbod voor onbepaalde duur opgelegd aan het Nicaraguaanse dagblad *La Prensa*, de enige oppositiekrant die nog in dit Middenamerikaanse land verscheen.

Gezien de aantasting van de persvrijheid in dit land is het zeer verontrustend te zien met welk tempo de Sandinistische regering dit land naar een ijzeren Linkse dictatuur voert, waar de mensenrechten voortdurend worden geschonden, zoals dergelijke dictaturen, zoals wij allemaal weten, plegen te doen.

Kunnen de ministers van Buitenlandse Zaken mededelen of zij het dienstig achten hun protest en hun bezorgdheid kenbaar te maken over een ondemocratische maatregel als het opleggen van een verschijningsverbod voor onbepaalde duur aan het dagblad *La Prensa*, alsmede over alle maatregelen van de Sandinistische regering die de vrijheden van het Nicaraguaanse volk aanzienlijk inperken?

Antwoord*(16 januari 1987)*

De Twaalf hebben er herhaaldelijk op gewezen dat duurzame vrede in Centraal Amerika huns inziens gegrondvest moet zijn op democratie en de volledige naleving van de rechten van de mens in de gehele regio. Voor de bloei van de democratie is persvrijheid duidelijk van het grootste belang.

De Twaalf zien de in februari 1987 in Guatemala te houden Ministeriële bijeenkomst met de landen van Centraal Amerika en van de Contadora-groep als een gelegenheid om opnieuw te wijzen op het belang dat de Twaalf aan naleving van bovengenoemde beginselen hechten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1123/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S — B)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

*(2 september 1986)**(87/C 54/72)**Betreft: Standpunt van Europa inzake Zuid-Afrika*

Kunnen de ministers mededelen waarom hun standpunt inzake Zuid-Afrika terughoudender is dan de aanbeveling van de groep van Wijzen van het Gemenebest, die sancties als de enige pressiemogelijkheid beschouwd?

Zijn de ministers niet van mening dat, te oordelen naar de reacties van de vertegenwoordigers van de zwarte bevolking van Zuid-Afrika en Monseigneur Desmond Tutu, de reis van Sir Geoffrey Howe, Brits minister van Buitenlandse Zaken, volkomen zinloos is? Zou het niet beter zijn deze reis af te gelasten en spoedig een bijeenkomst van de Europese ministers van Buitenlandse Zaken te beleggen om spoedmaatregelen te treffen?

Kan, ten slotte, de mogelijkheid niet worden overwogen dat Europa maatregelen neemt welke de bevolkingsgroepen in Zuid-Afrika treffen, die het meest afwijzend staan tegenover de ontmanteling van het apartheidssysteem, bij voorbeeld in de landbouwsector?

Hoewel de uitvoer van landbouwproducten voor de economie van het land slechts van gering belang is, zijn het echter wel de bevolkingsgroepen die voor hun inkomen in de eerste plaats van de landbouw afhankelijk zijn, die de instandhouding van de hardste vorm van apartheid voorstaan?

Antwoord*(19 januari 1987)*

De geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar het antwoord op mondelinge vraag nr. 284 van mevrouw Castle.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1142/86

van de heer François Roelants du Vivier (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(2 september 1986)**(87/C 54/73)**Betreft: Maïsmarkt*

Klopt het inderdaad

1. dat de Commissie in juli 1985 toestemming heeft gegeven om op grote schaal Amerikaanse maïs in te voeren tegen een douanetarief van bijna nul,
2. dat deze importen hebben geleid tot een val van de marktprijs van maïs in Frankrijk en dat de Franse producenten in mei 1986 met een graanvoorraad zaten van meer dan 800 000 ton, waarvoor zij alleen nog maar de interventieprijzen van de Europese Economische Gemeenschap konden bedingen,
3. dat de Gemeenschap de opslag van deze „Franse” maïs dus gedurende tal van maanden gaat financieren en vervolgens subsidies gaat verlenen om deze maïs op de wereldmarkt af te zetten?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(30 september 1986)

1. Aan het einde van het graanverkoopseizoen 1984/1985, in juli 1985, zijn maïsimportcertificaten afgegeven voor in totaal ongeveer 1 miljoen ton. In totaal zijn voor dat verkoopseizoen echter certificaten afgegeven voor een geringere hoeveelheid dan voor de voorgaande verkoopseizoenen, namelijk voor in totaal 3,3 miljoen ton. In 1983/1984 is voor de meeste certificaten een heffing van 96 Ecu per ton toegepast, d.w.z. ongeveer de helft van de communautaire interventieprijzen. Het is derhalve niet juist dat toestemming is gegeven om op grote schaal Amerikaanse maïs in te voeren tegen een douanetarief van bijna nul. Het kan voorts zijn nut hebben eraan te herinneren dat de Commissie de invoerheffingen vaststelt, die het verschil overbruggen tussen de drempelprijs en de prijs c.f. Rotterdam volgens de vastgestelde regels. Aangezien de graanprijzen op de markt van de Gemeenschap normaliter aanzienlijk beneden de drempelprijzen liggen houdt de toepassing van dit systeem een duidelijke preferentie in

voor de afzet van graan uit de Gemeenschap. De heffing varieert uiteraard naargelang van het prijsverloop op de wereldmarkt en de koers van de Amerikaanse dollar ten opzichte van de Europese munteenheden.

2. Het is juist dat in Frankrijk in mei 1986 400 000 ton maïs bij de interventie is overgenomen en dat in juli 1986 een inschrijving voor de uitvoer van 200 000 ton interven-tiemaïs is gehouden.

De belangrijkste oorzaak van deze ongebruikelijke inter-ventie is de daling van het verbruik van maïs voor de diervoeding, welke voor een deel is toe te schrijven aan de interessantere prijzen voor andere granen.

3. Tijdelijke opslag en toekenning van uitvoerrestituties zijn elementen van de thans geldende gemeenschappelijke marktordening voor granen.

Krachtens artikel 36 van het EEG-Verdrag mag een Lid-Staat een invoerverbod of invoerbepalingen uitvaardigen uit hoofde onder andere van de bescherming van de gezondheid of het leven van personen. Naar verluidt heeft de Health and Safety Executive van het Verenigd Konink-rijk overigens de nodige maatregelen genomen om het publiek te beschermen tegen de aan Chinees vuurwerk verbonden gevaren.

Het aantal ongevallen in het Verenigd Koninkrijk is inderdaad zorgwekkend hoog, maar, aangezien het een typisch Britse traditie is om in de bedoelde periode vuurwerk af te steken, doet het probleem zich volgens de Commissie in de overige Lid-Statens in veel mindere mate voor. Via het communautair informatiesysteem over ongevallen waarbij gebruiks- en verbruiksprodukten betrokken zijn ⁽¹⁾ moeten te zijner tijd nauwkeuriger gegevens beschikbaar komen, aan de hand waarvan de Commissie dan de behoefte aan desbetreffende maat-regelen op Gemeenschapsniveau zal kunnen evalueren.

⁽¹⁾ PB nr. L 109 van 26. 4. 1986, blz. 27.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1152/86

van de heer Terence Pitt (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/74)

Betreft: Verkoop van vuurwerk aan kinderen

Is de Commissie ervan op de hoogte dat Westduitse bedrijven vuurwerk uit China importeren, dit van nieuwe etiketten voorzien en wederuitvoeren naar hun afnemers in het Verenigd Koninkrijk?

Is zij er tevens van op de hoogte dat Hare Majesteits inspecteur van explosieven in het Verenigd Koninkrijk geen monsters van in oktober in de Bondsrepubliek Duitsland ingevoerd en naar het Verenigd Koninkrijk weder-uitgevoerd Chinees vuurwerk kon controleren wegens artikel 30 van het EEG-Verdrag op grond waarvan tussen Lid-Statens verhandeld vuurwerk niet mag worden gecon-troleerd?

Is het haar ten slotte bekend dat 4 000 jongeren in het Verenigd Koninkrijk in de vier weken voor 5 november vorig jaar door vuurwerk werden gewond en dat 968 van hen in het ziekenhuis moesten worden opgenomen? Is zij voornemens een Richtlijn op te stellen volgens welke alleen winkels met vergunning en adequate uitstalling vuurwerk mogen verkopen aan personen ouder dan 18 jaar?

Antwoord van de heer Varfis

namens de Commissie

(23 oktober 1986)

De Commissie is niet op de hoogte van de feiten die in de eerste alinea van de vraag zijn beschreven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1160/86

van mevrouw Raymonde Dury (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/75)

Betreft: Gebruik van phenothiazine bij jonge kinderen

In haar antwoord in de plenaire vergadering van 14 januari 1986 op een mondelinge vraag over phenothiazine (H-655/85) ⁽¹⁾ kondigde de Commissie een bijeenkomst van het Comité voor farmaceutische specialiteiten in de maand januari aan met als agendapunt „een nauwkeurig onder-zoek naar de aanbevolen voorzorgsmaatregelen voor het gebruik van deze produkten”.

1. Kan de Commissie mededelen hoe de gedachtenwisse-ling in de bijeenkomst van het Comité voor farmaceuti-sche specialiteiten in januari is verlopen?
2. Kan zij mededelen of het Comité voor farmaceutische specialiteiten tot conclusies is gekomen ten aanzien van de aanbevelingen voor het gebruik van phenothiazine bij jonge kinderen en zo ja, of en wanneer de Lid-Statens hiervan op de hoogte zijn gebracht?

⁽¹⁾ *Handelingen van het Europees Parlement* nr. D2-334 (janua-ri 1986).

**Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(15 oktober 1986)**

1. De besprekingen in het Comité voor farmaceutische specialiteiten in januari 1986 over een mogelijk verband tussen de toediening van siropen die phenothiazinederivaten bevatten en het optreden van wiegedood bevestigden de voorlopige conclusies waartoe het Comité op zijn vergadering van november 1985 was gekomen en die in antwoord op haar schriftelijke vraag nr. 1945/85 (1) aan het geachte Parlements lid werden medegedeeld. Volgens de informatie waarover het Comité beschikt zijn de hypothesen omtrent een mogelijk verband tussen wiegedood en de toediening van bepaalde categorieën geneesmiddelen gedurende verscheidene jaren door de nationale geneesmiddelenbewakingscentra onderzocht, maar worden zij niet door het beschikbare bewijsmateriaal bevestigd. Alle sedativa blijken gevaar voor apnoe in te houden wegens hun depressieve werking op het ademhalingsstelsel. Bovendien blijken de gesignaleerde ongevallen het gevolg te zijn van het niet in acht nemen van de in de bijsluiting gegeven aanwijzingen en met name van de waarschuwingen voor gevaar van vergiftiging bij het verstrekken van te grote doses.

2. Voorts heeft het Comité een uitvoerige informatie-uitwisseling gehouden over de verschillende voorzorgsmaatregelen die door de Lid-Statens zijn genomen inzake het gebruik van phenothiazinederivaten voor baby's. Deze maatregelen omvatten een contra-indicatie voor baby's van minder dan één à twee jaar, een speciale toedieningsvorm voor baby's, waarschuwingen in de produktbeschrijving ten behoeve van artsen of patiënten, beperking van de beschikbaarheid van deze preparaten (uitsluitend op voorschrift). Het comité heeft de Lid-Statens echter geen enkele specifieke maatregel betreffende het gebruik van phenothiazinederivaten voor baby's of jonge kinderen aanbevolen.

(1) PB nr. C 130 van 28. 5. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1168/86

van de heer François Roelants du Vivier (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/76)

Betreft: BICEP-programma en Europese Economische Gemeenschap

Wat is de huidige situatie met betrekking tot het Amerikaanse BICEP-programma voor subsidiëring van de uitvoer van Amerikaanse landbouwprodukten (begunstigde landen, afgezette hoeveelheden, betrokken produkten)?

Hoe ontwikkelt zich daarnaast de uitvoer van landbouwprodukten uit de Europese Economische Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(27 oktober 1986)**

De tenuitvoerlegging van het Export Enhancement Programme van de Verenigde Staten (soms geciteerd als het „BICEP“-Programma) omvat twee afzonderlijke stadia. Het eerste houdt de bekendmaking in van een aankondiging waarin een bepaalde maximumhoeveelheid van een gespecificeerd produkt wordt genoemd dat voor uitvoer naar een bepaald land beschikbaar is. In het volgende stadium worden op grond van een bepaalde aankondiging aan met name genoemde exporteurs nauwkeurig omschreven hoeveelheden onder gunstige voorwaarden voor uitvoer beschikbaar gesteld. In de bijgevoegde tabel wordt de situatie per 1 augustus 1986 met betrekking tot de tenuitvoerlegging van het programma weergegeven.

De uitvoer van landbouwprodukten uit de Gemeenschap is zich sedert de invoering van het Export Enhancement Programme in stijgende lijn blijven ontwikkelen. Dit geldt ook voor de belangrijkste produkten die tot op heden in dit programma de voornaamste plaats innamen, namelijk tarwe en tarwebloem. Het aandeel van de Europese Gemeenschap in de invoer van tarwe en tarwebloem in de gezamenlijke onder het programma vallende landen, die van oudsher deze produkten van de Gemeenschap betrekken, is sedert de invoering van het programma niet verminderd. Bovendien nam de uitvoer van tarwe en tarwebloem van de Europese Gemeenschap naar alle derde landen gezamenlijk in 1985/1986 naar verhouding toe, ofschoon deze als gevolg van een aanzienlijke vermindering van de totale omvang van de internationale handel in deze produkten in absolute cijfers uitgedrukt geringer was dan in het voorafgaande jaar.

Bestemming van de uitgevoerde produkten	Aangekondigde hoeveelheid	Toegekende hoeveelheid
<i>Tarwe (ton)</i>		
Algerije	2 000 000	1 000 000
Benin	45 000	20 000
Egypte	1 564 500	1 264 500
Jordanië	150 000	150 000
Marokko	1 500 000	890 000
Filippijnen	150 000	150 000
Senegal	100 000	0
Sri Lanka	125 000	50 000
Syrië	700 000	0
Tunesië	300 000	175 000
Turkije	1 006 600	506 600
Jemen	100 000	50 000
Joegoslavië	400 000	320 000
Zaire	80 000	80 000
Totaal	8 221 100	4 656 100

Bestemming van de uitgevoerde producten	Aangekondigde hoeveelheid	Toegekende hoeveelheid
<i>Tarwemeel (ton)</i>		
Algerije	100 000	0
Egypte	600 000	600 000
Irak	150 000	75 000
Filippijnen	100 000	50 000
Jemen	150 000	31 500
Zaire	94 000	79 000
Totaal	1 194 000	835 500
<i>Griesmeel (ton)</i>		
Algerije	250 000	0
<i>Gerst (ton)</i>		
Algerije	500 000	0
Israël	200 000	5 200
Jordanië	60 000	0
Saoedie-Arabië	500 000	500 000
Totaal	1 260 000	505 200
<i>Gerstemout (ton)</i>		
Nigeria	100 000	4 400
<i>Rijst (ton)</i>		
Jordanië	40 000	22 700
<i>Mengvoer voor pluimvee (ton)</i>		
Jemen	150 000	0
<i>Diepgevroren vlees van pluimvee (ton)</i>		
Egypte	43 000	28 000
<i>Plantaardige olie (ton)</i>		
India	25 000	0
<i>Melkvee (dieren)</i>		
Algerije	5 000	0
Egypte	6 000	0
Indonesië	7 500	0
Irak	6 500	0
Marokko	4 000	0
Tunesië	4 000	0
Turkije	5 000	0
Totaal	38 000	0
<i>Eieren (kisten)</i>		
Algerije	1 388 889	0

SCHRIJFTELIJKE VRAAG Nr. 1175/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/77)

Betreft: Dubbele mantel bij hogedruk-waterreactoren (PWR)

Het is de Commissie ongetwijfeld bekend dat de electriciteitsproducenten bij alle bewijsvoeringen betreffende de veiligheid van hogedruk-waterreactoren (vgl. Tsjernobyl) zijn uitgegaan van de aanwezigheid van een dubbele mantel.

Is de Commissie voornemens een voorstel voor een richtlijn in te dienen om te komen tot doeltreffende voorschriften voor een dubbele mantel?

Antwoord van de heer Mosar

namens de Commissie

(3 november 1986)

De veiligheid van een PWR-centrale is niet uitsluitend gebaseerd op de aanwezigheid van een enkelvoudige of dubbele insluiting, hoewel een dergelijke insluiting uiteraard bijdraagt tot de veiligheid van de centrales; met name vormt de insluiting bij ernstige reactorongevallen een barrière tussen de uit de primaire kringloop vrijkomende radioactieve stoffen en de omgeving.

De globale veiligheid van een centrale wordt bepaald door tal van factoren, waaronder de insluitconstructies.

Binnenkort zal de Commissie, zoals aangekondigd in de „Kadermededeling” ⁽¹⁾, een mededeling aan de Raad voorleggen over de door haar op dit gebied getroffen maatregelen die zijn gebaseerd op de resolutie van de Raad van 22 juli 1975 betreffende „de technologische vraagstukken in verband met de veiligheid van kerninstallaties”.

⁽¹⁾ Doc. COM (86) 327 def. van 16 juni 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1176/86
van mevrouw Anne-Marie Lizin (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (2 september 1986)
 (87/C 54/78)

Betreft: Controle van incidentele werknemers en kerncentrales

Is de Commissie voornemens een specifieke regeling te treffen om te komen tot Europese voorschriften voor de gezondheidscontrole (stralingsbescherming) bij personen die incidenteel in een kerncentrale werken?

Antwoord van de heer Clinton Davis
namens de Commissie
 (30 oktober 1986)

Incidentele werknemers vallen, net als andere werknemers bij kerncentrales, onder het toepassingsveld van de basisnormen die zijn neergelegd in de Richtlijn van de Raad van 15 juli 1980 ⁽¹⁾ laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn van de Raad van 3 september 1984 ⁽²⁾. De Commissie is er zich evenwel van bewust dat de toepassing van de basisnormen in het geval van incidentele werknemers bij kerninstallaties soms moeilijk is gebleken. Ten einde verbetering in deze situatie aan te brengen heeft de Commissie derhalve in haar mededeling aan de Raad betreffende de uitwerking van communautaire maatregelen voor de toepassing van hoofdstuk III van het Euratom-Verdrag (Gezondheid en veiligheid) ⁽³⁾ te kennen gegeven dat zij een speciaal voorstel denkt te formuleren om te garanderen dat incidentele werknemers, speciaal grensarbeiders, afdoend worden beschermd.

⁽¹⁾ PB nr. L 246 van 17. 9. 1980, blz. 1. Richtlijn 80/836/Euratom.
⁽²⁾ PB nr. L 265 van 5. 10. 1984, blz. 4. Richtlijn 84/467/Euratom.
⁽³⁾ Doc. COM(86) 434 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1185/86
van de heer Horst Seefeld en Dieter Rogalla (S — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (2 september 1986)
 (87/C 54/79)

Betreft: EG-Verordening inzake franchise voor reisbagage
 Deelt de Commissie onze opvatting dat de EG-Verordening inzake franchise voor reisbagage zodanig moet worden verruimd dat, naar het voorbeeld van persoonlijke

reisbagage, evenmin invoerrechten verschuldigd zijn over bagage die niet door de reiziger persoonlijk wordt meegenomen, maar vooraf of achteraf wordt verstuurd?

Wat denkt de Commissie te doen om deze verruiming mogelijk te maken?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
 (15 oktober 1986)

Volgens artikel 45 van Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad ⁽¹⁾ wordt gewoonlijk onder persoonlijke bagage van een reiziger verstaan die bagage welke de reiziger in staat is bij de douane aan te bieden wanneer hij in de Gemeenschap aankomt. Op dat tijdstip namelijk is de douane gemakkelijk in staat na te gaan of de reiziger al dan niet voldoet aan de voorwaarden voor het verlenen van vrijstelling.

Gelet op de onzekerheden van het vervoer van reizigersbagage, met name per vliegtuig, heeft artikel 45 van Verordening (EEG) nr. 918/83 de vrijstelling uitgebreid tot de goederen die zich bevinden in de bagage die, hoewel geregistreerd bij zijn vertrek, om de een of andere reden de reiziger niet op zijn reis kon vergezellen, en pas later te bestemder plaatse aankomt.

De tenuitvoerlegging van deze bepaling brengt toch wel praktische moeilijkheden mee, wanneer de douane zich ervan moet vergewissen dat de reiziger niet tweemaal van de vrijstelling profiteert (wanneer hij met zijn handbagage aankomt, bij voorbeeld, en wanneer zijn ingeschreven bagage arriveert). De daartoe te verrichten controle is moeilijk, en wordt door de reizigers als onaangenaam ervaren. Deze situatie is niet bevorderlijk voor het uitbreiden van de vrijstelling tot de bagage die vóór of na het tijdstip waarop de reiziger daadwerkelijk zijn reis met bestemming de Gemeenschap onderneemt, wordt verzonden.

Deze stand van zaken is volkomen in overeenstemming met de ter zake geldende internationale bepalingen, met name met bijlage F3 van de onder auspiciën van de Internationale Douaneraad gesloten Overeenkomst van Kyoto, en met besluit-aanbeveling van de Raad van de OESO dd. 27 november 1985 betreffende het beleid op het gebied van het internationaal toerisme.

⁽¹⁾ PB nr. L 105 van 23. 4. 1983, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1198/86

van de heer Arturo Escuder Croft (ED — E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 54/80)

Betreft: Verbetering van het werkmilieu

De Raad heeft te kennen gegeven het merkmilieu te willen verbeteren.

Kan de Commissie mededelen welke acties zij in 1986 heeft voltooid en welke zij in de nog resterende maanden van dit jaar voornemens is ten uitvoer te leggen om de verbetering van het werkmilieu en de opleiding en voorlichting van de werknemers op het gebied van de gezondheid te bevorderen?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie
(22 oktober 1986)

In 1984 heeft de Raad een tweede vijfjarig actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake de veiligheid en de gezondheid op het werk goedgekeurd ⁽¹⁾. Dichappen inzake de veiligheid en de gezondheid op het werk goedgekeurd ⁽²⁾. Dit betreft de volgende sectoren:

- bescherming tegen gevaarlijke stoffen,
- ergonomische maatregelen, bescherming tegen ongevallen en andere gevaren,
- vorming en informatie,
- statistische gegevens,
- onderzoek,
- internationale samenwerking.

Voor de tenuitvoerlegging van dit programma worden jaarlijkse werkplannen opgesteld met bijstand van het Raadgevend Comité voor de Veiligheid, de Hygiëne en de Gezondheidsbescherming op de Arbeidsplaats en na overleg met de Lid-Staten. Het plan voor 1986 behelst 29 specifieke acties binnen deze zeven sectoren.

Deze jaarlijkse werkplannen worden niet gepubliceerd, maar exemplaren ervan worden in januari van elk jaar toegezonden aan het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité terwijl tevens exemplaren beschikbaar zijn op verzoek. Een afschrift van het werkplan van 1986 wordt toegezonden aan het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement.

De Commissie is tevens voornemens acties op andere gebieden in verband met de arbeidsomstandigheden voor te stellen die meer rechtstreeks verband houden met de organisatie van het werk; dit zal geschieden in een voor het eind van het jaar aan de Raad voor te leggen mededeling.

⁽¹⁾ PB nr. C 67 van 8. 3 1984, blz. 2-4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1207/86

van de heer Arturo Escuder Croft (ED — E)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 54/81)

Betreft: Bevordering van het verbruik van olijfolie

De toetreding van Spanje en Portugal tot de Europese Economische Gemeenschap heeft de economische bijdrage en de steun van de Lid-Staten in de Internationale Olijfolieovereenkomst aanzienlijk doen toenemen.

Is de Commissie voornemens reclamecampagnes voor het verbruik van olijfolie te stimuleren ten einde te trachten de overschotten in de Europese Economische Gemeenschap te verminderen en de uitvoer van dit produkt te vergroten, hetzij via de Internationale Olijfolieovereenkomst dan wel rechtstreeks?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie
(9 oktober 1986)

De toetreding van Spanje en Portugal tot de Gemeenschap alsmede de totstandkoming van een nieuwe internationale Olijfolie- en Tafelolijvenovereenkomst, zal tot gevolg hebben dat de financiële bijdrage van de Europese Economische Gemeenschap als zodanig en niet van de Lid-Staten zoals het geachte Parlementslid stelt, aanzienlijk zal toenemen.

De Commissie is voornemens de campagnes voor de bevordering van het gebruik van olijfolie te bevorderen, zowel rechtstreeks als via de internationale Olijfolieraad (het orgaan dat het beheer voert over bovengenoemde overeenkomst).

Daartoe heeft de Commissie:

- a) in het kader van de onderhandelingen over bovengenoemde nieuwe overeenkomst namens de Europese Economische Gemeenschap voorgesteld het propagandafonds te verhogen van 300 000 US dollar tot 600 000 US dollar. Dit voorstel is goedgekeurd.
- b) voor het verkoopseizoen 1985/1986 voorgesteld om het steunpercentage op het verbruik van olijfolie te verhogen van 4 % (1984/1985) tot 7 %. De Raad heeft dit voorstel goedgekeurd. De bedragen die ten gevolge van deze goedkeuring worden uitgekeerd zijn bestemd voor de financiering van maatregelen ter stimulering van het verbruik van olijfolie zowel binnen de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap als op de belangrijkste consumptiemarkten in de wereld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1216/86

van de heer José Happart (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/82)

Betreft: Gebruik van stikstof

Kan de Commissie mededelen wat de gevolgen zouden zijn voor de landbouwoverschotten, indien de hoeveelheid stikstofhoudende kunstmest die in de landbouw voor alle plantaardige en dierlijke produkties wordt gebruikt, met 50 % werd verminderd?

Kan zij het bedrag aangeven dat aldus zou worden bespaard, enerzijds doordat er geen stikstofhoudende kunstmest wordt aangekocht en anderzijds doordat de landbouwoverschotten als gevolg van het geringere gebruik van stikstofhoudende kunstmest sterk zullen dalen?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(16 oktober 1986)

Het gestegen gebruik van stikstofhoudende kunstmest in de landbouw heeft zeker bijgedragen tot de toeneming van de communautaire landbouwproductie en bijgevolg, althans in sommige sectoren, tot de toeneming van de landbouwoverschotten. Het is derhalve waarschijnlijk dat een vermindering van de gebruikte hoeveelheid stikstofhoudende kunstmest met 50 % vergaande consequenties zou hebben, niet alleen voor de opbrengst en het productiepeil van de verschillende teelten maar ook voor de vruchtwisseling en de oriëntatie van de produktie in de Europese landbouw als geheel.

Het effect van een dergelijke vermindering op de landbouwoverschotten en a fortiori op de aldus gerealiseerde budgettaire besparingen is echter niet gemakkelijk met enige nauwkeurigheid te ramen. Enerzijds bestaat er immers voor de gehele Europese landbouw geen eenduidige en uniforme relatie tussen de gebruikte hoeveelheid stikstof en de produktie. Die relatie varieert niet alleen al naar het produkt maar ook naar de grondsoort, de variëteit van het zaaigoed, het aandeel van andere meststoffen, enz. Anderzijds is het duidelijk dat men bij een dergelijke raming niet uitsluitend rekening zou moeten houden met de directe gevolgen van de vermindering van het stikstofgebruik voor de produktie, maar eveneens met de indirecte gevolgen van een dergelijke verandering voor de aanwending van de middelen in de Europese landbouw, hetgeen praktisch niet in te schatten is.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1217/86

van mevrouw Anne-Marie Lizin (S — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/83)

Betreft: Publikatie van aankondigingen van personeelsaanwerving van de Commissie in de Belgische dagbladen (662/IX/84-FR)

In een door het Directoraat-generaal Personeelszaken en Algemeen Beheer uitgegeven folder wordt een lijst verstrekt van de Belgische dagbladen waarin de aanwervingen van personeel doorgaans worden aangekondigd. Deze lijst bevat één Franstalige krant uit de hoofdstad, zeven Nederlandstalige kranten, waaronder verscheidene provinciebladen, maar geen enkele Waalse krant.

Kan de Commissie mededelen aan de hand van welke criteria deze lijst is opgesteld?

Deelt zij niet mijn mening dat er sprake is van discriminatie bij de verspreiding van de aankondigingen van personeelsaanwerving?

Welke maatregelen denkt de Commissie onverwijld te nemen om zo spoedig mogelijk een einde te maken aan deze flagrante onrechtvaardigheid en de aankondigingen van personeelsaanwerving op billijke wijze over de Waalse, Vlaamse en Brusselse kranten te verspreiden.

Antwoord van de heer Christophersen

namens de Commissie

(16 oktober 1986)

De publiciteit rond de vergelijkende onderzoeken voor personeelsaanwerving van de Commissie in de geschreven pers van de twaalf Lid-Statens heeft tot enig doel een zo groot mogelijk aantal potentiële kandidaten te bereiken; de advertenties worden geplaatst in samenwerking met gespecialiseerde bureaus hetzij in de pers met grote oplage (algemeen georiënteerde bladen voor de betrekkingen van administrateur, assistent, secretaresse), hetzij in de gespecialiseerde pers (informatici, landbouwkundigen) of in de internationale pers (tolken).

Bij dit louter functionele principe komen nog strikte budgettaire beperkingen die een belemmering vormen om meerdere publikaties tegelijkertijd uit te brengen.

In deze situatie en in een geest van volstrekte neutraliteit beweert de Commissie in geen geval de gehele pers in de Lid-Statens te bestrijken.

Het spreekt vanzelf dat de Commissie, in de mate van het mogelijke, erop toeziet dat elke Lid-Staat geheel door de publiciteit wordt bestreken, met name daar waar één enkele krant niet landelijk wordt gelezen.

De Commissie schakelt momenteel voor haar advertenties slechts twee Belgische kranten in: *Le Soir* en *De Standaard*,

die respectievelijk een oplage van 250 000 en 295 000 exemplaren hebben.

Het plaatsen van een advertentie in deze twee kranten houdt automatisch in dat deze ook in de andere kranten van die groep verschijnt, te weten met name in *La Lanterne*, *Handelsblad*, *Het Nieuwsblad* en *De Gentenaar*.

In de door het geachte Parlementslid genoemde folder gaat het om deze lijst van dagbladen. Deze folder wordt overigens bijgewerkt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1225/86

van de heer David Martin (S — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/84)

Betreft: Jaarverslag van de Rekenkamer over 1983

In hoofdstuk 7.41 van haar jaarverslag over het begrotingsjaar 1983 verklaart de Rekenkamer onder andere:

„Bij een controlebezoek aan Schotland is geconstateerd dat van de 22 ondernemingen, waarvoor besluiten tot verlening van steun ten bedrage van ruim 21 miljoen pond sterling waren genomen, slechts één het gestelde doel ten aanzien van de werkgelegenheid bereikt”.

Kan de Commissie de 22 bezochte ondernemingen noemen, alsook de onderneming die het doel ten aanzien van de werkgelegenheid heeft bereikt?

Antwoord van de heer Pfeiffer

namens de Commissie

(28 oktober 1986)

In het algemeen dient erop te worden gewezen dat de in de Lid-Statens verrichte controles met betrekking tot de door het Europees Fonds Regionale Ontwikkeling (EFRO) gefinancierde maatregelen van vertrouwelijke aard zijn. Voorts deelt de Rekenkamer de resultaten van haar onafhankelijke controles ter plaatse niet in detail aan de Commissie mede. Deze is dus niet bij machte om de namen van de in punt 7.41 van het jaarverslag van de Rekenkamer over het begrotingsjaar 1983 bedoelde firma's te noemen.

De Commissie herinnert tevens aan haar antwoord ⁽¹⁾ op de opmerking van de Rekenkamer betreffende het niet bereiken van de inzake arbeidsplaatsen door de bedoelde Schotse bedrijven gestelde streefcijfers, waarin zij opmerkte dat de prognoses voor de arbeidsplaatsen die in de verzoeken om EFRO-steun worden opgenomen slechts oriënterende waarde hebben en dat sancties vanwege het feit dat er zich verschillen voordoen tussen de ramingen en de werkelijk gecreëerde of in stand gehouden arbeids-

plaatsen niet gerechtvaardigd zijn wanneer de investering waarvoor EFRO-steun is verleend volgens de plannen is verlopen en aan alle in de verordening gestelde voorwaarden is voldaan.

(¹) PB nr. C 348 van 31. 12. 1984, blz. 210, punten 7.40 tot 7.42.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1240/86

van de heer François Roelants du Vivier (ARC — B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/85)

Betreft: Bacterievuur

Dit jaar worden de Belgische vruchtbomen opnieuw door bacterievuur geteisterd.

Deze ziekte grijpt thans de appelbomen aan terwijl zij vroeger vooral de meidoorns en de perelaars aantastte. Er wordt geschat dat thans in de provincie Luik 90 % van de boomgaarden aangetast is; 60 000 perelaars zijn reeds gerooid.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij over cijfers beschikt waaruit de omvang van de epidemie in de verschillende regio's van de Gemeenschap blijkt?
2. wat de stand van het onderzoek naar bestrijdingsmiddelen tegen het bacterievuur is?
3. in hoeverre de boomkwekers in hun strijd tegen het bacterievuur financieel gesteund worden?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(3 oktober 1986)

1. De Commissie beschikt niet over recente cijfers met betrekking tot de omvang van de ziekte in de Gemeenschap, maar het is duidelijk dat in de meeste landen waar de besmetting voorkomt, de ziekte als endemisch moet worden beschouwd, hoewel aanzienlijke uitgaven zijn gedaan om ze uit te roeien.

2. In het kader van het Onderzoekprogramma AGRI-MED is tussen 1978 en 1983 een bijzondere inspanning gedaan met betrekking tot de bestrijding van bacterievuur, welke inspanning vooral gericht was op het toetsen van de doeltreffendheid van nieuwe bacteriedodende moleculen en het toetsen van verschillende commerciële variëteiten en hybriden van appel- en perebomen op hun gevoeligheid voor bacterievuur.

De proeven zijn uitgevoerd op het proefveld in Dax-Labatut (Frankrijk); de in 1983 verkregen resultaten kunnen als volgt worden samengevat:

— chemische bestrijding: van de verschillende geteste producten blijkt alleen Bordeauxse pap (1 gr CU/liter) effectiever te zijn dan streptomycine (200 ppm). De

herfstbehandelingen in de boomgaarden lijken weinig bevredigend de ziekte onder controle te houden,

— gevoeligheid van de verschillende variëteiten: 31 variëteiten van appelbomen van de Europese collectie zijn na insulatie, door injectie, op scheuten in vijf gevoeligheidsklassen ingedeeld. Bij die beoordeling wordt rekening gehouden met de frequentie van de geslaagde inoculaties en de mate van ontwikkeling van necrosen.

31 andere variëteiten waarvan de kweek in de Lid-Staten van de Gemeenschap significant is, zijn in 1983 voor het eerst geïnoculeerd.

Met de inoculatie van de Europese collectie pereboomvariëteiten (80 variëteiten) is wegens de langzamere vegetatieve ontwikkeling daarvan in 1983 een begin gemaakt;

— creatie van hybriden: na voorselectie onder glas in Wageningen (Nederland) tussen 1980 en 1983 zijn 1 857 pereboomhybriden met een middelmatige tot zeer goede resistentie in Dax aangeplant met het oog op een definitieve selectie. 5 020 andere hybriden zijn direct in Dax ingeplant; 3 100 daarvan zijn in 1983 in aanmerking gekomen.

Voor appelbomen is men er bij een eerste proef in geslaagd bij tien variëteiten waarvan de resistentie tegen schurft en/of oidium reeds was verhoogd, de resistentie of de geringe gevoeligheid te behouden.

De vermindering van de aan de Commissie toegekende financiële middelen, in het kader van het Besluit van de Raad van 12 december 1983 ⁽¹⁾, heeft het niet mogelijk gemaakt de vele activiteiten op dit gebied in stand te houden. Het onderzoekwerk wordt evenwel verder gecoördineerd wat een evaluatie van resultaten van 1986 mogelijk moet maken.

3. Er zijn geen plannen om de telers van de Gemeenschap financiële steun te verlenen.

⁽¹⁾ PB nr. L 358 van 22. 12. 1983, blz. 36.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1243/86

van de heer François Roelants du Vivier (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/86)

Betreft: Monocultuur

Er wordt algemeen beweerd dat in de Europese landbouw de monocultuur steeds meer overheerst. Beschikt de Commissie over cijfers waaruit deze ontwikkeling blijkt?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(29 oktober 1986)

Monocultuur in enge zin behoort niet tot de kenmerken die worden waargenomen bij de enquêtes naar de landbouwstructuur. Deze enquêtes leveren echter wel gegevens op over de gespecialiseerde bedrijven, d.w.z. de bedrijven waarop de hoofdteelt een overheersende rol speelt.

Hierbij is een tabel gevoegd waarin voor EUR-9 de ontwikkeling tussen 1975 en 1983 is aangegeven van de relatieve betekenis van de gespecialiseerde bedrijven in vergelijking met alle landbouwbedrijven. Volgens deze cijfers geeft de Europese landbouw in de genoemde periode inderdaad een ontwikkeling te zien naar een sterkere specialisatie, en derhalve naar monocultuur in ruime zin.

Procentueel aandeel van de gespecialiseerde bedrijven in de landbouwsector als geheel — EUR-9

Produktierichting	Aantal bedrijven		Oppervlakte		Totaal brutostandaardsaldo (1)	
	1975	1983	1975	1983	1975	1983
Granen	7,0	9,1	8,8	10,6	6,0	7,4
Tuinbouw	2,2	2,2	0,5	0,4	6,3	7,2
Wijnbouw	8,4	10,4	2,3	2,3	5,2	5,4
Fruit en andere blijvende teelten	10,6	14,6	3,0	3,2	6,4	7,1
Melkvee	13,5	13,2	16,7	19,7	16,9	20,9
Jong- en mestvee	4,2	4,9	6,7	7,5	3,0	3,5
Varkens	0,9	0,9	0,3	0,5	1,8	2,0
Andere hokdieren	0,6	0,5	0,2	0,2	1,2	1,2
Totaal gespecialiseerde bedrijven	47,4	55,8	38,5	44,4	46,8	54,7
Totaal alle bedrijven	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Bronnen: Structuurenquêtes 1975 en 1983.

(1) Onder „brutostandaardsaldo” wordt verstaan het theoretische brutosaldo dat wordt berekend aan de hand van gestandaardiseerde regionale coëfficiënten. Het brutosaldo is het verschil tussen de geldwaarde van de productie (geldopbrengst) en bepaalde directe kosten die aan deze productie zijn verbonden. Het brutostandaardsaldo vormt een maatstaf voor het economisch potentieel van de bedrijven. Het wordt uitgedrukt in Europese grootte-eenheden (EGE). Deze eenheid is als volgt gedefinieerd: 1 EGE = 1 000 Europese rekeneenheden aan brutostandaardsaldo.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1244/86

van de heer François Roelants du Vivier (ARC — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/87)

Betreft: Verbod van somatotropine

Hoewel de melkproductie over de hele wereld blijft toenemen, heeft de Amerikaanse regering federale subsidies toegekend om het gebruik van somatotropine (of BST) te bevorderen, een hormoon dat de melkproductie van een koe, die er dagelijks mee ingeënt wordt, met 20 à 40 % doet stijgen. Is de Commissie niet van mening dat het gebruik van dit hormoon, dat weliswaar de melkproductie en niet de mesting dient, in de Gemeenschap niettemin toch verboden moet worden? Kan zij de redenen van economische aard en van volksgezondheid noemen die haars inziens voor een verbod van een dergelijk produkt pleiten?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(29 oktober 1986)

Er zijn bij de Commissie geen specifieke mededelingen binnengekomen over melkproductie-verhogende producten op basis van somatotropine.

Daarom heeft de Commissie geen onderzoek ingesteld naar de eventuele gevolgen voor de volksgezondheid of de economie. Als dergelijke produkten overal in de wereld worden toegelaten en algemeen ingang vinden, zullen de gevolgen voor het evenwicht op de wereldzuivelmarkt aanzienlijk zijn. Moeten in dit verband maatregelen worden overwogen, dan zal de Commissie rekening houden met alle factoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1248/86

van de heer Jean-Pierre Abelin (PPE — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 september 1986)

(87/C 54/88)

Betreft: De crisis in de champignonindustrie

Sedert 1985 maakt de Franse champignonmarkt een ernstige en duurzame crisis door daar zij het slachtoffer is van een ongemeen zware en soms oneerlijke concurrentie

van de zijde van landen die de laatste tijd als producent en exporteur zijn opgekomen. Als gevolg hiervan dreigt een hele tak van nijverheid met meer dan 300 bedrijven verspreid over meer dan de helft van de Franse departementen, met meer dan 6 000 werknemers in de champignon-teelt, meer dan 6 000 in de champignon-conservenindustrie en meer dan 5 000 mensen die direct of indirect voor deze bedrijfstak werkzaam zijn, ineen te storten. De meeste Franse producenten houden zich aan de conserveringsnormen die strenger zijn dan die van sommige van hun Duitse of Nederlandse concurrenten.

De Franse conservenindustrie zou dan ook graag een communautaire regeling zien die haar de verkoop verzekert in de Europese Gemeenschap van ingeblikte kwaliteitschampignons dankzij harmonisatie van de produktnormen en van de etiketteringsvoorschriften.

Zou deze kwestie, gezien de moeilijkheden die er thans op deze markt bestaan vanwege de overproduktie in de wereld, niet ten spoedigste kunnen worden geregeld?

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(25 september 1986)

De Commissie wil er in de eerste plaats nadrukkelijk op wijzen dat de overproduktie in de wereld niet kan worden gezien als zijnde van invloed op de situatie in deze sector. Sedert jaren wordt de produktie van champignonconserven in de Gemeenschap op afdoende wijze beschermd via een door de Raad in juni 1981 vastgestelde regeling voor het handelsverkeer waarbij de invoer in de praktijk tot bepaalde hoeveelheden wordt beperkt.

Wat de door het geachte Parlementslid gewenste gemeenschappelijke kwaliteitsnormen voor dit produkt betreft, herinnert de Commissie eraan dat de Raad aan wie een groot aantal normen zijn voorgelegd voor de sector verwerkte groenten en fruit bij voorrang normen wil vaststellen voor de produkten waarvoor produktiesteun wordt verleend, en dat is voor champignonconserven niet het geval. Het is niet uitgesloten dat later ook nog voor andere produkten, waarvoor geen steun wordt verleend, gemeenschappelijke normen moeten worden vastgesteld, maar dat moet worden afgesproken met het bedrijfsleven en met de Lid-Staten.

Voorts is er een communautaire Richtlijn met voorschriften inzake etikettering ⁽¹⁾. Op de naleving van deze Richtlijn moet worden toegezien door de Lid-Staten. Daarmee zou deze aangelegenheid voor de Franse producenten van champignonconserven moeten zijn geregeld, met dien verstande uiteraard dat Frankrijk er zelf voor dient te zorgen dat de betrokken voorschriften worden toegepast.

(1) PB nr. L 33 van 8. 2. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1252/86
van de heer Ernest Mühlen (PPE — L)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 54/89)

Betreft: Inhoudingen op pensioenen van in het buitenland wonende pensioentrekkenden door de Belgische sociale zekerheid

1. Is het de Commissie bekend dat het Institut National d'Assurance-Maladie-Invalidité (INAMI) op grond van artikel 161 van de Belgische wet van 8 augustus 1980 momenteel 2,55 % inhoudt op de pensioens- of rente-uitkeringen die worden betaald door onder de Belgische wet vallende schuldplichtige instellingen, ongeacht of de begunstigde in België of in het buitenland woont?

2. Is zij niet van mening dat de korting door het INAMI op de Belgische, aan in het buitenland wonende begunstigten, uitgekeerde pensioenen in strijd is met Verordening (EEG) nr. 1408/71 van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in die zin dat:

- a) de werknemer slechts aan de wetgeving van één enkele Lid-Staat onderworpen is (artikel 13, lid 1);
- b) op de werknemer die werkzaam is op het grondgebied van een Lid-Staat de sociale wetgeving van die staat van toepassing is, zelfs indien de zetel van de onderneming waar hij werkzaam is zich bevindt op het grondgebied van een andere Lid-Staat (artikel 13, lid 2a));
- c) de instelling van een Lid-Staat die een pensioen of rente verschuldigd is en die volgens de wet bijdragen en premies voor rekening van de pensioentrekkers moet inhouden om de kosten van de verstrekkingen te dekken, dit slechts mag doen als deze verstrekkingen voor rekening komen van het land dat de premies inhoudt (artikel 33)?

3. Is de Commissie niet van mening dat in het geval van de bovengenoemde aanvullende pensioenen het arrest 275/83 van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van toepassing is waarin wordt gesteld dat België door bijdragen in te houden op de wettelijke ouderdoms-, rust-, anciënniteits- en overlevingspensioenen van in een andere Lid-Staat wonende inwoners van de Gemeenschap de verplichtingen die op dit land rusten krachtens het EEG-Verdrag niet is nagekomen?

4. Wat is de Commissie voornemens te doen om ervoor te zorgen dat de letter en de geest van het Gemeenschapsrecht worden in acht genomen?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(23 oktober 1986)

De Commissie ziet erop toe dat het arrest van het Hof van Justitie in de zaak 275/83 wordt gerespecteerd, waarbij België wordt veroordeeld wegens niet-nakoming van de op dit land uit hoofde van artikel 33 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ rustende verplichtingen door bijdragen in te houden op de wettelijke ouderdoms-, rust-, anciënniteits-, en overlevingspensioenen van in een andere Lid-Staat wonende communautaire onderdanen.

In januari 1986 hebben de Belgische autoriteiten de Commissie laten weten dat met de procedure van terugbetaling van de sedert de toepassing van de wet van 8 augustus 1980 ingehouden bedragen begin dit jaar een aanvang zou moeten worden gemaakt. De diensten van de Commissie hebben de Belgische autoriteiten vervolgens verzocht hen op de hoogte te houden van de volledige terugbetaling van de onverschuldigd ingehouden bedragen. Tot op heden heeft de Commissie nog geen inlichtingen ter zake ontvangen, en zij heeft dan ook niet nagelaten opnieuw te interveniëren.

In ieder geval zijn de Commissie sedert het arrest 275/83 geen klachten voorgelegd naar aanleiding van door het RIZIV ingehouden premiebijdragen op wettelijke pensioenen. De vraag doet zich echter voor of dergelijke premiebijdragen overeenkomstig artikel 161 van de wet van 1980 kunnen worden ingehouden op bovenwettelijke pensioenen, die niet tot het materiële toepassingsgebied van de communautaire regeling behoren, gezien het in artikel 13, lid 1 van de verordening vervatte beginsel dat er slechts één wetgeving van toepassing is, wanneer deze premiebijdragen bestemd zijn voor de financiering van een algemeen stelsel van sociale zekerheid dat onder de verordeningen valt, en de prestaties van genoemde regeling niet ten laste komen van de Staat die de bovenwettelijke pensioenen verschuldigd is. Naar de mening van de Commissie zijn deze inhoudingen niet in overeenstemming met de letter en de geest van het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 1408/71.

De Commissie zal contact opnemen met de Belgische autoriteiten en die van andere Lid-Statens welke onder dezelfde omstandigheden bedragen inhouden, en te gelegener tijd beoordelen of er aanleiding is om een inbreukprocedure aan te spannen.

(1) PB nr. L 149 van 5. 7. 1971.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1254/86
van de heer Horst Seefeld (S — D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 54/90)

Betreft: Vergrendelen van treindeuren bij grensovergangen

Is het de Commissie bekend dat de omleiding van een trein op het traject Straatsburg-Mühlhausen via Kehl-Freiburg-Bazel een ongelooflijke belasting voor de reizigers is geweest doordat de treindeuren werden vergrendeld, en dat deze vrijheidsberoving schijnt te zijn verricht met een beroep op een douanevoorschrift?

Kan de Commissie mededelen:

1. om welk douanevoorschrift het hier gaat?
2. wanneer dat wordt afgeschaft?
3. of er nog meer vrijheidsbeperkende voorschriften bij het reizen in de Europese Gemeenschap zijn en zo ja, welke, en wat doet de Commissie daartegen?

Antwoord van Lord Cockfield
namens de Commissie
(24 oktober 1986)

De door het geachte Parlementslid omschreven praktijk was de Commissie tot nu toe niet bekend; zij is evenmin op de hoogte van dergelijke praktijken elders in de Gemeenschap.

Het vergrendelen van treindeuren onder deze omstandigheden is beslist niet vereist door communautaire voorschriften. De Commissie zal derhalve de Duitse autoriteiten, die hierbij in hoofdzaak betrokken lijken te zijn, om uitleg vragen over de door het geachte Parlementslid vermelde feiten; hij zal later op de hoogte worden gesteld van de resultaten van dit onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1261/86
van de heer Kenneth Collins (S — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 54/91)

Betreft: Richtlijn van de Raad betreffende de vaststelling van de diensten van het verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche.

Kan de Commissie mededelen welke vorderingen tot dusver zijn gemaakt met het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van de Raad betreffende de vaststelling van de voorwaarden voor het verrichten van diensten van het verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche?

Antwoord van Lord Cockfield**namens de Commissie***(16 oktober 1986)*

De Commissie heeft in het *Witboek* over de voltooiing van de interne markt van juni 1985 ⁽¹⁾ duidelijk gemaakt dat zij hoge prioriteit verleent aan de totstandbrenging van een gemeenschappelijke markt voor diensten, met inbegrip van het verzekeringsbedrijf.

Wat de stand van de behandeling van het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, betreft zij het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op schriftelijke vragen nr. 815/84 van de heer Mühlen ⁽²⁾ en nr. 2130/85 van mevrouw Cassanmagnago Cerretti en anderen ⁽³⁾.

Voorts wordt gewacht op het arrest van het Hof van Justitie in vier zaken betreffende het verzekeringsbedrijf ⁽⁴⁾ waarvan sprake in bovengenoemde antwoorden.

⁽¹⁾ Doc. COM(85) 310 def.

⁽²⁾ PB nr. C 62 van 11. 3. 1985, blz. 17.

⁽³⁾ PB nr. C 175 van 14. 7. 1986, blz. 11.

⁽⁴⁾ De zaken 220/83, 252/83, 205/84 en 206/84.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1267/86

van mevrouw Sylvie Le Roux (COM — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(2 augustus 1986)**(87/C 54/92)*

Betreft: Monetaire compenserende bedragen (MCB)

Verordening (EEG) nr. 855/84 ⁽¹⁾ van de Raad bepaalt dat de positieve monetaire compenserende bedragen „uiterlijk van het begin van het verkoopseizoen 1987/1988 (moeten) worden afgeschaft”. De Commissie heeft terzake geen enkel initiatief genomen voor het verkoopseizoen 1986/1987 en bij de laatste vaststelling van de landbouwprijzen heeft de Raad deze situatie ongewijzigd gelaten, op gevaar af dat het door hemzelf gestelde doel niet wordt bereikt.

Is de Commissie voornemens voorstellen te doen, opdat bij de vaststelling van de landbouwprijzen voor het verkoopseizoen 1987/1988 de positieve MCB volledig worden afgeschaft?

⁽¹⁾ PB nr. L 90 van 1. 4. 1984, blz. 1.

Antwoord van de heer Andriessen**namens de Commissie***(19 september 1986)*

De voorstellen van de Commissie om de positieve — zowel als de negatieve — MCB weg te werken, moeten worden gezien in samenhang met de voorstellen inzake het peil van de landbouwprijzen. In die context was de Commissie van

oordeel dat, voor het verkoopseizoen 1986/1987, voorstellen die zouden leiden tot een verlaging van de prijzen in nationale valuta en wel als gevolg van een revaluatie van de landbouwmrekeningskoersen met als doel de nog bestaande positieve MCB weg te werken niet dienstig waren.

De bepalingen van Verordening (EEG) nr. 855/84 zijn de Commissie evenwel bekend. Zij zal er op adequate wijze rekening mee houden bij de voorbereiding van haar voorstellen voor de vaststelling van de landbouwprijzen voor het verkoopseizoen 1987/1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1268/86

van de heer Emmanuel Maffre-Baugé (COM — F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

*(2 september 1986)**(87/C 54/93)*

Betreft: Beperking van de uitbreiding van „intensieve bedrijven”

Het Europees Parlement verklaarde op 17 april en vervolgens op 10 juli 1986 het nodig te achten „de uitbreiding van „intensieve bedrijven” tegen te gaan, die grote investeringen vereisen en intermediaire verbruiksgoederen aanwenden die meestal zonder inachtneming van de communautaire preferentie vrij van rechten worden ingevoerd en die rampzalige gevolgen hebben voor het natuurlijk milieu”.

Is de Commissie voornemens aan deze aanbeveling gevolg te geven en passende maatregelen voor te stellen die de mogelijkheid bieden, via wegen van geleidelijkheid en door het stellen van maximumgrenzen, de steunverlening van het EOGFL aan deze „intensieve bedrijven” te beperken?

Antwoord van de heer Andriessen**namens de Commissie***(1 oktober 1986)*

In het kader van het Gemeenschappelijk landbouwbeleid worden sedert verschillende jaren maatregelen toegepast om de positie van de gezinsbedrijven te verstevigen en de ontwikkeling van „semi-industriële” intensive bedrijven niet in de hand werken.

Zo wordt bijvoorbeeld voor investeringen in de pluimveehouderij geen communautaire steun verleend en mag nationale steun in deze sector uitsluitend worden verleend voor investeringen die nodig zijn in verband met door de overheid opgelegde verplichtingen met het oog op het milieubehoud, op voorwaarde bovendien dat die investeringen niet produktieverhogend werken.

In de varkenshouderij wordt alleen communautaire investeringssteun verleend aan bedrijven die ten minste 35 % van het voer voor hun mestvarkens zelf kunnen produceren en een bepaald maximum aantal varkensplaat-

sen niet overschrijden. Voorts wordt momenteel in communautair verband gewerkt aan normen voor de milieubescherming.

De door de Commissie in februari 1986 ingediende voorstellen tot aanpassing van de Gemeenschappelijke marktordening in de rundvleessector ⁽¹⁾ gaan in dezelfde richting. De Commissie stelt namelijk voor om aan gespecialiseerde producenten een enkele „algemene” premie toe te kennen voor ten hoogste 50 runderen per bedrijf.

In de melkveehouderij zal de invoering van een quotaregeling met toepassing van een superheffing bij overschrijding van de referentiehoeveelheden normaliter bijdragen tot een sterkere extensivering van de produktie. In dit verband dient eraan te worden herinnerd dat het voorstel van de Commissie om in deze sector een bijzondere heffing in te voeren voor intensieve bedrijven ⁽²⁾, indertijd door de Raad is afgewezen.

Wat meer in het bijzonder het tegengaan van intensivering in bergstreken en bepaalde probleemgebieden betreft, moet erop worden gewezen dat de toegekende compenserende vergoeding niet meer dan 101 Ecu per grootvee-eenheid en per hectare kan bedragen en ten hoogste 20 melkkoeien per bedrijf in aanmerking kunnen komen. Bovendien heeft de Commissie de Raad onlangs voorgesteld ⁽³⁾ de voor financiering in aanmerking komende maximumvergoeding op 3 000 Ecu per volwaardige arbeidskracht vast te stellen.

Niet alleen zijn er deze maatregelen om de ontwikkeling van intensieve bedrijven tegen te gaan, maar de Commissie heeft aan de Raad ⁽³⁾ ook een aantal voor financiering uit het EOGFL in aanmerking komende maatregelen voorgesteld om extensivering van de produktie te bevorderen: een jaarlijkse premie per hectare voor jonge landbouwers die zich ertoe verbinden hun produktie te extensiveren, verhoging van de compenserende vergoeding in probleemgebieden wanneer de begunstigde zijn produktie extensiveert, een jaarlijkse premie per hectare voor landbouwers die in kwetsbare gebieden milieuvriendelijke landbouwmethodes toepassen, en steun voor de „biologische” landbouw.

De Commissie is voornemens te blijven ijveren voor een beleid dat in ruimere mate rekening houdt met de problemen van de gezinsbedrijven en de eisen van de milieubescherming, en te blijven streven naar een beter evenwicht tussen produktie en verbruik, daarbij ook de bestaande afzetmogelijkheden op de wereldmarkt in aanmerking te nemen.

⁽¹⁾ Doc. COM (86) 31 def. van 11 februari 1986.

⁽²⁾ Doc. COM (81) 608 def. van 23 oktober 1981.

⁽³⁾ Doc. COM (86) 199 def. van 21 april 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1269/86.

van de heer Dimitrios Adamou (COM — GR)
en 54 andere leden

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen.

(2 september 1986)

(87/C 54/94)

Betreft: Bezoek van Ozal aan het door Turkse troepen bezette deel van de Republiek Cyprus

De indieners van deze vraag,

- overwegende dat de Republiek Cyprus een associatieverdrag met de Europese Economische Gemeenschap heeft ondertekend,
- overwegende dat zowel de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, als het Europees Parlement de op een staatsgreep gelijkende uitroeping van de zogeheten Turks-Cypriotische staat hebben veroordeeld, zich hebben uitgesproken voor de onafhankelijkheid en de onschendbaarheid van de Republiek Cyprus en het optreden van de Verenigde Naties met het oog op een oplossing voor de kwestie-Cyprus ondersteunen,
- overwegende dat de Raad de ondertekening van het Vierde financieel protocol en het opnieuw bijeenroepen van de Associatieraad EEG-Turkije voorbereidt, verzoeken de Raad mede te delen:
  - op welke wijze hij van plan is te reageren op het bezoek van de Turkse minister-president, de heer Ozal, aan het bezette gedeelte van de Republiek Cyprus op 2 juli 1986, vlak nadat het Turkse leger oefeningen heeft gehouden op het bezette deel van de Republiek. Dit bezoek ondermijnt het optreden van de Verenigde Naties, wijst op een tendens naar een gevaarlijk beleid van voldongen feiten ter versterking van de zogeheten Turks-Cypriotische staat, die door geen enkel land van de internationale gemeenschap, met uitzondering van Turkije, wordt erkend, en druist geheel in tegen de standpunten van de Gemeenschap inzake de kwestie-Cyprus,
  - in hoeverre hij bij zijn onderhandelingen met Turkije rekening zal houden met dit onaanvaardbare optreden van Ankara, aangezien het ontdooien van de betrekkingen tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije door de Turkse autoriteiten in dier voege lijkt te worden uitgelegd dat dit hun de mogelijkheid geeft doelbewust en in afwijking van de standpunten van de internationale gemeenschap op provocerende wijze dergelijke activiteiten te ontplooiën.

Antwoord

(19 januari 1987)

De geachte Afgevaardigden worden verwezen naar het antwoord op mondelinge vraag nr. O-188/86 ⁽¹⁾ van mevrouw Veil namens de Liberale en Democratische Fractie.

⁽¹⁾ *Handelingen van het Europees Parlement*, nr. D-346 (december 1986)

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1275/86
van mevrouw Raymonde Dury (S — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 54/95)

Betreft: Vastlegging van het begrip samenwonende

Kan de Commissie, per land, mededelen hoe in de diverse sociale sectoren de definitie van het begrip samenwonende luidt?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(27 oktober 1986)

Het begrip „samenwonende” is onder verschillende benamingen in de Lid-Staten bekend ter aanduiding van de situatie van diegenen die zonder getrouwd te zijn samenwonen.

Bovendien wordt de term „samenwonende” — in oneigenlijke zin — door de Belgische wetgeving inzake de werkloosheidsverzekering gebruikt ter aanduiding van de werknemers die niet behoren tot een huishouden dat slechts over één inkomen beschikt.

Het is de Commissie niet bekend of de term „samenwonende” in de zin van de Belgische werkloosheidsverzekering in andere sectoren of andere nationale wetgevingen wordt gebruikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1292/86
van de leden Winston Griffiths, David Morris, Llewelyn Smith (S — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(2 september 1986)
(87/C 54/96)

Betreft: Regeling voor overheidssteun aan de kolenindustrie: steun voor exploitatietekorten.

Kan de Commissie de in artikel 3, lid 1, in deel II van Beschikking nr. 2064/86/EGKS van de Commissie ⁽¹⁾ bedoelde bijzonderheden voor de berekening van de kosten en opbrengsten per ton kolen bekendmaken?

Kan zij, met betrekking tot hetzelfde lid, ermee instemmen dat British Coal met het oog op deze berekeningen als één onderneming kan worden beschouwd en derhalve zou kunnen volstaan met een stel cijfers voor de produktiekosten en opbrengsten in al haar mijnen?

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1986, blz. 1.

Antwoord van de heer Mosar
namens de Commissie
(17 oktober 1986)

Voor de toepassing van het bepaalde in artikel 3, lid 1, van Beschikking 2064/86/EGKS is het niet nodig voorschriften bekend te maken voor de methoden ter berekening van kosten en opbrengsten per ton. Enkele jaren geleden werden internationaal vergelijkbare voorschriften inzake berekeningsmethoden opgesteld door het Studiecomité van de Westeuropese Steenkoolproducenten (CEPCEO) waarin alle steenkoolproducerende Lid-Staten van de Gemeenschap vertegenwoordigd zijn.

Voor zover er zich geen specifieke problemen voordoen zal British Coal worden beschouwd als één onderneming die slechts één stel cijfers voor de produktiekosten en opbrengsten in al haar mijnen aan de Commissie dient voor te leggen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1321/86
van mevrouw Jeanette Oppenheim (ED — DK)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(3 september 1986)
(87/C 54/97)

Betreft: Betrekkingen met derde landen in verband met de liberalisering van de EG-vervoersmarkt.

Naar aanleiding van het antwoord op mijn vraag (nr. H-204/86) ⁽¹⁾ over de richtlijnen voor de ontwikkeling van de vrije markt voor vervoersprestaties wil ik graag vernemen op grond van welke richtlijnen de Raad voornemens is de voorschriften te harmoniseren die voor de vervoersector gelden — zoals het systeem van de bilaterale overeenkomsten betreffende rijvergunningen — in de betrekkingen met derde landen, in het bijzonder andere Europese staten in zowel Oost- als West-Europa.

Ik ga ervan uit dat het probleem van de uitgifte van transitorijvergunningen voor het vervoer door andere Lid-Staten naar derde landen door het door de Raad vastgestelde doel van de liberalisering van de communautaire vervoersmarkt komt te vervallen, maar ben van oordeel dat de mededinging zal worden scheefgetrokken als de vrachtrijders hun goedertransport naar of vanuit derde landen op bilaterale overeenkomsten blijven baseren die niet op dezelfde voorwaarden berusten.

⁽¹⁾ *Handelingen van het Europees Parlement* nr. D-341 (juli 1986).

Antwoord
(20 januari 1987)

Zoals uit het door de geachte Afgevaardigde geciteerde vorige antwoord van de Raad blijkt, zijn de beleidslijnen die de Raad tot nu toe op het gebied van de liberalisering van de markt voor vervoersdiensten heeft aangenomen, gericht op het intracommunautaire goederenvervoer over de weg. In deze beleidslijnen komen de voor derde landen in de vervoerssector geldende bepalingen slechts aan de orde voor zover het om communautair transitovervoer via derde landen gaat. In dit verband zij eraan herinnerd dat de Raad de Commissie in juni 1986 verzocht heeft om met het oog op de totstandkoming van de interne markt de transitoproblemen te bestuderen en hem ten spoedigste doch uiterlijk voor 1 januari 1987 passende voorstellen voor te leggen.

In afwachting van passende voorstellen van de Commissie, kan de Raad momenteel niet vooruitlopen op de transitoregeling die zal gelden voor de betrekkingen tussen de Lid-Staten en derde landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1342/86

van de heer James Provan (ED — GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 september 1986)

(87/C 54/98)

Betreft: Griekenland — invoerverbod

Het is de Commissie ongetwijfeld bekend dat de Griekse autoriteiten op 17 en 25 juli 1986 aankondigden (a) nieuwe beperkingen toe te passen op de uitgifte van invoerbeperkingen voor een aantal produkten, o.a. alcoholhoudende dranken, waarvan de prijzen thans moeten worden goedgekeurd door de Bank van Griekenland en (b) „gedurende een maand” geen aanvragen voor invoervergunningen voor alcoholhoudende dranken meer in behandeling te zullen nemen.

Kan de Commissie mededelen.

1. of de Griekse regering, alvorens deze maatregelen uit te voeren, overleg heeft gevoerd met de EG-Commissie,
2. of de Commissie deze maatregelen discriminerend en in strijd met het EG-Verdrag acht,
3. welke maatregelen de Commissie heeft genomen ten einde (a) de nieuwe „prijsgoedkeuringen” en (b) de opschorting van aanvragen voor invoervergunningen ongedaan te maken?

Antwoord van Lord Cockfield

namens de Commissie

(30 oktober 1986)

De Commissiediensten hebben, zodra zij kennis hadden genomen van de maatregelen waarnaar het geachte Parlements lid verwijst, de Griekse autoriteiten gewezen op de onverenigbaarheid van de maatregelen met de artikelen 30 en 106 van het EEG-Verdrag en deze verzocht om een onmiddellijke herroeping daarvan. De maatregelen zijn eind augustus 1986 daadwerkelijk ingetrokken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1351/86
van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 september 1986)
(87/C 54/99)

Betreft: Teelt van lupine — vervangingsprodukt voor soja

De Franse nationale bond van lupineproducenten (UNAPEL), waarvan de heer Desbrosses voorzitter is, heeft onlangs de rol toegelicht van dit door de moderne landbouw miskende peulgewas, om het aanzienlijke proteïnetekort in Europa te verminderen en soja in veevoeder gedeeltelijk te vervangen. De UNAPEL heeft eveneens de aandacht gevestigd op de rol van lupine in de strijd tegen de woestijnvorming op arme gronden door zijn vermogen om de stikstof in de lucht te binden en alkaloiden stoffen voort te brengen die als natuurlijke insectenbestrijdingsmiddelen fungeren. Ten slotte verbetert lupine de grond waardoor eveneens volgens de UNAPEL de daarop volgende teelten hoge rendementen opleveren.

Is de Commissie op de hoogte van het onderzoek en ontwikkeling waaraan in Frankrijk wordt gedaan door de UNAPEL en de Institut national de recherche agronomique (INRA) met betrekking tot de diverse soorten lupine?

Welke steun heeft de Commissie toegekend voor dit onderzoek? (Voor elk jaar afzonderlijk?) Welk is de totale produktie in de Europese Economische Gemeenschap van lupine die wordt gebruikt als veevoeder?

Welke verwachtingen koestert de Europese Economische Gemeenschap met betrekking tot een eventuele uitbreiding van deze productie?

**Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie
(3 oktober 1986)**

De Commissie is inderdaad op de hoogte van het onderzoek van de UNAPEL en van het INRA met betrekking tot de verschillende soorten lupine.

Voor de periode 1979-1983 is met het INRA in Dijon een contract gesloten voor het kweken van nieuwe genotypes van lupine (*lupinus albus* en *lupinus mutabilis*) via mutatieverwerking. Hiervoor is een bedrag toegekend van 27 500 Ecu.

Voor de periode 1984-1988 is met hetzelfde centrum een ander contract gesloten ten bedrage van 60 000 Ecu. Dit contract heeft echter betrekking op vlinderbloemigen in het algemeen; het is namelijk bedoeld voor verbetering van de methodes voor de analyse van giftige stoffen, waaronder de alkaloiden.

Tenslotte is met dr. Hussman van de Chimica e Tecnica Srl (CET) in Florence een contract gesloten ter waarde van 100 000 Ecu. Dit contract loopt af op 6 januari 1987. Het betreft een proefinstallatie voor het niet-thermisch dehydreren van lupine om zo de bitterstoffen uit de bittere lupine te verwijderen.

De communautaire productie van niet-bittere lupine voor vervoeding waarvoor steun is aangevraagd, bedroeg in het verkoopseizoen 1984/1985 820 ton en in het verkoopseizoen 1986/1987 1 014 ton.

De Commissie is voornemens steun te blijven toekennen voor niet-bittere lupine die wordt gebruikt voor vervoeding. Bij bestudering van de te nemen maatregelen zal zij zich laten leiden door de resultaten van het aan de gang zijnde onderzoek.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1353/86
van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 september 1986)
(87/C 54/100)**

Betreft: Cacaoconferentie — standpunt van de Europese Economische Gemeenschap.

Onlangs zijn 60 landen te Genève bijeengekomen in het kader van de Vijfde Cacaoconferentie om opnieuw te onderhandelen over de overeenkomst die op 30 september 1986 afloopt.

Wat is het standpunt van de Commissie bij deze onderhandelingen ten aanzien van de gegarandeerde prijs van een pond cacao, de werking van de buffervoorraad en de verdragingsmechanismen van de markten die dienen om de wereldprijzen te stabiliseren?

**Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie
(23 oktober 1986)**

De Commissie spreekt haar voldoening uit over de Overeenkomst die in juli jongstleden na meer dan twee en een half jaar moeizame onderhandelingen te Genève werd gesloten.

Dit gunstige oordeel is in de eerste plaats te danken aan de economische inhoud van de Overeenkomst: het niveau van de prijzenschaal en de vastgestelde aanpassingsmechanismen houden namelijk zeer nauwkeurig rekening met de marktrealiteiten en maken het mogelijk op snelle en doeltreffende wijze de aanpassingen aan te brengen die op grond van de ontwikkeling van de markt noodzakelijk zouden kunnen zijn. De aanwezigheid van Ivorkust, 's werelds eerste exporteur, garandeert overigens een zeer bevredigende mate van deelneming.

Deze beoordeling is ook gebaseerd op de positieve gevolgen van het sluiten van deze Overeenkomst voor de voortzetting van de internationale samenwerking op het gebied van basisprodukten. Dank zij het realiteitsbesef waarvan de producenten blijk hebben gegeven door de door de consumenten voorgestelde economische clausules te accepteren, kunnen de komende internationale besprekingen en onderhandelingen op dit gebied en met name de voorbereiding van de UNCTAD VII in een zowel pragmatischer als positiever perspectief tegemoet worden gezien.

Er zij tenslotte op gewezen dat de te Genève gesloten Overeenkomst in zeer grote mate de neerslag is van de voorstellen van de Gemeenschap en van haar Lid-Staten die dank zij het gemeenschappelijke standpunt dat zij tijdens de gehele onderhandelingen konden handhaven en tot uiting brengen, ontegenzeggelijk een stuwende rol hebben kunnen spelen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1378/86
van de heer Andrew Pearce (ED — GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 september 1986)
(87/C 54/101)**

Betreft: Beschikking van de Commissie over invoervergunningen voor rundvlees

In Beschikking 86/376/EEG⁽¹⁾ van de Commissie van 22 juli 1986 worden de Lid-Staten verzocht op 21 juli 1986 een aantal invoervergunningen te verstrekken voor rundvlees. Wat heeft het voor zin ergens om te verzoeken, alvorens het desbetreffende besluit is genomen? Maakt deze gang van zaken het voor de handel in de Lid-Staten niet uitermate moeilijk de bepalingen in deze besluiten na te leven of ervan te profiteren?

⁽¹⁾ PB nr. L 223 van 9. 8. 1986, blz. 47.

Antwoord van de heer Andriessen

namens de Commissie

(27 oktober 1986)

Voor de afgifte van invoercertificaten voor produkten van de sector rundvles van oorsprong uit Botswana, Kenia, Madagascar, Swaziland en Zimbabwe, zoals die voor de maand juli werd geregeld bij Beschikking 86/376/EEG van de Commissie, wordt gewoonlijk de volgende procedure gevolgd:

- indiening van de aanvragen om invoercertificaten gedurende de eerste tien dagen van elke maand bij de bevoegde nationale instanties;
- de Lid-Staten delen de Commissie op de tweede werkdag die volgt op het einde van de periode waarin, de aanvragen moeten zijn ingediend de totale hoeveelheden mede waarop deze aanvragen betrekking hebben (dus ongeveer tussen de 12de en 14de van elke maand);
- de Commissie onderzoekt de aanvragen en stelt tussen de 15de en de 20ste van elke maand de beschikking vast waarbij de hoeveelheden worden bepaald waarvoor de Lid-Staten op de 21ste van elke maand invoercertificaten afgeven;
- kennisgeving van de beschikking aan de permanente vertegenwoordiging van de Lid-Staten, terwijl de bevoegde nationale instanties per telex worden ingelicht;
- nadat van de beschikking kennis werd gegeven wordt zij ter informatie in het Publikatieblad bekendgemaakt.

De beschikking van de Commissie en de kennisgeving daarvan aan de Lid-Staten heeft dus in de regel plaats op de 21ste van de maand. Helaas kon de beschikking in juli 1986 eerst met enige vertraging worden vastgesteld als gevolg van te late toezending van gegevens en het feit dat voor de Commissie een feestdag gold (Belgische nationale feestdag).

Deze verdraging heeft voor de betrokkenen geen enkele negatieve consequentie gehad en moet als een uitzondering worden beschouwd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1390/86

van de heer Arturo Escuder Croft (ED — E)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 september 1986)

(87/C 54/102)

Betreft: Handelsdelegaties in Latijns-Amerika

De delegaties van de Europese Commissie en derde landen zijn de laatste tijd in aantal toegenomen en daarmee een belangrijke factor geworden in de externe betrekkingen van de Gemeenschap.

De vertegenwoordiging in Latijns-Amerika is echter beperkt gebleven tot de regionale delegatie in Caracas en twee bureaus in Costa Rica en Chili.

Kan de Commissie mededelen:

1. of een communautair beleid ten opzichte van Latijns-Amerika haars inziens tot stand kan worden gebracht zonder een aanzienlijke uitbreiding van het aantal delegaties van de Commissie in de Latijns-Amerikaanse landen;
2. of zij het mogelijk acht om met slechts één delegatie in Latijns-Amerika een deugdelijk beleid te voeren ter ontwikkeling van de handelsbetrekkingen met Latijns-Amerika;
3. in welke landen naar haar mening in de nabije toekomst delegaties moeten worden gevestigd?

Antwoord van de heer Cheysson

namens de Commissie

(28 oktober 1986)

1. De Commissie is van mening dat een geleidelijke versterking van de aanwezigheid van de Gemeenschap in Latijns-Amerika van wezenlijk belang is voor de ontwikkeling van nauwere politieke en economische banden met de landen van het Amerikaanse subcontinent.

De betrekkingen van de Gemeenschap met Latijns-Amerika zullen in de komende jaren een uitdaging blijven vormen.

Het grote aantal samenwerkingsovereenkomsten en de heractivering daarvan zijn een bewijs van de herleving van de betrekkingen met het Amerikaanse subcontinent en het door de Gemeenschap aan dergelijke ontwikkelingen toegekende politieke belang.

De uitbreiding van de Gemeenschap verschaft in dit kader nog een extra dimensie, gezien de traditionele betrekkingen tussen het Iberisch schiereiland en Latijns-Amerika.

2. De Commissie beseft dat met slechts één, regionale, delegatie voor het gehele subcontinent (gevestigd te Caracas, met twee bijkantoren, te San José en te Santiago), alsmede de bilaterale delegatie in Brazilië, het politieke en economisch potentieel van de betrekkingen van de Gemeenschap met Latijns-Amerika niet ten volle kan worden ontwikkeld.

3. In haar mededeling aan de Raad van 11 april 1986, „Externe vertegenwoordiging — Ontwikkeling en consolidatie van het voorlichtingsapparaat”, legt de Commissie de nadruk op de noodzaak haar aanwezigheid in Latijns-Amerika te versterken door het vestigen van nog twee externe kantoren: een in het zuidelijke deel, zodat de Gemeenschap haar veelbelovende betrekkingen met Argentinië en Uruguay kan intensiveren en het andere in Mexico, ten einde bijkomende steun te verschaffen voor de op de huidige overeenkomst gebaseerde economische en politieke samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1512/86

van de heer Konstantinos Filinis (COM — GR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 oktober 1986)
(87/C 54/103)

Betreft: Tenuitvoerlegging van het Derde Financiële protocol Turkije

Naar verluidt heeft de Commissie medegedeeld in een brief, die door de heer Christopherson, lid van de Commissie belast met begrotingszaken, aan de Raad heeft doen toekomen, dat zij heeft besloten om aan Turkije een lening te verstrekken in de grootte van 13 miljoen Ecu, uit hoofde van het derde protocol tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije.

Kan de Commissie mededelen,

1. of dit gerucht op waarheid berust, en
2. of zij van mening is dat er een einde is gekomen aan de omstandigheden die indertijd het bevrozen van het derde financiële protocol noodzakelijk maakten?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie
(9 december 1986)**

De gegevens die het geachte Parlementslid in het inleidende gedeelte van zijn vraag aanhaalt zijn slechts gedeeltelijk juist.

De Commissie heeft namelijk op 8 augustus 1986 besloten een overschrijving van 13 miljoen Ecu aan kredieten voor betalingen binnen hoofdstuk 96 van de algemene begroting voor 1986 te verrichten naar post 9630 „Derde Financiële Protocol met Turkije”, waarvan de toewijzing aan kredieten voor betalingen aldus van 30 tot 43 miljoen Ecu is gestegen. Deze verrichting is noodzakelijk gebleken om de juridische verplichtingen na te komen die de Gemeenschap tegenover communautaire ondernemingen welke in dat land op contract werkzaam zijn heeft aangegaan voor de gebeurtenissen die tot het opschorten van de steunverlening aan Turkije hebben geleid.

Dit conform het Financiële Reglement van 21 december 1977 genomen besluit werd derhalve uitsluitend ingegeven door budgettaire overwegingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1516/86

van de leden Anne-Marie Lizin (S — B),
Francesca Marinaro (COM — I)
en Pancrazio De Pasquale (COM — I)
aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen
(1 oktober 1986)
(87/C 54/104)

Betreft: Benoeming van een lid van de P2-loge tot woordvoerder van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken.

De Belgische pers heeft de benoeming van de woordvoerder van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken gemeld. Op grond van thans beschikbare documenten is gebleken dat de betreffende woordvoerder lid is geweest van de P2-loge.

Zijn de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de politieke samenwerking bijeen voornemens om, gelet op het feit dat België in 1987 het voorzitterschap van de Gemeenschap overneemt en gezien het lidmaatschap van de woordvoerder van het Belgische ministerie van Buitenlandse Zaken van de P2-loge, de betrokkene voor hun eigen groep en voor andere communautaire activiteiten als woordvoerder te laten optreden?

**Antwoord
(19 januari 1987)**

De door de geachte Afgevaardigden bedoelde kwestie valt buiten het bestek van de Europese politieke samenwerking.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1591/86
van de heer Michael McGowan (S — GB)**

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen
(17 oktober 1986)
(87/C 54/105)

Betreft: Mensenrechten en dienstweigeraars in de Europese Economische Gemeenschap

1. Heeft de Raad enig onderzoek gedaan naar de behandeling van gewetensbezwaarden in de Lid-Staten die een stelsel van militaire dienstplicht kennen?
2. Heeft de Raad met name aandacht besteed aan de positie van Jehova's Getuigen in Griekenland die weigeren in militaire dienst te gaan? Kan de Raad bevestigen dat er, zoals ik heb begrepen van mensen uit mijn kiesdistrict Leeds, voor Griekse burgers die militaire dienst weigeren niets anders rest dan gevangenisstraf?
3. Beschikt de Raad over enige informatie betreffende twee gevallen die door leden van Amnesty International uit

Leeds onder mijn aandacht zijn gebracht, namelijk dat van Timothy Naides (die kennelijk in Athene gevangen zit) en Sotiros Panos? Ik begrijp van mijn kiezers dat zowel Timothy Naides als Sotiros Panos beiden Jehova's Getuigen zijn die door de Griekse autoriteiten gevangen zijn genomen, omdat ze militaire dienst hebben geweigerd.

4. Ik heb eveneens vernomen dat Griekse gewetensbezwaarden die wegens dienstweigering in de gevangenis hebben gezeten, bij hun vrijlating worden uitgesloten van bepaalde beroepen en hun kiesrecht verliezen (ook al is dit laatste niet van belang voor Jehova's Getuigen). Kan de Raad op dit punt opheldering verschaffen?

5. Heeft de raad nagedacht over de gevolgen van een dergelijke situatie voor de mensenrechten van de EEG-burgers?

Antwoord

(19 januari 1987)

Genoemde kwesties vallen niet binnen het bestek van de Europese politieke samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1707/86

van de heer Leen van der Waal (NI — NL)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1986)

(87/C 54/106)

Betreft: Definitieve marktordering van het goederenvervoer over de weg

Blijkens mededelingen uitgegeven naar aanleiding van de Vervoersraad van 30 juni 1986, zal in 1992 de ordening van de vrije markt voor het weggoederenvervoer onder andere gekenmerkt worden door een stelsel van communautaire vergunningen. De afgifte daarvan berust op kwalitatieve criteria.

1. Houdt dit in, dat het streven van de Raad erop is gericht, met ingang van 1992 inderdaad een vrije vervoersmarkt gerealiseerd te hebben zonder kwantitatieve belemmeringen?
2. In de overgangsfase tot 1992 is een cumulatieve stijging van 40 % van het aantal communautaire contingenten voorzien. Zal deze stijging voldoende zijn om de onder 1. genoemde doelstelling te bereiken gezien de jaarlijkse groei van het vrachtaanbod? Zo neen, welke maatregelen zal de Raad in dat geval treffen?
3. Welke inhoudelijke betekenis moet worden toegekend aan het vereiste „voldoende ervaring in het nationale vervoer” (één van de kwalitatieve criteria geldend bij het verkrijgen van een communautaire vergunning)?

Antwoord

(20 januari 1987)

1. In 's Raads conclusies van 30 juni 1986 betreffende het intracommunautair vervoer van goederen over de weg staat inderdaad dat uiterlijk 1992 in deze sector een vrije markt zonder kwantitatieve beperkingen tot stand moet zijn gebracht.

2. Luidens bovengenoemde conclusies moet tijdens de overgangsfase vanaf 1987 het jaarlijkse stijgingspercentage van het communautair contingent op 40 % (cumulatief) worden gebracht. De Raad heeft de Commissie verzocht na te gaan of deze jaarlijkse verhoging alsmede de verdeling van het communautair contingent over de Lid-Staten voldoende effect sorteert om een soepele overgang naar de eindfase uiterlijk 1992 mogelijk te maken, en voorts vóór 1 januari 1988 een eerste rapport hierover in te dienen.

Aan de hand van dit verslag zal de Raad zijn besprekingen voortzetten.

3. In 's Raads conclusies van 30 juni 1986 staat geen definitie van het criterium „voldoende ervaring in het nationale vervoer”. De kwalitatieve criteria waaraan de vervoerders moeten voldoen om toegang te krijgen tot de internationale vervoersmarkt, zullen worden vastgesteld op basis van het voorstel voor een verordening dat de Commissie onlangs bij de Raad heeft ingediend

(¹) Doc. COM(86) 595 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1714/86

van de heer Spiridon Kolokotronis (S — GR)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1986)

(87/C 54/107)

Betreft: Schending van de mensenrechten op de eilanden Imbros en Tenedos

In een schriftelijk antwoord van de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap over de door Turkije geschapen situatie op de eilanden Imbros en Tenedos in de Egeïsche Zee, wordt verklaard dat deze kwestie niet in het kader van de Europese politieke samenwerking is besproken.

Op de eilanden Imbros en Tenedos die bij het Verdrag van Lausanne (1922/1923) met een geheel Griekse bevolking aan Turkije kwamen wordt door de Turkse staat reeds jaren een beleid toegepast dat een flagrante schending betekent van de rechten van de mens en het Verdrag van Lausanne (de artikelen 38 tot en met 44), doordat het onderwijs in de Griekse taal wordt afgeschaft, beslag wordt gelegd op scholen, de orthodoxe kerken worden neergehaald, land en burgerlijk vermogen gedwongen wordt onteigend en geschonden en wederrechtelijke arrestaties en verkrachtingen plaatsvinden, met als gevolg de knechting van de Griekse bewoners van de eilanden.

Kan de Raad mededelen welke maatregelen hij zal treffen, overwegende dat binnen de grenzen van een land dat zich bij de Gemeenschap wenst aan te sluiten, de rechten van de mens en de fundamentele beginselen van de vrijheid van het individu met voeten worden getreden?

Antwoord

(19 januari 1987)

De Twaalf blijven de situatie betreffende de mensenrechten in Turkije volgen. De Lid-Staten geven waar nodig uiting aan hun bezorgdheid. Verdere verbetering op het vlak van de mensenrechten vormt een wezenlijk onderdeel van een grotere normalisatie van de betrekkingen tussen de Europese Gemeenschap en Turkije.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1728/86

van de leden Giorgio Almirante, Antonino Tripodi en Pino Romualdi (DR — I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 oktober 1986)

(87/C 54/108)

Betreft: Betrekkingen Italië — Taiwan

Is de Commissie voornemens er bij de Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap op aan te dringen dat zij de resolutie van het Europees Parlement (doc. 2-1765/84) over de handel met Taiwan in praktijk brengen. Weet de Commissie dat de Italiaanse autoriteiten belemmerend optreden bij het verlenen van een visum aan Taiwanese burgers die als toerist, voor studie of voor zaken Italië willen bezoeken en acht zij het niet gewenst de Italiaanse regering eraan te herinneren dat Italië in de geest van voornoemde resolutie te Taipei een officiële handelsvertegenwoordiging opent, zoals de overige Lid-Staten al sinds jaren over hun eigen handelsinstellingen in Taiwan beschikken?

Antwoord van de heer De Clercq

namens de Commissie

(17 december 1986)

Hoewel noch de Europese Gemeenschap noch de Lid-Staten diplomatieke betrekkingen met Taiwan onderhouden, is voor de Commissie niet onopgemerkt gebleven het belang dat er voor de Gemeenschap in is gelegen dat haar bedrijven en industrieën de onderlinge handel met Taiwan uitbreiden, en is zij de in de resolutie van het Parlement (doc. 2-1765/84) gedane suggesties niet vergeten. De handel tussen de Europese Gemeenschap en Taiwan heeft de afgelopen tien jaar een snelle expansie te zien gegeven. De uitvoer van de Gemeenschap steeg van 412 miljoen Ecu in 1975 tot 2 236 miljoen Ecu in 1985, de invoer van de Gemeenschap uit Taiwan nam toe van 683,7 miljoen Ecu in 1975 tot 3 903 miljoen Ecu in 1985.

De ontwikkeling van de wederzijdse handel is voor een deel toe te schrijven aan de versterking van de zakelijke banden tussen firma's van beide zijden, en zou zeker verder kunnen worden bevorderd door het opzetten door het bedrijfsleven van nuttige contactpunten voor handel en industrie in Taipei.

De kwestie van visa voor mensen uit Taiwan die Italië willen bezoeken, is een zaak van nationale bevoegdheid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1735/86

van de heer Ernest Glinne (S — B)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(30 oktober 1986)

(87/C 54/109)

Betreft: Territoriale wateren van Malta.

Jarenlang heeft het regime van kolonel Gaddafi aan de sociaal-democratische regering van Malta gulle attenties bewezen, met name in de vorm van een substantiële economische hulp. Zonder al te zeer van zijn politiek van niet-gebondenheid af te wijken, heeft Malta als „tegengebaar” toestemming verleend voor de plaatsing van Libische zendinstallaties op zijn grondgebied, tot op de dag waarop kolonel Gaddafi zich woedend keerde tegen het voornemen van de Maltese regering om het continentale plat dat tot zijn territorium behoort, te laten exploreren met het oog op de exploitatie van eventuele olievoorraden. De minister-president, Dom Mintoff, heeft destijds de arrogantie van de Libische leider openlijk veroordeeld, de vergunningen voor radio-uitzendingen tijdelijk ingetrokken en bij het Internationale Hof van Justitie te Den Haag een klacht ingediend met het verzoek om bevestiging van de omvang van de territoriale wateren van Malta.

Zonder te willen vooruitlopen op de uitspraak van het Hof, zou ik gaarne van de ministers van Buitenlandse Zaken, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, vernemen wat momenteel het eventuele standpunt van de Twaalf als geheel en van de afzonderlijke Lid-Staten is ten aanzien van de kwestie van de territoriale wateren van Malta.

Antwoord

(16 januari 1987)

De kwestie waar de geachte Afgevaardigde op doelt, is niet in het kader van de Europese politieke samenwerking besproken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1841/86

van de heer Bernard Antony (DR — F)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(7 november 1986)

(87/C 54/110)

Betreft: Financieringshulp van de Europese Economische Gemeenschap aan Angola

De Europese Gemeenschap zal uit hoofde van het Zesde EOF (Lomé III) ten bedrage van 95 miljoen Ecu steun verstrekken aan Angola voor de financiering van de zelfvoorzieningsprogramma's op voedselgebied in dit land.

Daarnaast kan de EIB leningen verstrekken van ongeveer 10 miljoen Ecu voor de financiering van projecten voor produktieve investeringen.

Is de Raad niet ook van mening dat hij, gelet op het feit dat zich nog steeds Sovjetrussische en Cubaanse bezettingstroepen in Angola bevinden, door deze financiering het huidige repressieve bewind steunt?

Antwoord

(16 januari 1987)

Het is de mening van de Twaalf dat een definitieve en blijvende oplossing voor de problemen van Zuidelijk Afrika ten eerste vergemakkelijkt zou worden door de terugtrekking van vreemde troepen uit de landen in dit gebied. Deze opvatting laat echter de communautaire verplichting tot het geven van financiële hulp aan Angola krachtens Lomé III onverlet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1865/86

van de leden Jean-Marie Vanlerenberghe (PPE — F), Jean-Pierre Abelin (PPE — F) en Nicole Fontaine (PPE — F)

aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschap in het kader van de politieke samenwerking bijeen

(13 november 1986)

(87/C 54/111)

Betreft: Ontslagen bij *La Prensa* bij gebrek aan financiële steunVioletta Chamorro, directrice van *La Prensa*, een dagblad dat op het ogenblik niet mag verschijnen van de Sandinistische autoriteiten, heeft onlangs het ontslag van het personeel aangekondigd bij gebrek aan financiële steun.Vinden de ministers van Buitenlandse Zaken niet dat de Twaalf het tot hun plicht moeten rekenen om *La Prensa* in zijn huidige moeilijkheden bij te staan, omdat anders ook

het laatste onafhankelijke persorgaan in Nicaragua dreigt te verdwijnen?

Antwoord

(19 januari 1987)

Wij verzoeken de geachte Afgevaardigden kennis te nemen van het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1116/86 (1).

(1) Zie blz. 44 van dit Publikatieblad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1959/86

van mevrouw Dorothee Piermont (ARC — D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 november 1986)

(87/C 54/112)

Betreft: Besmetting door chemische wapens

In de nabijheid van de stad Paderborn (Bondsrepubliek) ligt het militaire oefenterrein SENNE van de NAVO, dat ongeveer 12 000 hectaren groot is. Een vrij groot deel van dit gebied is, blijkens de daar geplaatste borden, tot op heden „door fosfor besmet”.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden of terzake inlichtingen inwinnen?

1. Wordt de besmetting waarvan hier sprake is, alleen door fosfor of ook door andere chemische strijdmiddelen veroorzaakt? Zo ja, welke?
2. Hebben de munitiefabrieken die tijdens de Tweede Wereldoorlog op de plaats stonden waar thans het oefenterrein ligt, alleen conventionele munitie of tevens chemische strijdmiddelen en munitie vervaardigd?
3. Wat is er, in het laatstgenoemde geval, aan het einde van de Tweede Wereldoorlog met de nog aanwezige chemische strijdmiddelen en munitie gebeurd? Zo deze strijdmiddelen ergens zijn opgeslagen, waar is dat dan?
4. Wordt het oefenterrein thans gebruikt voor training in chemische oorlogsvoering en verdediging?

Antwoord van de heer Clinton Davis

namens de Commissie

(16 januari 1987)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 2787/85 (1).

(1) PB nr. C 175 van 14. 7. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1982/86

van de leden Emma Bonino, Roberto CiccioMessere
en Marco Pannella (NI — I)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(24 november 1986)

(87/C 54/113)

Betreft: Restauratie van de Sixtijnse kapel

De restauratie van de fresco's in de Sixtijnse kapel, die momenteel aan de gang is, zorgt in kunstkringen voor heel wat discussie. Het gaat hier om een van de hoogste uitingen van artistiek talent in Europa, en als zodanig behoren deze fresco's tot het cultureel erfgoed van heel het avondland. En al wordt de vakbekwaamheid van de technici aan wie de restauratie toevertrouwd is ten volle erkend en door niemand in twijfel getrokken, toch lijken bepaalde kritische uitlatingen over de aangewende methoden bij centrale problemen van de restauratie zelf wel gegrond, evenals een aantal vage twijfels omtrent de culturele achtergrond voor de te maken keuzen, ook die van technische aard.

Acht de Raad het niet wenselijk om tegemoet te komen aan het internationale verlangen om de werkzaamheden tijdelijk op te schorten, zodat de tot nog toe geleverde arbeid in een serene sfeer aan een diepgaande beoordeling onderworpen kan worden?

Antwoord

(20 januari 1987)

De vraag van de geachte Parlementsleden valt niet onder de bevoegdheid van de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2056/86

van de heer Julián Grimaldos Grimaldos (S — E)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(28 november 1986)

(87/C 54/114)

Betreft: Akkoorden inzake economische integratie tussen Argentinië, Brazilië en Uruguay.

Kan de Raad mededelen welke politieke en handelsmaatregelen hij denkt te nemen ten einde een constructieve relatie met Argentinië, Brazilië en Uruguay op te bouwen en hen te steunen bij hun integratiestreven?

Antwoord

(20 januari 1987)

De Gemeenschap, zelf een voorbeeld van regionale economische integratie zonder weerga in de geschiedenis, moedigt overal in de wereld en met name in Latijns-Amerika regionale samenwerking aan.

Wat Latijns-Amerika betreft heeft zij twee belangrijke overeenkomsten inzake interregionale samenwerking gesloten, namelijk met het Andes-pact en met Midden-Amerika.

Met grote belangstelling volgt de Gemeenschap het huidige experiment op het gebied van economische integratie tussen Argentinië, Uruguay en Brazilië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2068/86

van mevrouw Marijke Van Hemeldonck (S — B)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(2 december 1986)

(87/C 54/115)

Betreft: Wervingscampagnes Belgische kleuterscholen in Nederland

Is de Raad op de hoogte van de wervingscampagnes die Belgische kleuterscholen voeren in Nederlandse grensgebieden doordat in Belgische scholen kleuters al aanvaard worden op de leeftijd van twee-en-een-half jaar, daar waar ze in Nederland pas op vierjarige leeftijd kunnen worden ingeschreven?

Is de Raad, in het kader van het Europa zonder grenzen, voornemens eenvormige leeftijds grenzen voor de scholen in te voeren?

Meent de Raad dat scholen, samen met andere sociale infrastructuur, grensoverschrijdend ter beschikking van de bevolking moeten staan?

Antwoord

(20 januari 1987)

Het specifieke probleem waarop de geachte Afgevaardigde doelt, is nooit aan de Raad voorgelegd, en hij heeft er nooit over beraadslaagd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2089/86
van de heer Luc Beyer de Ryke (LDR — B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(2 december 1986)
(87/C 54/116)

Betreft: Brussel — uitbreiding van het aantal EG-gebouwen.

De heer Jean-Louis Thys, staatssecretaris voor de regio Brussel, heeft onlangs een plan ingediend onder de titel „Espace Bruxelles-Europe”, waarin een blauwdruk wordt gegeven van een harmonieuze integratie van gebouwen en diensten van de Gemeenschap in Brussel.

In dit plan wordt uitgegaan van een breed overleg tussen alle betrokken autoriteiten en de buurtbewoners.

Hoe oordeelt de Raad over deze leidraad? Welke vestigingen in de wijk hebben prioriteit?

Antwoord
(20 januari 1987)

De geachte Afgevaardigde zij eraan herinnerd dat het plan „Espace-Bruxelles-Europe” een initiatief is in het kader van de ruimtelijke ordening van Brussel en valt onder de bevoegdheid van de Belgische autoriteiten.

Het Secretariaat van de Raad neemt als waarnemer deel aan sommige van de in dit verband georganiseerde vergaderingen en verstrekt aldaar feitelijke gegevens over de gebouwen die thans door de Raad worden betrokken en over het toekomstige Raadsgebouw dat naar verwachting in 1992 klaar zal zijn en waarin dan alle diensten van de Raad zullen worden ondergebracht.